

# Trọng Sinh Vị Lai Chi Vương Đích Kỳ Lân

## Contents

|                                                        |          |
|--------------------------------------------------------|----------|
| <b>Trọng Sinh Vị Lai Chi Vương Đích Kỳ Lân</b>         | <b>1</b> |
| 1. Chương 1: Biến Dị . . . . .                         | 1        |
| 2. Chương 1-2: Giả Thiết . . . . .                     | 4        |
| 3. Chương 2: Răng Muốn Nát . . . . .                   | 5        |
| 4. Chương 3: Co Thành Một Đoàn . . . . .               | 8        |
| 5. Chương 4: Vương Đang Đợi Người . . . . .            | 11       |
| 6. Chương 5: Doạ Xỉu . . . . .                         | 14       |
| 7. Chương 6: Cuốn Đi . . . . .                         | 16       |
| 8. Chương 7: Vương Hậu . . . . .                       | 20       |
| 9. Chương 8: Vương Hình Tượng . . . . .                | 23       |
| 10. Chương 9: Mệnh Định . . . . .                      | 26       |
| 11. Chương 10: Đánh Lại . . . . .                      | 29       |
| 12. Chương 11: Nhanh Lớn Lên . . . . .                 | 32       |
| 13. Chương 12: Lăn Về Đi . . . . .                     | 36       |
| 14. Chương 13: Đoạt Người . . . . .                    | 39       |
| 15. Chương 14: Một Đám Đi Đánh Lại . . . . .           | 42       |
| 16. Chương 15: Chỉ Có Thể Nhìn, Không Thể Ôm . . . . . | 45       |
| 17. Chương 16: Sờ Sờ . . . . .                         | 49       |
| 18. Chương 17: Hết Thấy Điều Là Vì Tinh Hệ . . . . .   | 52       |
| 19. Chương 18: Ăn Một Mình . . . . .                   | 55       |

## Trọng Sinh Vị Lai Chi Vương Đích Kỳ Lân

---

### Giới thiệu

Thể loại: Tương lai giả không, xuyên việt, trọng sinh, Thú nhân, tinh tế, chủ thụ, sinh tử, ngọt văn, HEEdit: Dĩm Dĩm T

---

*Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/trong-sinh-vi-lai-chi-vuong-dich-ky-lan>*

## 1. Chương 1: Biến Dị

Edit: Dĩm Dĩm

Thế giới thú nhân là như thế nào, đó là một thế giới mà người địa cầu khó có thể lý giải được.

Ít nhất Dung An cho rằng như vậy, tinh hệ này không có nữ nhân, chỉ có nam nhân có thể biến thân thành dã thú và nam nhân không thể biến thân, người trước là giống đực, người sau là giống cái, nam nhân có thể

sinh hài tử.

Dung An cảm giác được ác ý dày đặc đến từ thế giới này, may mắn cậu xuyên vào một cái thai thú nhân có thể biến thành Bạch Mao cầu, đây là do mẹ phụ cậu nói cậu được di truyền hình thú của tộc mẹ phụ, nhưng đến khi cậu hai mươi tuổi, hình thú cũng cũng chỉ lớn như con mèo ở địa cầu, điều này làm cậu không dám ở trước mặt mọi người biến thành hình thú.

Nhìn các thú nhân khác đều có thể biến thành thú nhân cao mấy mét, còn cái tiểu thân thể của mình, Dung An lại lần nữa cảm thấy thế giới này đối với nhân sĩ xuyên qua là cậu tràn ngập ác ý.

Nhưng mà, một năm này, cậu đi theo phụ thân cùng mẹ phụ đến Đế Tinh, ở tại chủ trạch Dung gia. Ngày hôm sau khi vào đại học, Dung An cùng người khác làm một trận, lúc đó cậu không bị đánh đến biến về hình thú, nhưng khi trên đường về nhà lại biến về thú hình.

Xui một cái chính là trời nổi lên mưa to, Bạch Mao ‘cầu’ đáng thương thảm hê hê mà ghé vào dưới tàng cây, lúc này thật sự là muốn bò cũng không bò dậy nổi.

Lá trên cây bị gió mạnh thổi rơi xuống người Bạch Mao ‘cầu’ cũng che hết hơn phân nửa cái thân thể nhỏ nhỏ kia, lá cây thật này thật lớn a, Dung An nhìn không được liếm hai móng vuốt.

Và sau đó, Dung An bị đại đế đi ngang qua nhốt đi rồi.

Vương của đế quốc Áo Nhĩ Đặc Mặc Sĩ Phong đã gần một trăm tuổi, nhưng mà, hắn còn không có lão bà, cũng không có ái nhân, càng không có tình nhân. Đây là một chuyện rất nghiêm trọng, Mặc Sĩ Phong đối với giống cái nào cũng không có hứng thú, thẳng đến hai mươi năm trước, hắn mơ thấy một vật nhỏ lông trắng, hắn nghĩ hắn đã gặp được tình yêu đích thực.

Đây cũng là đặc tính của người hoàng tộc Mặc Sĩ gia ở đế quốc Áo Nhĩ Đặc, bọn họ cả đời chỉ yêu một người, chỉ cần bạn nữ mệnh định sinh ra thì bọn họ có thể mơ thấy bạn nữ, chỉ là khi bạn nữ chưa xuất hiện trước mặt thì khuôn mặt trong mộng kia chỉ mơ mơ hồ hồ. Vì thế bọn họ luôn muốn quăng ngã và cưỡng hoá cái kỹ năng già mờ này!

Nhìn một đoàn lông trắng trong ngực, tâm Mặc Sĩ Phong đều mềm, nhìn đi, Kỳ Lân cỡ nào đáng yêu a, lại là thánh Bạch Kỳ Lân cao quý nhất trong lời đồn, không lâu nữa bọn họ sẽ có thêm rất nhiều rắn nhỏ nha. Bởi vì hình thú của Mặc Sĩ Phong là một con Phệ Thiên Mãng, mà Kỳ Lân còn là giống cái cao cấp, so với giống cái bình thường giá trị dựng dục càng cao, mà thánh Bạch Kỳ Lân còn là Kỳ Lân cao cấp nhất. Quả nhiên mấy thứ trong mộng đều là sự thật, vui sướng êm đẹp nhất được một con Kỳ Lân.

Mặc Sĩ Phong quyết định trở về tuyệt đối phải giấu Kỳ Lân cho tốt, không thể bị người phát hiện, nga, không, hắn là sớm công bố việc hắn tìm được vương hậu, như vậy thì không ai dám cùng hắn tranh đoạt Kỳ Lân.

Bị Mặc Sĩ Phong ôm chặt lấy, Dung An nghĩ cái ôm này rất ấm áp, đây là bị người ta xem là sủng vật đi, nhất định là bị người ta xem thành sủng vật rồi. Làm một con cầu có chứng bạch tạng, đây là do phụ thân với mẹ phụ không đáng tin cậy của Dung An nói, Dung An đặc biệt không thích ở trước mặt người khác lộ ra một mặt nhu nhược này.

Về sau gặp lại người này, nhất định phải đi đường vòng!

Vươn móng vuốt muốn đẩy người đang ôm mình ra, nhưng về điểm lực độ này của Dung An có thể trực tiếp bị xem nhẹ, Mặc Sĩ Phong thậm chí cho rằng tiểu gia hỏa đang cùng mình chơi đùa. Đẩy vài cái, Dung An đang bị thương cảm thấy buồn ngủ mà đánh hai cái ngáp, sau đó, ngủ rồi.

Mặc Sĩ Phong nhìn chằm chằm đoàn bông trắng trong ngực lại nghĩ đến lông của tiểu Kỳ Lân còn ướt, ngủ như vậy có thể cảm mạo hay không, vội hạ lệnh cho tài xế nhanh chóng hồi cung.

Sau khi trở lại hoàng cung, Mặc Sĩ Phong lập tức triệu ngự y tới làm kiểm tra toàn thân cho tiểu Kỳ Lân.

“Bị băng hệ dị năng làm tổn thương, có chút bị đông cứng.” Thầy thuốc tức giận, vậy mà có người dám ngược đãi giống cái, ngược đãi Kỳ Lân, tội này tuyệt đối không thể tha, nên phán lưu đầy đến chỗ Thập Thập tinh hoang vắng nơi nơi đều là dị thú, “Tiểu Kỳ..... Vương hậu dạ dày cũng có chút không tốt, phỏng chừng trường kỳ bị người cho ăn loại thịt khó có thể tiêu hóa.”

“Bằng hệ dị năng? Ăn thịt khó có thể tiêu hóa?” Mặc Sĩ Phong một khuôn mặt lạnh, không nghĩ tới dưới sự thống trị anh minh của hắn, những người đó cũng dám ngược đãi Kỳ Lân, “Chữa khỏi cho em ấy.”

Trong lúc ngủ mơ Dung An cũng không biết mình từ một con Bạch Mao ‘cẩu’ có chứng bạch tạng biến thành thánh Bạch Kỳ Lân cao quý, lại từ giống đực biến thành giống cái. Phải biết rằng nếu hiện tại cậu thanh tỉnh, nhất định sẽ bị kinh ngạc đến ngây người.

Sau khi uy tiểu Kỳ Lân uống được tề đặc chế, Mặc Sĩ Phong đem đoàn bông trắng ôm đến phòng ngủ, mà hắn hạ lệnh triệu tập mấy bộ ban có quan hệ, đây là một chuyện lớn, nhất định phải tra xét cho tốt. Nếu mình đến chậm một bước, tiểu vương hậu của mình cũng không còn.

Lúc này, phụ thân Dung An bị gọi vào trường học, chỉ vừa mới khai giảng có hai ngày thì đánh lộn với người khác, nguyên nhân là trên người Dung An có hơi thở của Kỳ Lân quả cao cấp, có thú nhân cho rằng Dung An tuổi còn trẻ đã thông đồng với Kỳ Lân, còn bắt Kỳ Lân cho cậu Kỳ Lân quả.

Dung nhị thiếu nghe chủ nhiệm giáo dục nói xong, khiếp sợ, con của hắn nơi nào có Kỳ Lân quả cao cấp a, nhất định là người khác vu hãm con trai, phải biết rằng con trai ngốc cũng chỉ là một con tiểu bạch, mấy năm nay cũng không thấy lớn lên, bằng không con trai cũng sẽ không dám ở trước mặt bọn họ biến thành hình thú. Mà con trai bé nhỏ hiện tại không về nhà, cũng không ở trường học, chắc đang một mình liếm miệng vết thương đi.

“Các anh điên rồi hả, nếu con trai tôi có Kỳ Lân quả cao cấp thì sao có thể yếu như vậy.” Dung nhị thiếu cho rằng con trai nhỏ của mình yếu đến vậy, có một khuôn mặt xinh đẹp thì ích lợi gì, hình thù nhỏ còn chưa tính, sức lực cũng nhỏ đến đáng thương, “Các anh không hủy dung nó đi, về sau không tìm được giống cái thì làm sao bây giờ?”

Phụ thân của thú nhân đánh nhau với Dung An thấy Dung nhị thiếu phần nộ như thế cũng không biết nói gì cho phải, lúc không phải nên quan tâm con trai có bị thương hay không sao, sao mà chỉ lo đến dung mạo vậy hả.

“Dung.....”

“Con trai của tôi đi đâu rồi?” Dung nhị thiếu là một hùng ba ba, sao mà thêm nghe chủ nhiệm giáo dục nói gì nữa, “Con trai đáng thương a.”

Chủ nhiệm giáo dục yên lặng nhìn Dung nhị thiếu cứng rắn bức ra một giọt nước mắt, thân là một thú nhân mà lại càn quấy như thế. Đồn đãi bên ngoài quả nhiên đúng, ngàn vạn đừng giảng đạo lý với Dung nhị thiếu, bởi vì thời điểm đối phương giảng lại đạo lý cho anh thì tức chết anh.

Cuối cùng, Dung nhị thiếu ở chỗ giáo vụ náo loạn một hồi, lúc này mới rời đi. Đến nỗi một đôi phụ tử khác cũng quay sang trách cứ chủ nhiệm giáo dục phải nghiêm khắc phê bình, tuyệt không thể chỉ vì trên người người khác có hơi thở của Kỳ Lân quả cao cấp thì đánh lộn với người ta, cho dù trường học mỗi năm đều sẽ phát sinh chuyện như vậy, nhưng dù bọn họ lại đánh nhau, Kỳ Lân cũng không chắc sẽ coi trọng bọn họ.

Dung nhị thiếu về đến nhà cũng không nhìn thấy Dung An, “Lại chạy đi đâu?”

Phụ thân Dung nhị thiếu không gọi người ra ngoài tìm Dung An, ở trong mắt họ, thú nhân nếu đến chút đau đớn này cũng không chịu đựng được thì sau này làm sao bảo hộ bạn hữu của mình. Bọn họ căn bản không biết mình ngay từ đầu đã nhận sai thuộc tính của con trai, thú nhân cơ bản đều di truyền thú hình từ phụ thân, chỉ một bộ phận cực nhỏ di truyền từ mẫu phụ, cho nên bạn học kia làm sao lại là Bạch Mao ‘cẩu’ bị bạch tạng a.

Sau khi cuộn tròn trên giường ngủ thẳng một giấc, Dung An tỉnh lại, phát hiện miệng vết thương trên người đã tốt hơn, người nhất mình nhất định là một cao thủ, phải biết rằng mấy thứ được tề trước kia cậu dùng được hiệu không được tốt như vậy. Dung An không biết trước kia cậu dùng là được tề của thú nhân, thứ giống cái và Kỳ Lân dùng so với thú nhân là bất đồng, cậu lại uống được tề của giống đực thú nhân nếu có thể tốt lên thì mới kỳ quái.

Dung An lại chuẩn bị liếm móng vuốt, nhưng đầu lưỡi vươn ra một khắc sau lại cứng đờ, phì, tuy xuyên qua đến thể giới thú nhân nhưng cậu cũng là một nhân loại, làm sao có thể làm loại hành động vụng về như vậy. Việc này được coi là bản năng động vật sao, vì thế Dung An thật sự tiếp tục liếm chân trước.

Vừa đứng dậy, Bạch Mao run lên, vươn móng vuốt xoa xoa đôi mắt, Dung An nhảy xuống đệm giường, nhìn quét bốn phía. Nơi này không giống bệnh viện, cũng không phải phòng ngủ của mình, lại nghĩ tới việc cậu bị người ta xem như súc vật mà nhốt về.

Xem nhẹ đoạn lịch sử đen tối này, Dung An ngẩng đầu nhìn cửa lớn đang đóng, lại nhìn nhìn móng vuốt. Quyết đoán quay đầu nhảy lên cửa sổ hơi hơi mở ra, sau đó, cậu trực tiếp từ cửa sổ nhảy xuống.

Sân thật lớn, Dung An phát hiện mình đi nửa ngày cũng không tìm thấy đường ra ngoài, còn phải thật cẩn thận không bị người đi ngang qua phát hiện. Trời cao vì sao muốn thương tổn cậu như thế! Nhìn nhìn quang não giấu ở dưới lớp lông trắng, Dung An thở ra một hơi, quang não vòng tay có thể dựa theo hình thú mà biến lớn hoặc là thu nhỏ. Cơ trí như cậu quyết định vẫn đi theo hướng nam, hy vọng có thể ra ngoài.

Sự thật chứng minh, Dung An xác thật ra khỏi hoàng cung, nhưng việc này cũng làm cậu không biết mình bị đại đế nhốt đi. Sau khi nhảy ra khỏi tường cậu trốn đến một góc không người biến thành hình người, lúc này mới về Dung gia.

Chờ Mặc Sĩ Phong với người phụ trách các bộ ban bàn bạc xong trở về phòng, hắn phát hiện tiểu vương hậu của mình không thấy đâu cả, hỏi lại người trong lâu, tất cả mọi người đều nói không phát hiện. Xem máy theo dõi, mới phát hiện Kỳ Lân của mình nhảy xuống từ cửa sổ, sau đó tránh né những hộ vệ rồi tèo tường chạy.

Mặc Sĩ Phong tất nhiên không cho rằng một nửa khác của mình làm sai, chỉ cảm thấy mấy tên hộ vệ này quá ngu xuẩn, quá sơ ý. Nhưng đoạn theo dõi kia cũng chỉ đến lúc nhảy ra khỏi tường, sau đó không còn thấy thân ảnh Kỳ Lân.

Sau mặt tường kia là địa phương tương đối phồn hoa, người qua lại rất nhiều, một khi Kỳ Lân biến thành hình người thì rất khó tìm thấy. Cho dù như thế, Mặc Sĩ Phong vẫn phân phó đội thân vệ âm thầm tìm kiếm, nhất định phải nhanh tìm được tiểu vương hậu, chỉ sợ phụ nhân tương lai về nhà phải chịu ngược đãi.

Mà đã trở lại Dung gia Dung An lại không cảm thấy mình bị ngược đãi, chỉ cảm thấy thịt dị thú trên bàn cơm thật cứng, những miếng rau xanh nấu cũng có chút dai, hàm răng đều muốn vỡ vụn.

“Không được kén ăn!” Dung phu nhân gấp một khối thịt kho tàu to to đặt trong chén Dung An, “Ăn nhiều một chút, mới có sức lực.”

Dung An yên lặng nhìn Dung phu nhân ăn thịt, cậu vẫn tương đối thích thịt Đô Đô thú mềm mềm, nhưng thú nhân lại không ăn loại này, bởi vì đó là cho giống cái ăn. Yên lặng quay đầu, Dung An nghĩ cứng thì cứng, từ từ ăn từ từ ăn, buổi tối trở về lại gặm hoa quả trong không gian.

Mỗi khi đói phải gặm hoa quả, Dung An đều nghĩ nguyên nhân trời cao cho cậu không gian chỉ dùng để trồng hoa quả, mà không phải những thứ khác, phỏng chừng cũng sợ cậu bị đói chết.

## 2. Chương 1-2: Giả Thiệt

Thú nhân thể giới, chia làm giống đực thú nhân có thể hóa thành hình thú cùng giống cái không thể hóa hình.

Giống cái lại chia làm giống cái bình thường cùng Kỳ Lân, giá trị sinh dục của Kỳ Lân so với giống cái bình thường thì cao hơn, Kỳ Lân dựa theo màu lông để phân cấp bậc, Kỳ Lân màu trắng là cao cấp nhất, cấp bậc càng cao thì thọ mệnh của Kỳ Lân càng dài. Mà thú nhân có thể thông qua dị năng bản thân đề cao và tiến tới kéo dài thọ mệnh, giống cái bình thường có thể thông qua viện nghiên cứu khoa học chuyên môn nghiên cứu được tề kéo dài thọ mệnh, giống cái bình thường có dị năng cực nhỏ.

Thú nhân cần linh quả để tinh luyện hấp thu năng lượng, giống cái có thể nuôi trồng linh quả. Giống cái bình thường không có không gian, chỉ Kỳ Lân mới có được không gian.

Kỳ lân lúc còn nhỏ rất có khả năng bị người nghĩ lầm là thú nhân, cho dù đế quốc vẫn luôn phổ cập tri thức liên quan, nhưng Kỳ lân là một bộ phận cực nhỏ, bởi vậy, không ít thú nhân cùng giống cái bình thường đều xem nhẹ điểm này.

Kỳ lân đều có không gian, không gian có loại cây ăn quả gọi là Kỳ lân quả chuyên môn sinh sống, Kỳ lân quả có thể trợ giúp thú nhân tinh luyện hấp thu năng lượng, nhưng bình thường số lượng Kỳ lân quả trong không gian của Kỳ lân là có hạn, sinh trưởng cũng cần thời gian. Lại nói, Kỳ lân toàn tinh hệ chỉ cần dùng hai tay là có thể đếm hết, mà nhân công nuôi trồng Kỳ lân quả lại không có không gian của Kỳ lân. Đương nhiên, còn có các loại quả dị năng khác có thể trợ giúp thú nhân tinh luyện hấp thu năng lượng, nhưng tính chất Kỳ lân quả lại tương đối ôn hòa. Giống cái bình thường không có không gian nuôi trồng Kỳ lân quả, bọn họ có thể lựa chọn đào tạo dị năng quả cung cấp cho thú nhân.

Kỳ lân vị thành niên, trong không gian chỉ trồng được linh quả, không thể nuôi dưỡng động vật. Trừ bỏ vị thành niên huyết mạch trực hệ ký kết ước với bạn lữ, người khác không có cách nào tiến vào không gian của Kỳ lân.

Dị thú công kích thú nhân, công kích giống cái, lại không công kích Kỳ lân, còn đối với Kỳ lân phá lệ thân thiện.

Hoàng tộc của đế quốc Áo Nhĩ Đặc chính là rắn Phệ Thiên Mãng, nhưng mà bọn họ lại cực kỳ chuyên tình, có được kỹ năng mơ thấy, có thể mơ thấy bạn lữ mệnh định.

### 3. Chương 2: Răng Muốn Nát

Edit: Dìm Dìm

Cả gia đình cùng ngồi ăn cơm, mà mọi người cũng không nói chuyện, đùa sao, Dung lão gia tử ngồi ở chỗ kia, ai dám tùy tiện nói chuyện.

Nhắm nuốt n lần, Dung An phát hiện thịt dị thú ở Đế Tinh đặc biệt cứng, cắn thế nào cũng không đứt. Nhìn về đại đường ca ít khi nói cười ngồi nghiêng đối diện ăn hết một khối lại một khối, Dung An đành phải đem khối thịt nhỏ xíu trong miệng nuốt vào, sau đó uống ngụm nước.

Nima, đây là chênh lệch thực lực sao, Dung An nghĩ cánh tay của mình so với đại đường ca cũng đâu có thua kém gì nhiều vậy thì vì sao mình cắn không đứt a.

“Không thích?” Dung lão phu nhân nhìn về phía Dung An, ông vẫn rất thích cháu trai nhỏ xinh đẹp này, “Đây là thịt dị thú cấp ba, hôm nào gọi người làm chuẩn bị thịt cấp năm cho con nếm thử.”

“Tốt..... Thích.” Thích đến độ muốn khóc, cấp ba đã cứng như vậy thì cấp năm chắc phải tạm biệt hàm răng của mình, Dung An kẹp khối thịt nhỏ trên bàn cắn xuống rồi trực tiếp nuốt luôn.

“Mồ phụ, nó cứ như vậy.” Dung nhị phu nhân cười giải thích, “Từ nhỏ đã không thích ăn thịt, phải bắt nó ăn.”

“Cái bộ dáng yếu xìu như vậy còn đánh nhau với người khác!” Dung nhị thiếu gấp một khối thịt to bỏ vào trong chén của con trai, thân là thú nhân phụ thân nên quan tâm đến tiểu thú nhân.

Dung An nhìn khối thịt dị thú to thật to trong chén, ha hả, buổi tối tuyệt đối không cần ngủ, đây là tiết tấu muốn ăn hư bụng.

“Dạ dày không tốt.” Dung An làm ra vẻ tươi cười, “Chờ một lát uống dinh dưỡng tề thì tốt rồi.”

“Lãng phí!” Dung lão gia tử luôn luôn tôn trọng tiết kiệm, lúc còn trẻ đi đến tỉnh cầu hoang vắng xa xôi đóng quân, bởi vậy rất chú trọng việc bồi dưỡng thú nhân, thú nhân hài tử nên thô dưỡng.

Đây là các người bức tôi, Dung An từ nút không gian lấy ra một cái dao nhỏ sắc bén, có cây dao này mình cũng không cần lo lắng phải nuốt vào khối thịt lớn như vậy.

Một nhà Dung nhị thiếu đối với hành vi này của Dung An đã thấy nhiều nên không thêm trách, nhưng những người khác ở Dung gia lại sợ ngây người, bọn họ chưa bao giờ thấy thú nhân làm như vậy, vì hàm răng của thú nhân rất sắc bén.

“Có thể là vì khi mang thai nó không cẩn thận té ngã.” Dung nhị phu nhân xấu hổ mà giải thích, “Có chút khuyết tật nhỏ.”

“Không có việc gì.” Dung lão phu nhân thấy vậy vội nói, còn không phải là dùng một dao nhỏ thôi sao cũng không phải vấn đề gì lớn, Dung gia đã có thú nhân cường đại chống đỡ, làm một người yếu ớt cũng không có quan hệ gì.

Mà đại đường ca Dung Khải một thân quân trang của Dung An lại nhìn Dung An nhiều hơn một cái, mẫu phụ của Dung Khải là thầy thuốc chuyên môn nghiên cứu Kỳ Lân, bởi vậy, hẳn liền nghĩ đến Kỳ Lân như nhược, Kỳ Lân tuy rằng có được giá trị dựng dục rất cao, nhưng họ lại rất chú ý về vấn đề thức ăn, đồng thời hàm răng cũng không sắc bén như thú nhân, thậm chí Kỳ Lân vị thành niên so với giống cái bình thường càng yếu hơn, càng khó nuôi sống.

Gian nan mà ăn xong một bữa cơm, Dung An trở lại phòng trực tiếp ngã vào giường, không lâu nữa cậu sẽ bị bọn họ giết chết, không được, tuyệt đối không muốn mỗi ngày đều phải đối mặt với thịt dị thú trung cấp cao cấp nghe nói giá trị dinh dưỡng rất cao.

Dung An bỗng nhiên hy vọng Dung gia không có nhiều tiền như vậy, cũng không phải là gia tộc quyền thế, như vậy họ cũng sẽ không thường xuyên ăn thịt dị thú cấp bậc cao, như vậy hàm răng của cậu cũng có thể bảo trụ, dạ dày cũng sẽ không khó chịu như vậy.

Nằm trên giường không đến mười phút, Dung An chạy vào không gian, cậu thật sự chịu không nổi. Chạy vào ngâm suối nước nóng, đợi khi dạ dày không còn khó chịu như lúc này mới đứng lên đi lại một cây ăn quả hái hai trái đã thành thực, xoa xoa rồi từng ngụm từng ngụm ăn sạch.

Mà mẫu phụ Dung Khải Dung đại phu nhân lại nhận được thông tri, hoảng thất tìm kiếm một con thánh Bạch Kỳ Lân, nhưng mà viện nghiên cứu Kỳ Lân của bọn họ lại không có tài liệu về phương diện này. Nếu nói Kỳ Lân cực kỳ khó dưỡng thì điều kiện chữa bệnh hiện giờ lại rất tiến bộ, nhưng vẫn xuất hiện tình huống dưỡng chết Kỳ Lân, bọn họ rất khó tin tưởng kia chỉ Kỳ Lân là hoang đại, thánh Bạch Kỳ Lân là Kỳ Lân đứng đầu nên sức tồn tại lại càng thấp.

Dung đại phu nhân buổi tối không trở về ăn cơm bởi vì bị kêu đi dự hội nghị khẩn cấp. Thánh Bạch Kỳ Lân xuất hiện giống như một trái bom muốn đem bọn họ tác cho hôn mê, khác với việc thú nhân tranh đoạt Kỳ Lân, giống cái lại phá lệ trù ẻo Kỳ Lân, Dung đại phu nhân không tự giác xem thánh Bạch Kỳ Lân thành con trai của mình quyết định đến sớm một chút điều tra.

Trên một cái giường lớn, có một con tiểu bạch đang cuộn tròn lại, ăn no lại ngủ Dung An không biết bên ngoài bao nhiêu người bởi vì cậu mà bận rộn, trong lúc ngủ mơ còn liếm liếm môi.

Sáng sớm hôm sau, Mặc Sĩ Phong nhận được tư liệu bộ ban suốt đêm sửa sang lại, hẳn phát hiện về phương diện này không có ghi lại tin tức liên quan đến vương hậu của mình.

Các trưởng lão ở viện Trưởng lão biết được Mặc Sĩ Phong rốt cuộc tìm thấy bạn lữ mệnh định, vội vàng lại đây.

Đại trưởng lão tóc trắng xóa vốn tưởng rằng sẽ gặp được tiểu vương hậu, lại không nghĩ rằng chỉ thấy một chồng tư liệu thật dày, mà tư liệu này còn không phải về tiểu vương hậu tương lai sao. Phải biết rằng loài rắn có tính dâm, nhưng mà tộc Phệ Thiên Mãng lại nổi danh chuyên tình, còn đam mê giữ mình trong sạch, còn có một kỹ năng đặc thù, có thể ở mơ thấy bạn lữ tương lai, nhưng mà lại không thấy rõ mặt bạn lữ.

Đã từng có một Phệ Thiên Mãng thường xuyên mơ thấy bạn lữ mệnh định, nhưng mà có một ngày không hề mơ thấy, nên Phệ Thiên Mãng cô đơn cả đời bởi vì bạn lữ mệnh định bị người hại chết, hẳn không còn bạn lữ mệnh định nhưng tuyệt đối không tìm bạn lữ khác.

Các trưởng lão ở viện Trưởng lão vẫn luôn lo lắng Mặc Sĩ Phong cũng xuất hiện tình huống như vậy, nếu như vậy tình hệ của họ chắc chắn xong đời rồi, cũng đã nghĩ đến việc thụ tinh bồi dưỡng một Phệ Thiên Mãng khác, nhưng việc này lại không có khả năng, bởi vì tộc Phệ Thiên Mãng này xác xuất thụ tinh thành công khi ở bên ngoài cơ thể tuyệt đối bằng không, bọn họ cũng chỉ nhận định vận mệnh định của họ.

“Vương, lập tức hạ lệnh cho người tiêu diệt tổ chức tà ác kia.” Đại trưởng lão lòng đầy căm phẫn, bọn họ đây là muốn hủy diệt tinh hệ a, không có Phệ Thiên Mãng lãnh đạo Già Mã Tinh hệ, một giây sau sẽ bị người ngoại tinh đến tiêu diệt đó có biết hay không.

“Cần thiết tiêu diệt, nhất định phải tiêu diệt.” Các trưởng lão khác phụ họa.

Dung nhị thiếu đang bồi lão bà hắt xì một cái, nghĩ thầm ở tinh cầu xa xôi này người nhiều năm như vậy, trở lại Đế Tinh khó tránh khỏi không thích ứng.

Mấy vị trưởng lão kia tuyệt không sẽ nghĩ đến căn bản không phải tổ chức tà ác làm, rõ ràng là Dung nhị thiếu cùng Dung nhị phụ nhân không đáng tin cậy lại phân không rõ Kỳ Lân với cẩu mà chính thành như vậy, phụ phụ hai người đến bây giờ vẫn tin tưởng con trai của bọn họ sinh ra đã là thú nhân khuyết tật, cũng bởi vì bọn họ sinh hạ con trai nhỏ như vậy mới ở lại tinh cầu xa xôi ngốc ngốc nhiều năm, chỉ mong muốn con trai có một tuổi thơ vui sướng mà không phải trở lại Đế Tinh bị người cười nhạo.

Mặc Sĩ Phong nhìn thấy phản ứng của các trưởng lão gật gật đầu, sắc mặt càng thêm lạnh băng, “Có lẽ em ấy đói bụng.”

Nghĩ đến thầy thuốc nói dạ dày tiểu Kỳ Lân không tốt lại có chút tổn thương, Mặc Sĩ Phong vịn phần đau lòng, không chừng tiểu vương hậu của hắn bây giờ đang bị người ngược đãi.

“Tiểu vương hậu chắc đang ở trường nào đó ở Đế Tinh học tập.” Vẫn luôn trầm mặc không lên tiếng Ngũ trưởng lão bỗng dừng nói, ông đã lần qua lộn lại đọc vài lần phần tư liệu kia, tuy rằng tổ chất thân thể tiểu Kỳ Lân không được tốt lắm dinh dưỡng còn bị thiếu hụt nhưng cũng không giống phải chịu ngược đãi, “Tra xem những người gần nhất tiến vào Đế Tinh, có lẽ sẽ có thu hoạch.”

Ngũ trưởng lão không xúc động như những trưởng lão khác, nếu muốn tiêu diệt tổ chức tà ác, cũng không phải ở thời điểm này, trước mắt quan trọng nhất vẫn là tìm được thánh Bạch Kỳ Lân.

“Vương, ngài nhất định được vương hậu ở chỗ nào?” Đại trưởng lão nhìn về phía Mặc Sĩ Phong, vương chính là vương, vừa ra cửa là có thể nhất định được một vương hậu.

“Học viện Kha Đức Nhĩ.” Mặc Sĩ Phong nhú mày, đây chính là trường học tốt nhất ở Già Mã Tinh hệ, người bình thường rất khó thi đậu trường này, ở đây còn có chứa đặc tính quý tộc.

Mặc Sĩ Phong không cho rằng quý tộc sẽ ngược đãi Kỳ Lân, nhưng mặc kệ cái phương hướng này chính xác hay không, vẫn là kiểm tra rồi tính.

“Tra xem hai ngày này có phải có thú nhân đánh nhau hay không.” Mặc Sĩ Phong có điểm lo lắng, thú nhân trẻ tuổi đều thích đánh nhau, mỗi ngày luôn có thú nhân đánh nhau, cái manh mối này khá rộng, “Trong đó có một là thú nhân hệ băng.”

Vương của đế quốc Áo Nhĩ Đặc cùng các trưởng lão tiến hành một trình tự nói chuyện, sôi nổi cho rằng mặc kệ là ai ngược đãi Kỳ Lân, một khi tìm được Kỳ Lân, lập tức đem Kỳ Lân đưa đến hoàng cung bảo vệ, tuyệt không để vương hậu lại chịu thương tổn.

Đi ở đường nhỏ học viện, Dung An nghĩ tới trường học hiện tại không có ký túc xá phòng đơn, mà ký túc xá biệt thự đẳng cấp cao không phải dựa vào tích phân ở trường đối lấy, mà là cho giống cái và Kỳ Lân ở.

Răng lại đau, tưởng tượng đến lúc về Dung gia phải đối mặt với thịt dị thú cắn không đứt, Dung An lại muốn đập đầu vào tường. Đến việc cùng với thú nhân ở chung một gian ký túc xá, Dung An cũng không nghĩ tới, luôn cảm thấy có cái gì đó không đúng, theo bản năng cự tuyệt, Dung An chỉ cho rằng mình không muốn để người khác nhìn thấy khuyết tật trên người.

Không thể ở ký túc xá trường học, vậy thuê nhà ở bên ngoài? Dung An tự hỏi khả năng dọn ra Dung gia, nhưng thấy điểm thông dụng của mình thiếu đến đáng thương, cái khả năng này lại bằng không. Tuy trong

không gian có hoa quả có thể ăn, nhưng mỗi tháng vẫn cần mua một chút thịt có thể nấu ăn, nhưng mấy miếng thịt đó còn đặc biệt quý.

Nhìn quang não, Dung An đau đầu, lại không muốn hỏi xin phụ thân điểm thông dụng, sức lực bản thân nhỏ như vậy, dĩ năng cũng không được việc, con đường đi dã ngoại đánh dị thú cầm thịt đi bán cũng không thông, nếu không bán hoa quả trong không gian? Nhưng mình đột nhiên lấy hoa quả có chứa lực lượng giúp thú nhân tinh luyện đi ra ngoài bán, mình có thể bị cục an toàn quốc gia bắt đi hay không a, rốt cuộc chỉ có thể bán một chút, bán nhiều sẽ bị nghi.

Trong đầu Dung An hiện lên khuôn mặt đại đường ca, tuy rằng đại đường ca nhìn qua rất nghiêm túc, hai người cũng chưa từng ở chung, nhưng cậu cho rằng vẫn nên tìm người cùng thể hệ vay tiền thì đơn giản hơn.

Vì thế tới lúc chạng vạng, nhìn thấy Dung Khải trở lại, Dung An vội đi thư phòng tìm Dung Khải.

“Đại ca, em muốn dọn ra ngoài ở.” Dung An gãi gãi đầu, “Em đã lớn như vậy, hẳn là nên rèn luyện nhiều, độc lập tự chủ. Nhưng lại thiếu chút điểm thông dụng, anh có thể cho em mượn không?”

“Trường học.” Dung Khải như cũ một khuôn mặt lạnh.

“Lớn rồi không thích cùng người khác ở chung.” Dung An thật muốn lay lay cánh tay Dung Khải, nếu không nữa thì ôm đùi đối phương, ca, mấy thứ thịt dị thú cứng邦邦 đó thật sự không phải là dành cho người địa cầu ăn, “Hơn nữa ở chung với người khác sẽ không tự giác mà muốn để người khác hỗ trợ.”

Dung Khải liếc mắt nhìn Dung An một cái, “Tiền tiêu vặt của em không ít.”

“Đều mua đều..... Mua linh quả.” Vì cơ trí của bản thân cho 32 ngón tay cái, mắt nhìn Dung Khải, “Lâu lắm là chờ khi em tốt nghiệp đại học sẽ trả lại cho anh, nga, không, tháng sau phát tiền tiêu vặt, sẽ trả lại cho anh.”

Dung An cam đoan, sợ Dung Khải không cho mình mượn điểm thông dụng.

## 4. Chương 3: Co Thành Một Đoàn

Edit: Dìm Dìm

Làm một thú nhân tuổi lớn nhất cũng mạnh nhất trong thể hệ này, Dung Khải vẫn luôn hết sức chiều cố đám em trai. Nhưng lần này lại ôm một tia hoài nghi với lý do thoái thác của Dung An, Dung gia mỗi tháng đều phân phối linh quả cho bọn họ, tuy số lượng không nhiều lắm, nhưng cũng đủ để thú nhân vị thành niên như Dung An dùng. Hơn nữa bọn họ còn nhận thêm một ít nhiệm vụ đơn giản, bởi vậy, những người trẻ tuổi ở Dung gia tuyệt đối không tồn tại vấn đề thiếu tiền.

Có thể nói Dung An là đường đệ đầu tiên vay tiền Dung Khải, mà còn lấy cái cớ thiếu muối này.

“Tuổi tác của em không thích hợp ăn nhiều linh quả.” Dung Khải mặt đứng đắn.

“Cũng tốt mà.” Dung An gãi đầu, “Cũng không ăn nhiều như vậy, chính là.....” Rồi rầm ba giây đồng hồ, ánh mắt bỗng sáng lên, “Lên mạng chơi game mua trang bị.”

“Hệ thống quang não của em là tên thật.” Dung Khải nhắc nhở Dung An, “Vị thành niên chơi võng du không được dùng thứ có giá trị, gia trưởng sẽ thiết trí giá trị hạn mức cao nhất, hạn mức cao nhất mà Dung gia quy định còn chưa tới nông nỗi làm em phải tiêu hết tiền tiêu vặt của mình.”

Đại ca a, sao anh lại nghiêm túc như thế? Quảng ngã! Dung An thật muốn biến thành hình thú ở trước mặt Dung Khải lẫn lộn bán manh, cũng không biết đối phương có thích tiểu bạch cầu hay không.

Chỉ là không đợi Dung An nghĩ ra cái cớ khác, cậu cay đắng phát hiện tay mình co lại, o( )o, thật tốt là đối phương không phải địch nhân, nếu không đối phương chỉ cần dùng một bàn tay cũng có thể bóp chết mình.

Dung Khải phát hiện mình chỉ chớp mắt một cái mà tiểu đường đệ đã mất tích, vội đứng dậy, vòng qua cái bàn, chỉ thấy trên mặt đất nằm bò một con cầu nhỏ màu trắng. Không, này không phải cầu!

Thân thủ bẻ ‘cầu’ từ mặt đất lên, Dung Khải nhú mày, “Dung An?”

Nâng móng, che mặt, nhanh như vậy đã để đại đường ca nhìn thấy một mặt xấu hổ của mình, không biết đại ca có kỳ thị mình hay không, Dung An ủy khuất, đây là di chứng của người địa cầu xuyên qua, không có cách nào trở thành một thú nhân hoàn chỉnh.

Nhìn thấy phản ứng của ‘cầu’ trong lòng ngực, Dung Khải đã có thể xác định đây là Dung An. Nhìn thấy ẩn ẩn dưới lớp lông trắng trên đỉnh đầu của Bạch Mao ‘cầu’ lộ ra hai cái sừng nhỏ, lại ước lượng trọng lượng của Dung An, thật nhẹ.

Dung Khải mở ra quang não, phát cho Đại phu nhân mẫu phụ của hắn một tin ngắn, gọi đối phương lập tức về nhà. Sau đó ôm Dung An xuống lầu, có lẽ nên đi tìm tổ phụ.

Chỉ là Dung Khải vừa mới đem ‘cầu’ ôm xuống lầu thì gặp Dung nhị thiếu đang hừ nhẹ một ca khúc nào đó vào cửa, nhìn thấy cầu cầu Dung Khải đang ôm trong lòng ngực, vội chạy tới, trực tiếp túm cầu cầu, quăng qua một bên, “Đừng quá sủng nó, thú nhân đã lớn rồi, còn muốn người ôm!”

Từ nhỏ đến lớn, Dung An bị Dung nhị thiếu quăng ngã quá vô số lần, thú nhân sao, phải quăng ngã quăng ngã thiệt nhiều, chỉ cần nắm giữ kỹ xảo thì chắc chắn không dễ dàng bị thương.

Dung Khải liếc mắt nhìn tiểu bạch ‘cầu’ thuần thực lăn một vòng trên mặt đất bình an rơi xuống, lại nhìn nhìn nhị thúc, “Thú nhân?”

“Nhưng có chút khuyết tật nhỏ.” Dung nhị thiếu xấu hổ, ngay sau đó lại nói, “Đừng nhìn nó nhỏ, về sau nhất định có thể thành một cường nhân.....”

Không muốn tiếp tục nghe Dung nhị thiếu nói chuyện, Dung Khải sắc mặt thông dong mà bế Dung An lên, từ lời nhị thúc không đáng tin cậy nói có thể nghe ra, nhị thúc với nhị thẩm nhất định xem tiểu đường đệ là thú nhân. Ha hả, thật sốt ruột, nguyên nhân là do mấy thế hệ liên tiếp của Dung gia cũng chưa sinh ra giống cái sao.

Trực tiếp ôm Dung An đi tìm Dung lão gia tử, Dung Khải nhìn bộ dáng này của Dung An chắc tạm thời sẽ không có vấn đề gì, vẫn nên chờ mẫu phụ về lại làm kiểm tra kỹ càng tỉ mỉ mới tốt.

Dung An rất hưởng thụ Dung Khải ôm ấp, bởi vì đại đường ca sẽ không tùy tiện quăng ngã cậu. Nhưng mà khi cậu ý thức được đại đường ca muốn ôm cậu đi tìm Dung lão gia tử, cậu bắt đầu giãy giụa, đừng a, lão gia tử nghiêm túc như vậy, lúc này qua đó lại bị quăng ngã a. Dung An vẫn luôn cho rằng hành vi Dung nhị thiếu thích quăng ngã mình là do di truyền từ Dung lão gia tử, sau khi tới Đế Tinh, cậu cũng không dám lượn lờ trước mặt Dung lão gia tử.

“Ngoan.” Dung Khải vẻ mặt nghiêm túc an ủi, “Không có việc gì.”

Lời này một chút cũng không có tính an ủi, Dung An bị biểu tình nghiêm túc của Dung Khải dọa hù hồn, không phải đối phương cảm thấy mình quá yếu, tính tìm lão gia tử đề nghị huấn luyện cường hóa đi? Hoặc là cho gặm thịt dị thú cao cấp? Nghĩ đến lúc phụ thân với mẫu phụ kêu mình gặm những khối thịt dị thú đó, thân thể Dung An phát run, rằng thật sự muốn nát rồi a.

Dung lão gia tử với Dung lão phu nhân đang ngồi ở sân uống trà, thành linh thấy Dung Khải ôm một con Kỳ Lân lại, Dung phu nhân kinh ngạc, “Tức phụ của con?”

Khóe miệng Dung Khải co rút, nhị thúc không đáng tin cậy là di truyền từ tổ mẫu sao, “Dung An.”

Bị đặt lên bàn, Dung An ôm cái đuôi co người lại, lại mất mặt, đại đường ca thật keo kiệt, mình bắt quá chỉ tìm đối phương mượn chút tiền, còn khi dễ mình biến thành hình thú không nói được, ôm mình đến chỗ tổ phụ.

Dung An hiện tại còn tưởng rằng mình biến thành hình thú không thể trò chuyện với thú nhân khác vì bản thân là người địa cầu, không phải thú nhân chân chính.

“Dung.....” Dung lão gia tử cả kinh thiếu chút nữa sặc nước trà.

“Nhị thúc cho là khuyết tật.” Dung Khải chỉ vào Dung An đang cuộn lại thân thể, sau đó lại chỉ chỉ sừng nhỏ giấu bên trong lớp lông trắng trên đỉnh đầu Dung An.

Dung lão phu nhân cũng bị dọa, con thứ hai từ trước tới nay chưa từng cho họ xem qua ảnh chụp hình thú của cháu trai nhỏ, luôn nói thân thể cháu trai nhỏ tồn tại khuyết tật, sợ cháu trai lớn lên tự ti. Ha hả, tự ti cái p, đem Kỳ Lân nuôi như thú nhân, không nuôi chết cũng không tồi.

“Ta!” Dung lão phu nhân tay mất lạnh lẽo, trực tiếp bế lên cục bông trắng, thân hình này so với mèo hoang còn nhỏ hơn một chút.

Dung gia vài thế hệ nay không hề xuất hiện giống cái, hiện tại rốt cuộc xuất hiện, còn là Kỳ Lân, Dung lão phu nhân thật muốn cười to.

Mà bị Dung lão phu nhân ôm chặt lấy, Dung An cũng không biết nói gì, cậu chỉ nghĩ về sau mình dứt khoát làm sủng vật đi, tùy tiện một người đều có thể bế hình thú của cậu lên, phỏng chừng thú nhân vừa mới sinh ra không lâu cũng có thể ôm được cậu.

“Khụ.” Dung lão gia tử ho nhẹ, trấn định nói, “Gọi mẹ phụ con về!” Lão gia tử nghĩ nghĩ, lại cắn răng nói, “Gọi luôn nhị thúc con đến thư phòng một chuyện!”

Dung lão gia tử bỗng nhiên nhớ lại tình cảnh mấy ngày nay cùng cháu trai nhỏ ăn cơm, con thứ hai của bọn họ vậy mà vẫn luôn cho cháu trai nhỏ ăn thịt dị thú trung cấp cao cấp, khó trách cháu trai nhỏ phản ứng như vậy, đừng nói Kỳ Lân vị thành niên, ngay cả Kỳ Lân thành niên cũng không thể cắn được loại thịt đó.

Lén lút ló đầu ra nhìn về phía Dung lão gia tử, Dung An có điểm kích động, tổ phụ ông mau giáo dục lại phụ thân đi, đừng cho con ăn thịt dị thú nữa. Bởi vì tiêu hóa không tốt nên trong thời gian ngắn lại biến thành hình thú, khổ cái là hiện tại cậu làm thế nào cũng không thể biến về được.

Dung nhị thiếu không nghĩ tới con trai bị cháu trai lớn ôm đi trong chốc lát thì phụ thân lại gọi hắn vào thư phòng, chẳng lẽ là phụ thân cho rằng con trai nhỏ làm Dung gia mất mặt? Ngần vịn đừng đem con trai nhỏ đuổi khỏi Dung gia a, Dung nhị thiếu ấp ủ, có lẽ mình nên suy nghĩ biện pháp thuyết phục cho con trai lưu tại chủ trạch, tỷ như do mình lúc trước không bảo vệ tốt tức phụ, lúc này mới làm con trai phát sinh biến dị, còn sinh non.

“Ngu xuẩn!” Vừa mới bước vào thư phòng Dung nhị thiếu còn chưa mở miệng nói chuyện, đã bị phụ thân ném cho mấy khối gạch.

Tránh thoát gạch, Dung nhị thiếu liếc qua mặt đất, vỗ vỗ ngực, “Phụ thân, ngài sẽ không trục xuất Tiểu An khỏi Dung gia đi? Con nói nó mặc dù có chút khuyết tật, nhưng nó cũng là cháu trai của ngài a.”

Dung lão gia tử nghe xong lời này của Dung nhị thiếu thiếu chút nữa hộc máu, “Muốn trục cũng là trục xuất người khỏi Dung gia!”

Con thứ hai thật không đáng tin cậy, Dung lão gia tử sắp bị Dung nhị thiếu chọc tức muốn điên rồi, lúc trước còn cho rằng con thứ hai có chút ngốc, đến tình cầu xa xôi học hỏi kinh nghiệm cũng tốt. Xem ra lúc trước không nên cho bọn họ ra ngoài, bằng không mình cũng sớm biết cháu trai nhỏ không phải thú nhân đột biến, cũng không có di truyền hình thú từ mẹ phụ.

“Lời như vậy cũng không thể tùy tiện nói, tuy ngài đồng tình với Tiểu An, nhưng Tiểu An cũng do con nuôi lớn.” Dung nhị thiếu lại cho rằng Dung lão gia tử nghĩ mình không tìm cách trị liệu cho con trai, “Hơn nữa mỗi tháng con đều chuẩn bị cho nó một chút thịt dị thú cao cấp, đúng rồi, còn có linh quả.”

Càng nghe càng sinh khí, nói cái quái gì đó, không nhận ra con trai không phải thú nhân còn chưa tính, không nhìn thấy cục bông trắng không ăn được thịt dị thú cao cấp sao. Dung lão gia tử lại muốn đánh Dung nhị thiếu.

Đứng ở một bên, Dung Khải ho nhẹ một tiếng, “Tổ phụ, mẹ phụ về rồi.”

Dung lão gia tử nghe lời này, gật gật đầu, rất là bất đắc dĩ mà liếc mắt nhìn Dung nhị thiếu một cái, trước khi ra khỏi cửa, còn không quên đá Dung nhị thiếu một chân.

“Kỳ quái.” Dung nhị thiếu nói thầm, đi theo phía sau Dung lão gia tử ra ngoài.

Dung đại phu nhân nhận được tin nhắn vừa về đến nhà đã đi thẳng vào phòng y tế, Đại phu nhân khiếp sợ, đã xảy ra chuyện lớn gì? Vội vội vàng vàng chạy tới phòng y tế, lại thấy phía trên dụng cụ có một con Kỳ Lân nho nhỏ đang co thành một đoàn.

Vô luận Dung lão phu nhân làm gì Dung An, Dung An cũng chỉ co người lại, vùi đầu xuống, tuyệt đối không cho bọn họ nhìn rồi chê cười.

“Nhìn Tiểu An một cái.” Dung lão phu nhân nôn nóng, “Nhìn xem có phải xảy ra vấn đề gì hay không?”

Đại phu nhân giờ phút này cũng không để ý Dung lão phu nhân nói ‘Tiểu An’, chỉ nghĩ mau mau làm kiểm tra cho thánh Bạch Kỳ Lân, lại nghĩ đến này còn không phải tiểu vương hậu mà đại đế nói sao.

Dung An tính toán tiếp tục cuốn người lại, nhưng nghĩ lại trước mặt là hai giống cái, thân là một thú nhân tuyệt đối không nên làm giống cái lo lắng, cho nên cậu liền ngoan ngoãn mà phối hợp kiểm tra. Nhưng kiểm tra còn chưa làm xong, Dung An đánh hai cái ngáp, ngủ luôn rồi.

Tuy rằng có được báo cáo kỹ càng tỉ mỉ không nhanh như vậy, nhưng thô sơ giản lược đã cầm trong tay, Dung đại phu nhân nhìn báo cáo nhũ mầy, bản này giống như bản y xem ở hoàng cung, hình như tiểu Kỳ Lân ăn phải đồ ăn bất lợi với tiêu hóa mới biến trở về Kỳ Lân lại không thể biến về hình người.

“Đây là Kỳ Lân khởi động cơ chế tự bảo hộ.” Dung phu nhân nhìn thoáng qua Kỳ Lân ngủ say, “Sau này nhất định phải chú ý đến ẩm thực, ít ăn những thứ không thể tiêu hóa. Còn có..... Nó có phải bị quăng ngã hay không?”

Dung nhị thiếu quăng ngã, tuy rằng không có tạo thành thương tổn lớn cho Dung An, nhưng vẫn còn mấy dấu vết nhỏ.

“Mấy năm nay hoàn toàn không có người xem Kỳ Lân như thú nhân.” Dung đại phu nhân hoài nghi, có phải người nhà Kỳ Lân đem nó thành thú nhân mà dưỡng hay không, tuyệt đối không nên a, Bộ Giáo Dục đã sớm an bài học sinh tiểu học học tập mấy loại thường thức này rồi, “Kỳ Lân trong toàn bộ tinh hệ, dùng hai tay là có thể đếm hết.”

“Nhị đệ của con!” Dung lão phu nhân thiết tình không muốn thừa nhận điểm này, “Con thứ hai của ta, xem Tiểu An như thú nhân mà dưỡng đến bây giờ.”

Nếu là Dung nhị thiếu thì không có gì kỳ quái rồi, Dung đại phu nhân cũng muốn ha hả, nguyên lai ‘ngược đãi’ Kỳ Lân là người nhà bọn họ, nếu người bên ngoài biết Dung gia bọn họ đến Kỳ Lân cũng không phân biệt được, còn đưa Kỳ Lân vào lớp thú nhân, Dung gia bọn họ chắc chắn bị người cười chết.

## 5. Chương 4: Vương Đang Đợi Người

Edit: Dìm Dìm

Nga, con trai là Kỳ Lân. A, con trai là Kỳ Lân? Khi Dung nhị thiếu biết được chân tướng, hấn thiếu chút nữa không nhận được nước tiểu, tiểu bạch cầu lại biến thành Kỳ Lân.

“Ngu xuẩn!” Dung lão gia tử lại mắng Dung nhị thiếu một câu. Sau đó sắc mặt nhu hòa mà nhìn nhìn giỏ tre Dung lão phu nhân cầm trên tay, Dung An đang nằm ở trong giỏ nhỏ đó.

Đáy của giỏ tre lót một cái chăn bông cực kỳ mềm mại, Dung An ngủ vô cùng thoải mái, trong chốc lát lại ôm cái đuôi cuộn tròn lại.

“Tiểu bảo bối của gia gia.” Dung lão gia tử nhẹ giọng nói, đại gia tộc Dung gia bọn họ cuối cùng cũng có giống cái, xem sau này bọn người kia còn ai dám nói Dung gia bọn họ sinh không ra giống cái không!

Dung nhị thiếu muốn chạm vào con trai mình, Dung lão gia tử lập tức dùng lực chụp lấy tay Dung nhị thiếu.

“Tiểu An giao cho ta.” Dung lão phu nhân nói với Dung nhị thiếu, đứa con trai này thật ngu, cháu trai bé bỏng vẫn do mình dưỡng mới có thể trắng trẻo mập mạp.

Dung nhị phu nhân vừa mới từ bên ngoài mua sắm về biết được trượng phu tới phòng y tế, vội chạy lại, không nghĩ đến lại thấy Dung lão phu nhân xách một cái giỏ tre nhỏ, ngủ ở trong giỏ tre nghiêm nhiên là con trai của mình.

“Đây là.....”

“Tiểu An về sau giao cho dâu cả cùng ta chiếu cố.” Không phải Dung lão phu nhân bất mãn với nhị phu nhân, mà là con dâu hai với con thứ hai không đáng tin cậy y như nhau, nếu không một đôi phu phu này cũng không xem Kỳ Lân như thú nhân dưỡng nhiều năm như vậy, “Ngài.....”

“Nó là thú nhân.” Dung nhị phu nhân được thương mà kinh hãi, vội nói, “Việc này không tốt lắm đâu?”

“Có cái gì không tốt?” Dung lão gia tử xụ mặt, nhin không được nói.

Đúng lúc này, Dung An nằm trong giỏ tre lật người một cái, thiếu chút nữa trực tiếp từ giỏ tre lăn ra ngoài.

“Trở về.” Dung lão phu nhân nhẹ nhàng đắp chăn lại cho Dung An.

Dung nhị phu nhân chỉ có thể nhìn Dung lão phu nhân mang con trai rời đi, chợt xoay người nhìn về phía trượng phu mình.

“Vậy giao cho bọn họ dưỡng đi.” Dung nhị thiếu trong lúc nhất thời cũng không muốn giải thích thân phận của con trai cho thê tử, “Đại tẩu là chuyên gia.”

“Đại tẩu không phải nghiên cứu Kỳ Lân sao?” Dung nhị phu nhân nhú mày, làm người nghiên cứu Kỳ Lân thật sự có thể dưỡng thú nhân chứ? Thú nhân không phải là phụ thân dạy sao?

“Tiểu An chính là vậy.” Dung nhị thiếu ngẩng đầu nhìn trần nhà, hần cảm thấy mình chính là một cái ngốc b, vậy mà không phát hiện con trai là Kỳ Lân, con trai cũng ngốc, ăn không hết thịt dị thú thì không ăn, nói với bọn họ vài lần, bọn họ cũng sẽ không cưỡng bách con trai ăn.

Dung nhị phu nhân thiếu chút nữa đứng không vững, không nghe được cái gì, “Lặp lại lần nữa.”

“Dung An chính là Kỳ Lân, mà chúng ta nghĩ nó là tiểu bạch cầu.” Dung nhị thiếu thở dài, “Cứ như vậy đi, để bọn họ dưỡng.”

“Kỳ.....” Dung nhị phu nhân nhất thời nói lắp, cũng nói không nên lời.

Mà Dung An giờ phút này ngủ thật sự an ổn, không chịu ảnh hưởng ngoại giới, trong mộng mơ thấy mình dọn ra Dung gia, không bao giờ lo lắng rằng bị nát nữa.

Tạm thời an bài tốt cho Dung An, Dung đại phu nhân với Dung lão gia tử cùng đi bẩm báo với đại đế chuyện vương hậu mệnh trung chú định, không có biện pháp, ai bảo con Kỳ Lân kia là tiểu thú nhân nhà bọn họ trước kia.

Làm gia chủ đại gia tộc của đế quốc, Dung lão gia tử tất nhiên hy vọng đại đế nhanh tìm được bạn lữ sinh hạ người thừa kế, nhưng cháu trai bé bỏng nhà mình nhỏ như vậy, Kỳ Lân hai mươi tuổi còn chưa có thành niên đâu. Vì thế bàn với Dung đại phu nhân trước tiên không cần đăng báo, ngày mai còn phải liên hệ trường học giúp Dung An đổi chuyên nghiệp, một giống cái Kỳ Lân đi học cách đấu cái gì, tiết tấu này là một giây muốn chết đó có được hay không.

Xét thấy cháu trai bé bỏng xác thật rất nhỏ, Dung đại phu nhân đồng ý chuyện Dung lão gia tử nói, tạm thời không đăng báo.

Nửa đêm, Dung An tỉnh, sau khi tỉnh lại phát hiện mình ngủ bên trong một cái giỏ tre nhỏ, ngột tào, đại đường ca nhất định là cố ý.

Nhìn trái lại nhìn phải, Dung An thật cẩn thận mà bò ra khỏi giỏ tre, lúc này mới biến về hình người. May mắn đã khôi phục, bằng không cũng không biết làm thế nào mở cửa rời đi. Nhìn xung quanh, Dung An phát hiện mình ngủ trong phòng tổ mối, duy nhất đáng được ăn mừng là tổ phụ không ở đây, cậu có thể vui sướng mà chuồn êm.

Sau khi chuồn ra, Dung An vội về phòng mình, đại đường ca thật là đáng sợ, vậy mà đem mình giao cho tổ mối, này rõ là tiết tấu một giây muốn chọc tổ phụ tức giận, thế giới này chiếm hữu dục của thú nhân rất cường, không có thú nhân nào hy vọng

thê tử của mình làm bạn với một người khác.

Sáng sớm ngày hôm sau, trời còn chưa sáng, Dung An đã chạy tới trường, không thuê được nhà thì ở trường học đi. Còn không phải tiện hơn sao, không có gì, tất cả mọi người đều là thú nhân.

Dung lão phu nhân tỉnh lại, vốn định nhìn xem cháu trai bảo bối lại phát hiện không thấy Dung An đâu, vì thế lại chạy qua phòng Dung An, nhưng cũng không thấy người đâu. Này còn phải nói, vội tìm Dung lão gia tử.

Hai vị lão nhân chịu kinh hách,  $\Sigma(^{\circ}|||)$ , không phải có người đem Kỳ Lân của bọn họ ôm đi đi?

Mà Dung Khải lại bình tĩnh gõ dây số của Dung An, “Ở đâu?”

Dung An vốn định cắt đứt, nhưng nghĩ đến Dung Khải\* mặt lạnh băng, biểu tình nghiêm túc, cậu vội tiếp máy, ra vẻ trấn định, không phải chỉ bị ném tới chỗ tổ mối một buổi tối sao, không có gì, so với răng nạt cũng tốt hơn nhiều, “Học..... Trường học.”

(\*) Trong bản raw tác giả để là Dung An, nhưng toi thấy không hợp hoàn cảnh nên tự đổi lại

Thân thể mất tự nhiên phát run, đây là do bị dọa, Dung An tỏ vẻ mình vẫn không có mạnh mẽ như thú nhân dân bản xứ.

“Chờ.” Dung Khải cắt đứt điện thoại, quay đầu nhìn về phía Dung lão phu nhân, “Con đi đón nó về.”

“Ta đi cùng con.” Dung lão phu nhân không yên tâm.

“Không cần.” Dung Khải phản bác, “Người bên ngoài còn chưa biết.”

Dung lão gia tử đồng ý với cháu trai lớn, giữ chặt thê tử, “Để cho nó đi.”

Dung An ngốc trước cửa phòng học yên lặng nhìn quang não thông tin bị cắt đứt, không phải chỉ tìm đại đường ca mượn chút tiền thôi sao, thế nào lại gặp phải nhiều chuyện như vậy.

Khi Dung Khải tới trường, Dung An đã vào tiết học, vì thế nên Dung Khải trực tiếp bước vào phòng học đem người lôi ra, làm cho lão sư đang dạy cũng kinh ngạc, nhưng lão sư không ngăn cản, họ đã sớm quen với người đại gia tộc nên phải mở một con mắt nhắm một con mắt.

Đi trên đường trong vườn trường, Dung An thật cẩn thận mà quan sát biểu tình Dung Khải, tùy thời làm tốt chuẩn bị chạy trốn, “Khải ca”

“Đi về trước.” Cảm thấy Dung An sợ hãi, Dung Khải không khỏi hoài nghi có phải vì biểu tình của mình quá mức lạnh lùng hay không, vì thế đổi mặt Dung An lộ ra vẻ tươi cười.

Nhìn thấy một mặt tươi cười giống như phần nộ kia của Dung Khải, Dung An thiếu chút nữa té cầm đầu.

“Cẩn thận.” Dung Khải giữ chặt Dung An, “Quá yếu.”

Ý Dung Khải là tiểu đường đệ quá mức nhu nhược, phải bồi bổ thật tốt, nhưng biểu tình của hắn nhìn qua lại như ghét bỏ Dung An không đủ cường đại.

“Ách.” quả nhiên lại bị đại đường ca xem thường, Dung An nếu sớm biết sẽ có kết quả như vậy, nhất định không tìm đại đường ca vay tiền, “Không dọn ra ngoài, em trọ ở trường.”

Dung An vội giải thích, trọ trong trường học có thể dùng tích phân đổi, cũng không cần hao phí nhiều điểm thông dụng như vậy. Lại còn có thể cho đại đường ca cảm nhận được mình đối với học tập nhiệt tình yêu thương, không chừng đối phương cao hứng sẽ cho mình vay tiền.

Nghe nói như thế, Dung Khải dừng chân lại, nhìn thoáng qua Dung An, cuối cùng vẫn quyết định chờ về nhà lại nói những cái đó.

Chỉ là bọn hắn vừa mới đi tới cửa thì thấy một người từ ngoài đi vào, Dung An liếc nhìn người nọ một cái, ngọạ tào, người nọ còn không phải là người ngày hôm qua nhậт mình đem về nhà sao.

Dung An chột dạ, quay đầu, không dám nhìn người nọ, sợ bị người khác biết hình thú của mình chỉ có một nắm, một chút uy vũ khí phách cũng không có.

Mặc Sĩ Phong lạnh lùng nhìn Dung Khải đứng đó rồi gật gật đầu với Dung Khải, sau đó đi thẳng vào trường học, phảng phất như không phát hiện Dung An đứng sau Dung Khải. Trùng hợp, khi Mặc Sĩ Phong quay đầu nhìn về phía Dung Khải, Dung An cũng quay đầu nhìn về một bên khác, hai người mới không đối mắt. Nhưng Mặc Sĩ Phong đi vài bước rồi lại quay đầu lại, lúc này, Dung An đã theo Dung Khải ngồi trên xe huyền phù.

“Vương, hiệu trưởng đang đợi ngài.” Người đi theo nhắc nhở Mặc Sĩ Phong.

Mặc Sĩ Phong gật đầu, hần lần này tới học viện để nhìn tư liệu của tân sinh, có lẽ tiểu vương hậu của hắn đang học ở đây.

## 6. Chương 5: Doạ Xiu

Edit: Dìm Dìm

Vừa về đến nhà, Dung An đã thấy bọn người Dung lão gia tử dàn trận ngồi trong đại sảnh, theo bản năng lui lại phía sau. Lại nhìn nhìn phụ thân với mẫu phụ sắc mặt khổ b, Dung An càng cam đoan đây nhất định không phải chuyện tốt lành gì!

“Tối.” Dung lão phu nhân cười hướng Dung An vẫy tay, “Lại đây ngồi.”

Dung An không dám động, quay đầu nhìn về phía Dung nhị thiếu, a uy, phụ thân, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Sao không thông tri cho con trai biết trước một tiếng!

“Gọi con qua thì con qua đi!” Dung nhị thiếu tức giận nói.

Sau đó, trừ bỏ thê tử với con trai của mình thì Dung nhị thiếu đã bị toàn bộ người trong sảnh trừng cho lạnh người, người này quả nhiên không thích hợp đường Kỳ Lân. Nhìn nhìn lại Dung An, bọn họ nhất trí cho rằng Dung An hiện tại còn sống, quả thực là một kỳ tích.

Dung An bị Dung nhị thiếu làm cho khiếp sợ, lại thấy Dung lão gia tử bọn họ trừng Dung nhị thiếu, tiểu tâm can của cậu càng thêm run.

“Nếu nó lại đối với con không tốt, tổ mẫu nói tổ phụ con đánh gãy chân nó!” Dung lão phu nhân đi đến trước mặt Dung An kéo cậu ngồi xuống, hiền lành mà vỗ vỗ tay nhỏ của Dung An.

Đánh gãy chân phụ thân? Ngọạ tào, Dung An bị kinh hách rồi, không thể tin tưởng mà nhìn Dung lão phu nhân, một đám người bọn họ dàn trận ngồi ở đây là vì nói cái này?

Đúng lúc này, Dung đại phu nhân từ phòng bếp bưng tới một chén canh gà, đây là dùng Thảm Thì gà nấu với dược thảo, chất thịt tươi mới, cũng có thể hầm đến ngon mềm. Đại phu nhân trực tiếp đem canh gà đặt ở trước mặt Dung An, xoa xoa đầu Dung An, “Buổi sáng lại uống dinh dưỡng tề đi?”

“Ăn mấy quả trái cây.” Dung An ngồi thẳng thân mình, thật quý dị.

Đi vào Đế Tinh nhiều ngày như vậy, Dung An phát hiện cả nhà đều rất bận, đại bá mẫu vội vàng đi phòng thí nghiệm, đại đường ca vội vàng đi quân bộ, mà Dung lão gia tử cùng Dung lão phu nhân vội vàng dưỡng sinh, đến nỗi bá phụ, thúc phụ bọn họ cũng vội vàng đi quân bộ đi công ty, ngẫu nhiên vào thời điểm ăn

cơm chiều hoặc cơm sáng mới có thể gặp được bọn họ. Còn có một việc, tuy rằng những người này là người thân của mình, nhưng không có một lần nào ôn nhu như vậy.

Dung An không biết ở Dung gia luôn luôn căn cứ vào cách dạy thú nhân là quăng ngã, quăng ngã, lại quăng ngã, thì mới có thể thành tài, mà đối giống cái sao, đó chính là muốn bao nhiêu ôn nhu liền có bấy nhiêu ôn nhu, giống cái phải dưỡng trong giàu sang phú quý, muốn cái gì có cái đó. Đáng tiếc Dung gia mấy thế hệ qua đều không sinh ra giống cái, bởi vậy, những người ở đây thấy một thế hệ này sinh ra vẫn là thú nhân, cũng không muốn đối với hài tử thú nhân ôn nhu nữa. Lúc trước, bọn họ đều cho rằng Dung An là thú nhân nên thái độ đối với cậu tất nhiên nghiêm khắc hơn rất nhiều.

“Ăn trước.” Dung lão gia tử thấy cháu trai nhỏ thân mình căng chặt, cười nói, “Không cần bận khoản chúng ta.”

Σ(° °|||) này thật sự có thể chứ? Dung An mắt liếc liếc nhìn qua Dung nhị thiếu, Dung nhị thiếu theo bản năng nói, “Tiểu tử con.....”

“Khụ khụ.” Dung lão gia tử ho nhẹ, Dung nhị thiếu lập tức héo.

“Không có việc gì, con ăn.” Dung nhị thiếu bị nội thương nghiêm trọng, ở chung gần hai mươi năm con trai vốn là thú nhân vậy mà biến thành giống cái Kỳ Lân, bắt mình phải lập tức thích ứng, thật mệt mỏi.

Nâng lên chén đĩa, Dung An trái nhìn nhìn phải nhìn nhìn, thật cẩn thận mà vớt lên một miếng thịt, chắc không có độc đi. Cắn một ngụm, cậu cảm động muốn khóc, lúc này răng sẽ không nát nữa, gà này với gà trên địa cầu hương vị giống nhau, không cứng.

“Nếu ăn không đủ, vẫn còn.” Dung lão phu nhân nhìn động tác thật cẩn thận của Dung An, lại trừng mắt nhìn con thứ hai một cái, nhìn đi nhìn đi, đã đem cháu trai nhỏ dưỡng thành bộ dáng gì, đến việc ăn còn phải được con thứ hai đồng ý.

Dung nhị thiếu không rõ mình làm gì lại bị mỗ phụ trừng mắt, sờ sờ cái mũi, rất là bất đắc dĩ.

Trong chốc lát, Dung An cũng phát hiện, những người khác đều nhìn chằm chằm mình ăn, cậu thật ngượng ngùng nói cho thêm một chén.

Dung đại phu nhân thấy Dung An ăn đã nhiều, đi vào phòng bếp bưng lại một chén nhỏ, “Ăn nhiều quá không tốt cho dạ dày.”

“Đúng, chờ một lát đói bụng lại ăn.” Dung lão phu nhân gật đầu, “Muốn ăn cái gì, nói bọn họ làm cái đó.”

“Không, không cần.” Dung An được yêu thương mà kinh hãi, bị người nhìn chằm chằm lúc đang ăn còn chưa tính, hiện tại đại bá mỗ với tổ mỗ đột nhiên nhu hoà với mình như thế, sợ tới mức cậu cũng không dám ăn nữa, quay đầu nhìn về phía đại đường ca Dung Khải, sau đó quyết đoán nói với Dung lão gia tử, “Tổ phụ, con sau này nhất định không xai loạn tiền tiêu vặt, cũng không ở bên ngoài thuê nhà, sẽ ở lại trường học.”

Dung Khải ho nhẹ, đường đệ liếc mắt nhìn mình một cái thì cho ra kết luận như vậy? Cho rằng mình cáo trạng với tổ phụ? Dung Khải nhin không được xoa mi, chỉ sợ người khác hơi chút lừa dối tiểu đường đệ một câu, tiểu đường đệ sẽ xách hành lý chạy theo người ta luôn.

Dung nhị thiếu nghe được con trai nói, theo bản năng nói, “Tiền tiêu vặt chạy đi đâu?”

“Dùng để mua thịt đó.” Dung An xem thường, những người này còn không phải vì điểm này sao, thân là một thú nhân lại mua thịt của giống cái ăn. Tưởng tượng đến Dung lão gia tử còn ngồi ở bên cạnh, Dung An vội dựa vào Dung lão phu nhân tìm kiếm chỗ dựa, vội cam đoan, “Về sau nhất định không.....”

“Không có việc gì.” Dung lão gia tử thở dài, chút tiền tiêu vặt này đủ để mua được bao nhiêu a, nhìn cháu trai nhỏ gây như vậy, nhất định là do ăn không được, “Không đủ tiền thì nói với gia gia, gia gia cho con.”

“Đúng vậy, muốn mua cái gì thì đi mua cái đó!” Dung lão phu nhân quay đầu nhìn về phía Dung Khải, “Con một lát, không, hiện tại liền an bài.”

Dung Khải yên lặng mở ra quang não, chuyển cho Dung An một số tiền. Quang não Dung An vang lên, vừa thấy, phát hiện Dung Khải cho mình mười vạn, số tiền này so với tiền tiêu vặt một năm phụ thân cho còn nhiều hơn.

Trên trời rớt xuống một cái bánh có nhân, còn không biết phát sinh chuyện gì Dung An mỹ tư tư mà nhìn mức tiền tài hiện trên quang não, nếu mỗi tháng đều có nhiều như vậy thì càng tốt.

Đáng tiếc Dung An còn chưa cao hứng được bao lâu, cậu lại biến thành một con tiểu Kỳ Lân. o( )o, vui quá hóa buồn, Dung An nghi hoặc, trước kia không hề phát sinh qua tình huống hai ngày liên tiếp không không chế được thân hình, chẳng lẽ là mấy ngày hôm trước đánh nhau đánh đến quá hưng?

Dung lão phu nhân thấy cháu trai nhỏ đột nhiên lại biến thành Kỳ Lân, nôn nóng, “Sao lại thế này?”

“Bị chút thương, hơn nữa quanh năm suốt tháng.....” Dung đại phu nhân liếc liếc mắt nhìn phu thê Dung nhị thiếu một cái, lắc lắc đầu, “Không gian của Kỳ Lân vị thành niên không ổn định, cũng dễ dàng ảnh hưởng đến thân thể của Kỳ Lân, gần nhất nếu Tiểu An hơi chút thả lỏng sẽ không không chế được.”

Biến trở về Kỳ Lân, Dung An nghiêng đầu nghe Dung đại phu nhân nói, ngọa tào, bọn họ thế nhưng biết mình có không gian, còn có cái gì Kỳ Lân? Khi Dung An ở tinh cầu xa xôi cũng biết Kỳ Lân có không gian, nhưng cậu còn cho là bởi vì mình đến từ địa cầu, nên trời cao mới mở cho cậu một cái bàn tay vàng nho nhỏ, là không gian hoa quả. Cậu cũng không nghĩ mình là giống cái, còn là Kỳ Lân.

Việc này đối Dung An mà nói là một cái kinh hách thật lớn, sau đó Dung An liền ngất đi rồi.

Nhìn thấy Dung An ngất xỉu, Dung lão phu nhân sốt ruột muốn chết, Dung đại phu nhân vội từ nút không gian lấy ra công cụ kiểm tra cho Dung An, xác định Dung An là bị dọa xỉu, những người khác mới thở dài một hơi nhẹ nhõm.

Dung đại phu nhân mang Dung An rời đi, Dung nhị phu nhân muốn đi theo lại bị Dung nhị thiếu giữ chặt.

“Tiểu An nó.....”

“Đại tẩu sẽ chiều cổ nó.” Dung nhị thiếu tâm đau, không phải hẳn không muốn để thê tử đi theo, mà là phu phu bọn họ không hiểu chiều cổ Kỳ Lân thế nào, trước kia mình quăng ngã con trai vài lần, cho rằng thú nhân quăng ngã nhiều lần là có thể trưởng thành.

“Kỳ Lân lại bị thân phận Kỳ Lân dọa xỉu, đây là cái tình huống gì a.” Dung lão phu nhân ngữ khí hơi mang châm chọc.

“Ha hã.” Dung nhị phu nhân da đầu tê dại, “Điều này cũng thuyết minh tố chất thân thể của Tiểu An so với Kỳ Lân khác tốt hơn rất nhiều, không cần chiều cổ, cũng lớn lên như vậy.”

“Khụ.” Dung nhị thiếu nhẹ nhàng đá Dung nhị phu nhân một cái, nói cái gì vậy, so với mình còn không đáng tin cậy, nói ra lời này, còn không phải muốn nghe giáo huấn sao.

“Được, các con nếu vội thì đi đi, chờ một lát để mỗ phụ các con nói với Tiểu An.” Dung lão gia tử phát tay.

Dung lão gia tử không muốn làm khó dễ con thứ hai nữa, con trai của mình ngu xuẩn, có thể trách ai.

“Nhưng mà.....”

“Cứ như vậy.” Dung nhị thiếu che miệng Dung nhị phu nhân lại, còn nhưng mà, lại nhưng mà, không chừng lão gia tử lại đem bọn họ đưa đến tinh cầu xa xôi rèn luyện, “Vừa lúc chúng con còn có việc khác.”

Mặc kệ phu phu Dung nhị thiếu có thể chiều cổ Dung An hay không, những người khác của Dung gia có mặt ở đây nhất trí cho rằng không thể đem người giao cho bọn họ, không chừng Dung nhị thiếu nhất thời không chú ý lại trực tiếp xách tiểu Kỳ Lân lên hung hăng ném xuống đất.

## 7. Chương 6: Cuốn Đi

Edit: Dìm Dìm

Rõ ràng cái đuôi rất ngắn, vì sao Dung An có thể vững vàng ổn thỏa mà ôm lấy cái đuôi, hay bởi vì hình thái Kỳ Lân của Dung An rất nhỏ, cho nên ôm được?

Dung lão phu nhân lấy một cái đệm đặt trên mặt đất, rồi cứ như vậy mà nhìn Dung An ngủ trong giỏ tre. Không phải không muốn đặt Kỳ Lân lên giường, mà ông cho rằng phòng bên cạnh còn chưa chuẩn bị tốt, chăn, quần áo gì đó đều phải chuẩn bị một lần nữa, đến giường đệm cũng phải sửa sang lại, vạn nhất Kỳ Lân rơi xuống đất thì biết làm sao bây giờ.

Tuổi càng lớn, Dung lão phu nhân càng muốn mang theo tiểu giống cái đến trước mặt bạn bè khoe khoe, nhưng mấy đứa con trai không biết cố gắng, sinh hạ đều là thú nhân. Thật vất vả mới được một Kỳ Lân đến tay, tất nhiên phải đem mọi thứ tốt nhất cho cháu nhỏ.

Những người khổ b được gọi về sửa sang lại phòng cách vách trừ bỏ Dung Khải, còn lại chưa ai thấy được hình thái Kỳ Lân của Dung An. Đứng hàng đệ nhị là Dung Duệ có một đôi mắt đào hoa, khi đang ở công ty công tác, tổ phụ gọi một cuộc điện thoại tới triệu hắn về, hắn lập tức lặn về. Chỉ sợ về muộn một phút đồng hồ sẽ bị phạt đến tỉnh cầu xa xôi rèn luyện, ai biết lại tới sửa sang phòng.

Phòng nào yêu cầu nhiều người sửa sang như vậy a, Dung Duệ đếm đếm, cả ba vị đường huynh đệ đều ở chỗ này, ngay cả Dung Khải hắn là ở quân bộ công tác cũng ở có mặt.

“Xác định?” Dung Duệ tiến đến trước mặt Dung Khải, vì sao lúc làm việc mới tìm bọn họ, lúc xem Kỳ Lân sao không gọi bọn họ đến a, “Cũng không phải ảo giác của họ?”

Dung Duệ biết rất rõ trong nhà từ tổ phụ, cho tới người máy quét tước trí năng, ai ai cũng muốn có giống cái. Khi còn nhỏ chịu huấn luyện, hắn luôn nghĩ mình vì sao lại là thú nhân. Nếu tiểu đường đệ là giống cái, vậy chắc rất muốn khóc đi, rõ ràng tiểu đường đệ làm thú nhân nhiều năm như vậy rồi.

Dung Uyên cũng chưa thấy qua hình thái Kỳ Lân của Dung An lúc này đang nghiêm túc cầm cây búa tạc tường, bởi vì tổ phụ vừa mới trưng một khuôn mặt lạnh đứng ở chỗ đó nói phòng này quá nhỏ.

“Uy, Dung Uyên, em không phải đang làm nhiệm vụ sao?” Dung Duệ đá đá cẳng chân Dung Uyên, tròn mắt xoay chuyển, “Đi cách vách nhìn xem?”

Đáng tiếc không ai trả lời Dung Duệ, Dung Duệ buông chân trong tay, liếc liếc mắt nhìn hai vị đường huynh đệ khác một cái. Hai người kia cùng tổ phụ giống nhau đều thích trưng một khuôn mặt lạnh, một người quân bộ, một người trong đoàn lính đánh thuê, bọn họ không đi thì một mình hắn đi.

Đi đến cửa cách vách, Dung Duệ phát hiện cửa không có khoá, thò vào một cái đầu.

Không đợi Dung Duệ thấy rõ bên trong, đã bị người hung hăng dùng gậy gõ gõ lên bả vai. Quay đầu vừa thấy, Dung Duệ kinh ngạc, tâm linh chịu một kích mãnh liệt, “Tổ phụ.”

“Kỳ Lân quả không phải cho con.” Dung lão gia tử rất là tự hào nói.

Hơi ngậy người trong chốc lát, Dung Duệ liền lấy lại tinh thần, Kỳ Lân quả trong không gian của Kỳ Lân chính là thứ tốt. Nhưng hắn cũng không không biết xấu hổ đến loại tình trạng muốn đường đệ đem Kỳ Lân quả một tháng mới thành thực một quả cho hắn. Thương nhân cũng không gian trá với người một nhà có được không a, Dung Duệ vội nói, “Tiểu đường đệ hiểu chuyện như vậy, nhất định sẽ đem Kỳ Lân quả hiếu kính cho ngài.”

Nhưng mà Dung Duệ lại bị đánh một gậy, Dung lão gia tử tức giận, “Tiểu An mới hai mươi, nói cái gì Kỳ Lân quả.”

Dung Duệ cẹn lời, tổ phụ, không phải ngài nhắc tới trước sao? Kỳ thật ngài chính là muốn khoe ngài có được một cháu trai Kỳ Lân đúng không.

Giờ phút này, Mặc Sĩ Phong ngồi trong hoàng cung rất ưu sầu, hắn vừa mới từ học viện Kha Đức Nhĩ biết được năm nay có không ít tân sinh, nhưng mà những tân sinh đó đều rất bình thường. Duy nhất một chút bất đồng chính là những người Dung gia phải dùng đặc quyền chuyển chuyên nghiệp cho Dung An, đang êm đẹp mà cách đầu không học lại muốn đi học văn khoa, chuyên nghiệp còn thuộc về hệ triết học- một trong bốn hệ nhân rồi nhất toàn trường.

Học sinh trong hệ triết học của học viện Kha Đức Nhĩ chia làm hai loại, một loại là học bá nghiêm túc học tập, một loại là học tra không lý tưởng. Đế Tinh có không ít đại gia tộc đem giống cái trong nhà đưa đến hệ triết học, cực kì hỗn loạn.

Lúc Mặc Sĩ Phong biết Dung đại phu nhân buổi chiều ngày hôm qua vội vàng trở về, hôm nay lại không tới viện nghiên cứu đi làm. Sắc mặt âm trầm, quyết định tự mình đi Dung gia nhìn xem, hẳn tin tưởng trực giác của hắn.

Cổ tình Mặc Sĩ Phong lại không đi vào từ cửa chính, Dung đại phu nhân đến bây giờ cũng không bấm báo một chút tin tức hữu dụng, một khi đã như vậy, vậy thì bò tường đi, ngấm thám thính mới có thể tra ra tình huống.

Toàn bộ tình hệ cũng chỉ dư lại mấy con Phệ Thiên Mãng biến thái, nhưng Mặc Sĩ Phong không giống những thú nhân khác, hắn có thể tùy tâm không chế hình thú lớn nhỏ, dù cho không thể biến nhỏ như chiếc đũa, nhưng có thể biến về như gậy gỗ loại nhỏ, hình thái này giúp hắn dễ dàng tránh né phòng ngự của Dung gia hơn.

Vì tức phụ, Mặc Sĩ Phong xem nhẹ đây là nhà bằng hữu Dung Khải của hắn, dựa vào cái gọi là kỹ năng đặc thù, xà hình Mặc Sĩ Phong dọc theo góc tường bò hướng về phía tiểu Kỳ Lân.

Khi Mặc Sĩ Phong tìm được phòng của tiểu Kỳ Lân cũng trùng hợp đúng lúc Dung lão phu nhân ra ngoài. Dung lão phu nhân nhìn chằm chằm cháu trai nhỏ một hồi lâu, nghĩ không thể cứ nhìn mãi như vậy, bằng không khi cháu trai bé nhỏ tỉnh lại bị dọa nhảy dựng ngất xỉu thì làm sao, nghe nói Kỳ Lân đặc biệt dễ dàng bị dọa, Dung lão phu nhân còn cố ý để một cái quang não khác vào trong giỏ.

Trong phòng trừ bỏ một con Kỳ Lân, cũng chỉ có một con Kỳ Lân, đồng tử Mặc Sĩ Phong dựng thẳng lên, vươn cái đuôi cuốn cái giỏ tre nhỏ lại. Sau đó lén lút chạy trốn, lại một lần nữa quên ở đây không phải hoàng cung của hắn, mà là Dung gia.

Dung An vẫn ngủ say như cũ, nho nhỏ lay động còn giúp cậu ngủ đến càng ngon càng ngọt.

Chờ Dung lão phu nhân đến cách vách xem xét bố trí xong trở lại, ông phát hiện Kỳ Lân lại không thấy đâu, đến cả giỏ tre cũng không có tung tích.

Lúc này, Dung lão phu nhân không có hô to gọi người đến, mà chỉ bình tĩnh gọi điện thoại cho Dung An, Tiểu An chắc là chạy đến trường học đi, nói không chừng cũng là tự mình chạy ra.

Mặc Sĩ Phong đã khôi phục hình người đang xách theo giỏ tre ngồi trong xe huyền phù, còn lệnh tài xế chạy nhanh lên, giống như sợ chậm vài giây thì Kỳ Lân sẽ bị cướp đi, một chút đều không phù hợp với tư thái người lãnh đạo tinh tế của hắn. Nghiêm túc gì gì đó, giờ khắc này đều biến thành cặn bã.

Nghe được tiếng chuông quang não, Mặc Sĩ Phong theo bản năng nghĩ đến quang não của mình, vừa nhìn lại phát hiện không phải, mà là của tiểu Kỳ Lân.

Dung An bị tiếng chuông làm tỉnh, vừa mới vươn móng vuốt liền phát hiện không thích hợp, cho dù xe chạy thật sự ổn, nhưng việc này cũng không cần được hơi thở xa lạ mà cậu ngủ được. Quay đầu lại nhìn, không xong, là người lần trước nhìn thấy trò hề của mình, bị suy nghĩ này dọa, liền trực tiếp treo điện thoại tổ mẫu, không tiếp.

Quyết đoán bế tiểu Kỳ Lân lên, vút luôn cái giỏ tre, Mặc Sĩ Phong rút cuộc lại lần nữa đem Kỳ Lân ôm đến trong lòng ngực, “Chúng ta về nhà.”

Vươn móng vuốt nhét vào trong miệng, Dung An cắn đệm thịt nhỏ, đau, không có mơ nha, kia mình đâu có đổi nhà đâu ta. Dung An theo bản năng xem nhẹ bản thân là như thế nào ngất xỉu, như thế nào lại ngủ đến bây giờ, quên luôn Kỳ Lân là chuyện gì xảy ra.

‘Buông tôi ra’, Dung An muốn nói chuyện, nhưng lời vừa ra khỏi miệng đến lỗ tai người khác lại biến thành nhỏ giọng nức nở.

Luận tính sai biệt giữa tiếng Kỳ Lân với tiếng người thì mọi người tất nhiên sẽ nghe không hiểu tiếng Kỳ Lân a, trừ bỏ Kỳ Lân có thể nghe hiểu tiếng của nhau, cũng cũng chỉ có nhân viên nghiên cứu tương quan mới hiểu biết đôi chút lời của bọn họ.

“Nhìn em gầy.” Mặc Sĩ Phong quang minh chính đại xoa xoa vuốt vuốt lông Kỳ Lân, “Đám mao này nếu đem cạo, thật sự là một tiểu đoàn.”

Lời này dọa Dung An sợ tới mức không dám lộn xộn, vốn dĩ đã bị khuyết tật, lại cạo mao thì có thể cùng thế giới thú nhân tổng chào, về sau không bao giờ muốn biến thành hình thú.

“Trở về sẽ đem em dưỡng đến mập mạp.” Mặc Sĩ Phong nỉ non.

Sủng vật mập mạp, Dung An trong đầu hiện lên một con tiểu béo cẩu bước đi tập tễnh, béo cẩu cẩu béo đến đi đường không được. Từ từ, không đúng, cậu không phải đang ở nhà sao, chẳng lẽ người nhà cho rằng cậu quá mất mặt, đem cậu đưa cho người khác làm sủng vật? o( )o, nhất định không phải như thế, phải tín nhiệm người nhà a, có lẽ người này là thầy thuốc.

Lần trước chuồn ra hoàng cung, Dung An không cẩn thận nhìn cảnh tượng chung quanh, chỉ cho rằng đó là chủ trạch của đại gia tộc, hiện giờ bị Mặc Sĩ Phong ôm từ cửa chính đi vào.

Dung An là chân chân chính chính bị kinh ngạc đến ngây người, này còn không phải là hoàng cung trong truyền thuyết sao, kiến trúc tuyệt bích thỏ hào như vậy không có khả năng là gia tộc kiến tạo ra, kiến trúc này một chút cũng không thấp đâu.

Không có dả thông điện thoại với Dung An, Dung lão phu nhân cau mày nhìn chằm chằm quang não một hồi lâu, hay là cháu trai bé bỏng bị dọa đến không muốn tiếp điện thoại của họ? Dung lão phu nhân lại một lần nữa chạy đến cách vách, gọi ba đứa cháu trai tạm thời không cần vội vàng sửa sang lại phòng biểu hiện tình huynh đệ, hiện tại quan trọng nhất chính là tìm được đường đệ của họ.

Bởi vì trong phòng không có một chút hỗn độn, đám người Dung lão phu nhân đều cho rằng Dung An tự mình chạy đi, mà không phải bị bắt cóc.

Đã ý thức được mình vào hoàng cung, Dung An đang cân nhắc nên biến về, hay vẫn tiếp tục bảo trì cái dạng lông trắng này.

“Không biến về hình người được?” Mặc Sĩ Phong chọc chọc cục bông trắng đang cuốn người trên giường, rất mềm, lại chọc chọc, “Làm người sẽ cho em.....”

Mặc Sĩ Phong còn chưa nói xong, ngón tay đã bị cái đuôi của tiểu Kỳ Lân chụp vài cái. Bởi vì tiểu Kỳ Lân sức lực có hạn, Mặc Sĩ Phong nghĩ lầm tiểu Kỳ Lân đang giao hảo với hắn, mà không phải muốn chụp được hắn tay.

Nếu hiện tại biến về hình người, về sau có phải sẽ bị người này cười nhạo hình thú của mình hay không; nếu không biến về, chờ đối phương phát hiện, không phải vẫn bị cười nhạo sao? Tóm lại vô luận thế nào cũng có khả năng bị cười nhạo, Dung An lão đảo lắc lư đứng lên, chuẩn bị biến về hình người, nhưng mà cậu đánh giá bản thân quá cao, không biến được trở về, lại hưởng cảm giác quăng ngã.

Nhìn thấy Kỳ Lân té ngã trên giường, Mặc Sĩ Phong yên lặng mở ra quang não mệnh quản gia chuẩn bị vật phẩm thích hợp cho Kỳ Lân ngủ, lại nói y tìm một quyển sổ tay chăn nuôi Kỳ Lân, những thứ trước kia học được còn chưa đủ, mới vừa thực tiễn thì phát hiện không đủ dùng.

Mặc Sĩ Phong vươn hai tay nắm hai chân trước của Kỳ Lân, không đợi hắn mềm nhẹ mà kéo pp của tiểu Kỳ Lân lên. Hắn phát hiện tiểu Kỳ Lân lấy tay hắn làm điểm tựa, lắc qua trái lại lắc qua phải, lại lắc qua trái lại lắc qua phải, nhìn giống như chuông gió treo ở cửa sổ, nếu không phải tự mình cảm nhận được độ ấm của Kỳ Lân, hắn thật sự cho rằng đây là một con rối mao nhung.

Ý đồ bán manh, cuối cùng Dung An vẫn bị Mặc Sĩ Phong ôm vào trong ngực, Mặc Sĩ Phong sợ tiểu Kỳ Lân đem mình lắc qua lắc lại lắc tới đứt luôn, cái cánh tay căng chân nhỏ xíu kia làm người xem tâm cũng hốt hoảng.

Người Dung gia không gọi điện thoại cho Dung An nữa mà trước tiên chuẩn bị định vị quang não của Dung An, sau đó sẽ đi tìm Dung An, lại không nghĩ tới định vị định đến hoàng cung luôn

## 8. Chương 7: Vương Hậu

Edit: Dìm Dìm

Ở trước mặt ‘chủ nhân’ giả chết, Dung An mềm oặt ghé vào trên giường, đối phương muốn nắm mình như thế nào thì nắm, muốn nhấc như thế nào thì nhấc. Dù sao mắt mặt cũng đã mất đến hoàng cung, Dung An bất chấp tất cả. Trước mắt người được gọi là đại đế tinh hệ này, xem như tự mình an ủi đi, ít nhất không phải mất mặt trước một đứa con nít hoặc là hạng người vô danh.

Trên giường thật sự không phải món đồ chơi sao, lúc ngự y đi vào phòng ngủ đã thấy tiểu Kỳ Lân đang ngủ trang thành món đồ chơi mao nhưng không hề nhúc nhích, hoài nghi mà nhìn về phía Mặc Sĩ Phong.

“Vương hậu!” Mặc Sĩ Phong cường điệu.

Dung An tự động bật chế độ che chắn thanh âm chung quanh, vương hậu gì gì đó, nhất định không phải nói cậu, hoặc là vị đế vương này có đam mê kỳ quái, thích đặt tên cho sủng vật là vương hậu, chắc, nghe nói đại đế độc thân thật nhiều năm, quả nhiên ứng nghiệm với câu nói không ở trong độc thân mà vạn vạn, thì cũng ở trong độc thân mà biến thái.

Tròng mắt xoay chuyển một chút, sau đó, Dung An lại nhìn chăm chú, giả chết.

Ngự y nhìn thấy đôi mắt của tiểu Kỳ Lân bỗng giật mình, nhớ lại lần trước vương nói đã tìm được vương hậu, đây còn là thánh Bạch Kỳ Lân a. Vội vội vàng vàng làm kiểm tra cho Kỳ Lân, ngàn lần vạn lần chớ chọc đại đế mất hứng.

Sau khi vào Đế Tinh, Dung An phát hiện mọi người cực kỳ thích làm kiểm tra cho cậu, cậu thật hoài nghi mọi người có phải biết cậu từ địa cầu xuyên tới đây, qua mấy ngày nữa có phải họ sẽ xách cậu quăng vào phòng thí nghiệm để giải phẫu hay không nha.

Dung An hết sức khẩn trương, không cẩn thận từ không gian lấy ra Kỳ Lân quả màu tím nhạt, chuẩn bị làm con ma no. Kỳ Lân quả có chút lớn, ngấm lại một con tiểu Kỳ Lân so với mèo con không lớn hơn được bao nhiêu lại ôm một quả táo to to thì buồn cười cỡ nào, chân trước chạm lên một chút, còn chưa có gặm được miếng nào, phát hiện chân sau chạm vào không được, chân trước hơi run, trái cây lẩn xa.

Ngự y yên lặng mà nhìn Kỳ Lân quả lẩn lẩn, màu sắc của Kỳ Lân quả khác nhau thì cấp bậc cũng khác nhau, Kỳ Lân quả màu tím nhạt xem như là linh quả trung cấp, nhưng trong không gian của Kỳ Lân vị thành niên cơ bản đều là Kỳ Lân quả cấp thấp màu trắng xanh hoặc là màu xanh lá. Quả nhiên là thánh Bạch Kỳ Lân a đến Kỳ Lân quả sản xuất ra cấp bậc cũng cao.

“Ăn ít thôi.” Mặc Sĩ Phong nhặt Kỳ Lân quả trên mặt đất lên, xoa xoa, trên mặt còn có dấu răng của tiểu Kỳ Lân, “Ta cất lại trước.”

Kỳ Lân quả chính là linh quả cực tốt để trợ giúp thú nhân tinh luyện, giống cái ăn không có chỗ nào tốt, ăn nhiều ngược lại không tốt với tiêu hóa.

Mặc Sĩ Phong nhìn động tác thuần thục của Kỳ Lân mà buồn cười, cười không dừng được, sau đó lại nhú mày, người nhà tiểu vương hậu rốt cuộc dạy dỗ vương hậu của mình như thế nào, một chút thường thức cũng không có.

Nhìn nhìn móng vuốt rồng tuếch, Dung An ủy khuất nhìn về phía Mặc Sĩ Phong, md, vậy mà đoạt hoa quả với cậu, có biết trong không gian một tháng mới kết ra được một loại này trái cây màu tím nhạt như vậy hay không, những trái khác đều là màu xanh lá. Tuy rằng ở không gian của mình có một ít loại cây ăn quả khác, nhưng cậu vẫn thích nhất trái cây trên cây ăn quả nguyên thủy mà không gian kết ra.

“Vương hậu có thể ăn.” Ngự y ho nhẹ, hẳn thật sự xem không được ánh mắt đáng thương hề hề của tiểu Kỳ Lân, nước mắt đều sắp rơi xuống được chứ, “Chỉ là bình thường giống cái không thể ăn quá nhiều.”

Giống cái sẽ không ăn Kỳ Lân quả, họ đều hiểu được nên đem thứ tốt này để lại cho người thân, vì bọn họ không có không gian, trừ bỏ có sẵn để mua, cũng chỉ có thể chờ, cũng không nhất định có thể chờ được người bán.

Ngồi xổm xuống, đối với ánh mắt mê đại mang sương mù của tiểu Kỳ Lâm, Mặc Sĩ Phong rót cuộc đem trái cây trả lại cho tiểu Kỳ Lâm.

Nhưng mà Dung An có khả năng cứ như vậy há mồm ăn sao, cậu rất là ghét bỏ mà xem trái cây như bóng cao su, vươn một chân trước, muốn lần trái cây đi chỗ khác, đẩy một chút, bất động. Khi dễ cậu biến thành nhước cầu hủ, Dung An nổi giận, dựa vào cái gì một quả trái cây cũng có thể khi dễ cậu, xoay mông qua, muốn dùng cái đuôi ném đi, cố tình nó lại bất động.

Đã làm xong kiểm tra cho tiểu Kỳ Lâm, ngự y cần cần môi, nhin xuống, không thể cười, đó là vương hậu tương lai.

“Còn không đi?” Mặc Sĩ Phong dùng xong ngự y, lại nhìn thấy tức phụ tương lai bộ dáng ngốc manh như thế, vội đuổi ngự y đi.

Tuy rằng bản thân mình cho rằng tiểu vương hậu manh manh, nhưng khó bảo toàn tiểu vương hậu cho rằng đây là lịch sử đen tối, Mặc Sĩ Phong quyết định về sau tận lực không để người khác nhìn đến một màn như vậy.

Ngự y vội rời đi, lại theo quần gia hoàng thất nói những chuyện cần để ý, vương hậu tại có tức phụ, cũng không rảnh phản ứng mình.

Dung An đang cùng trái cây phân cao thấp không biết ngự y đã đi rồi, vươn móng vuốt chạm trái cây một chút, lại thu hồi, đi hai vòng quanh trái cây, cần răng, vươn hai móng vuốt đẩy, trái cây kia lại lăn trên mặt đất. Cậu vốn dĩ muốn dùng chân sau đá nhưng sợ một chân đá nó không động. Thấy trái cây rơi trên mặt đất, Dung An vừa lòng, trái cây lăn trên mặt đất đã dơ bẩn lại không rửa qua, mình mới không thèm ăn.

Mặc Sĩ Phong vươn tay đụng vào chân trước của tiểu Kỳ Lâm vài cái, bạch mao rất mềm, có chút dài, khi áp xuống nhìn tiểu Kỳ Lâm có vẻ rất gầy.

Chạng vạng, Mặc Sĩ Phong gọi người cố ý chuẩn bị đồ ăn thích hợp cho tiểu Kỳ Lâm ăn, còn chuẩn bị bàn nhỏ, ghế dựa nhỏ cho tiểu Kỳ Lâm.

Mất nhìn mặt đất, lại nhìn bàn ăn cao hơn mình rất nhiều, Dung An yên lặng mà vươn đầu lưỡi chuẩn bị liếm canh, ngay sau đó lại bị Mặc Sĩ Phong bế lên.

Mặc Sĩ Phong cho rằng vẫn nên ôm tiểu vương hậu tự mình uy mới được, cầm thìa nhỏ múc canh đưa lên bên miệng thổi hai hơi.

Bên trong nhất định có nước miếng! Dung An quay đầu, người đã lớn như vậy, tuyệt đối không cần người khác thổi lạnh, thật sự rất mất mặt.

Thấy tiểu Kỳ Lâm không phối hợp, Mặc Sĩ Phong bắt đắc dĩ, chỉ nghĩ tiểu Kỳ Lâm không thích người xa lạ, dứt khoát để Kỳ Lâm lên bàn trực tiếp liếm canh ăn thịt.

Đại đế nhất định đặc biệt thích cầu đáng yêu, lại có tiềm chất trở thành cầu nô, khi ăn canh, Dung An nghĩ về sau nên thu thập cầu đáng yêu đưa cho đại đế, không chừng có thể ôm được cái chân thô này. Hơn hết là mình cũng không cần tiếp tục làm sủng vật của đối phương, thú nhân làm sủng vật của thú nhân gì gì đó, rất mất mặt.

Giờ phút này, người Dung gia còn đang nghĩ làm thế nào để đến hoàng cung tìm Dung An, họ cũng không xác định là Dung An tự mình trốn đến hoàng cung, hay bị người bắt vào. Dung gia phòng ngự tốt như vậy, người bình thường căn bản không có khả năng ở dưới mí mắt của họ cướp người đi, bọn họ trực tiếp xem nhẹ sức chiến đấu của đại đế.

Sau khi ăn xong cơm chiều, Mặc Sĩ Phong ôm tiểu Kỳ Lâm ra ngoài tản bộ, trong lúc đó còn cố ý tay không bẻ đôi một loại trái cây thập phần cứng rắn, ở trước mặt Kỳ Lâm biểu hiện thực lực của mình. Đại đế không theo đuổi người nào, mỗi ngày đều chờ đợi người trong mộng xuất hiện, lại nghĩ giống cái đều thích giống đực có năng lực, vì thế cố ý ở trước mặt Kỳ Lâm biểu hiện biểu hiện, mỗi ngày biểu hiện một chút, sớm hay muộn gì Kỳ Lâm cũng sẽ biết hấn lợi hại cỡ nào.

Nhưng mà Mặc Sĩ Phong sai rồi, suy nghĩ đầu tiên của Dung An là người so với người tức chết người, đồng dạng là thú nhân, vì sao mình bẻ không ra mà người này lại có thể. Người này quả nhiên là đang uy hiếp

mình, còn muốn mình làm sủng vật bao lâu a, rằng đều muốn bị mình cắn nát.

Ban ngày hôm nay, Dung An bị người Dung gia nói cậu là Kỳ Lân dọa tới xỉu, sau khi tỉnh lại thì tự động xem nhẹ điểm này, mà Mặc Sĩ Phong lại không ở trước mặt Dung An nhắc tới cái này, cho nên Dung An còn tưởng rằng mình là thú nhân nhu nhược vô năng.

“Mạnh đi?” Mặc Sĩ Phong nhìn về phía tiểu Kỳ Lân đang ghé vào ghế trên.

‘Đi tìm chết’, dù sao họ nghe không hiểu lời mình nói, Dung An nói thẳng hai lần, ‘Đi tìm chết, không ảo tưởng sẽ chết người sao’.

Mặc Sĩ Phong nghe không hiểu lời Dung An nói, nghĩ làm tiểu Kỳ Lân phi thường vừa lòng thực lực của mình.

Này đều bởi vì cặp mắt kia của tiểu Kỳ Lân quá mức xinh đẹp, luôn làm người khác có suy nghĩ tiểu Kỳ Lân ôn hòa vô cùng mà không nhìn ra Kỳ Lân tức giận. Muốn từ từ trên mặt toàn là bạch mao nhìn ra tức giận, hay ý cười thật là khó xử người bình thường a, đặc biệt là khi ngôn ngữ vô pháp câu thông.

“Em, sau này giao cho ta.” Mặc Sĩ Phong kiên định nói.

‘Chơi xong rồi đẹp trai rồi, mau tắm rửa ngủ đi.’ Dung An ngáp, rõ ràng vào buổi chiều đã ngủ rồi, hiện tại lại mệt rũ rời.

Trong chốc lát, đại đế thực lực cường đại rốt cuộc hiểu được tiểu Kỳ Lân buồn ngủ, vì thế ôm tiểu Kỳ Lân trở về phòng.

Dung An vốn cho rằng đại đế sẽ để mình ngủ trong cái ổ sủng vật gì gì đó, kết quả đối phương trực tiếp ôm mình lên giường của đối phương. Đương nhiên này chỉ là mới bắt đầu, tiếp theo Mặc Sĩ Phong còn ôm tiểu Kỳ Lân vào phòng tắm.

“Đừng nhúc nhích.” Mặc Sĩ Phong thử một chút độ ấm của nước, lúc này mới đem tiểu Kỳ Lân bỏ vào bồn tắm đặc chế, rồi giúp tiểu Kỳ Lân tắm rửa.

o( )o, bị sờ soạng, Dung An thật muốn ném cho Mặc Sĩ Phong một cái đuôi, nhưng hậu quả của việc mạo phạm đại đế nhất định là chết rất khó xem, vậy cậu cứ cho đối phương hầu hạ một hồi đi. Chờ một lát liên hệ với phụ thân, gọi họ ngày mai sớm tới đón mình trở về.

Sau khi giúp tiểu Kỳ Lân tắm rửa, Mặc Sĩ Phong còn không quên giúp tiểu Kỳ Lân hong khô mao, mềm nhẹ đặt tiểu Kỳ Lân lên đệm, lúc này hẳn mới đi tắm rửa.

Dung An ghé vào trên giường rốt cuộc cũng rảnh rồi liên hệ với Dung nhị thiếu, hiện giờ vẫn không biến được về hình người, họ cũng nghe không hiểu lời mình nói, đành phải gửi đi tin tức: Phụ thân, con trai của ngài bị Ma Vương đại đế chộp tới làm sủng vật, hoàng cung, ngày mai, tốc cứu.

Nửa đoạn trước nói cùng bán manh không có gì khác biệt, phần sau lại ngắn gọn đến muốn mệnh. Dung An tỏ vẻ dùng đệm thịt nhỏ đánh chữ thực gian nan, cậu có thể đánh ra nhiều chữ như vậy đã cực kỳ không dễ dàng, nên không cần yêu cầu câu thức nội dung.

Vì con trai sâu đến không thể ngủ được, sau khi Dung nhị thiếu nhận được tin tức của Dung An, vội gọi điện thoại lại cho con trai, nhưng mà không đả thông. Ngắc đầu lại thấy mọi người ngồi ở đại sảnh đều nhìn chăm chăm mình, Dung nhị thiếu ho nhẹ, “Không chừng vẫn không biến về được, chỉ có thể đánh chữ.”

“Nên đổi quang não.” Dung lão gia tử cảm thán.

“Xác thật đến thay đổi, quang não của con đã dùng mấy chục.....”

“Đổi cái gì?” Dung nhị thiếu nói còn chưa nói xong, Dung lão gia tử đã trừng mắt nhìn hắn.

“Tiểu An nên đổi quang não.” Dung nhị thiếu vội nói, “Đổi loại thích hợp cho Kỳ Lân dùng.”

Dung nhị thiếu khổ b vốn tưởng rằng Dung lão gia tử quan tâm hắn, lại không nghĩ tới lão gia tử quan tâm chính là con trai của mình, hẳn nên biết địa vị Kỳ Lân ở trong nhà a. Trong nhà rốt cuộc có một Kỳ Lân, về sau mình lại càng không có địa vị.

“Giao cho con đi.” Dung Duệ cười nói, “Nhất định sẽ nói tổ nghiên cứu khoa học thiết kế cho tiểu đường đệ một quang não thích hợp nhất cho nó.”

Làm một thương nhân, công ty Dung Duệ cũng có sản xuất quang não, nên ở trước mặt trưởng bối xoát độ hảo cảm, hạ quyết tâm nhất định phải nhìn tiểu đường đệ, về sau còn có thể mang theo tiểu Kỳ Lân ra ngoài, để tiểu đường đệ làm linh vật của công ty.

Dung lão phu nhân nhìn Dung Duệ, vừa lòng mà cười, giữa huynh đệ nên yêu thương nhau như thế.

Các vị đường huynh đệ khác tỏ vẻ Dung Duệ quá giảo hoạt, còn chưa có nhìn thấy tiểu Kỳ Lân đã hiểu được phải biểu hiện, không muốn theo tranh sủng như vậy a.

## 9. Chương 8: Vương Hình Tượng

Edit: Dìm Dìm

Chờ Mặc Sĩ Phong tắm rửa xong từ phòng tắm ra thì thấy tiểu Kỳ Lân lại ôm cái đuôi ngủ. Nhéo nhéo móng vuốt của tiểu Kỳ Lân, cuối cùng ngón tay ngừng trên tiểu thịt lót, mềm mại không giống hình thú lạnh lẽo của mình.

Nghe nói vì hình thú của loài rắn quá mức lạnh lẽo nên không được giống cái thối. Mặc Sĩ Phong có chút ưu thương, nhưng nhìn đến bạch mao thật dài xoã tung trên người tiểu Kỳ Lân, một lạnh một nóng vừa lúc xứng đôi, nếu tiểu vương hậu nóng thì mình còn có thể ôm em ấy giúp em ấy hạ nhiệt độ, quan trọng nhất là có cơ để tiếp xúc thân mật!

Nhìn tiểu Kỳ Lân nằm gần mép giường, Mặc Sĩ Phong nhẹ nhàng bế tiểu Kỳ Lân đặt lên đầu giường, lại lấy chân nhỏ đắp lại cho Kỳ Lân. Sau đó hắn mới nằm xuống bên cạnh, ánh mắt loe loé nhìn tiểu Kỳ Lân, vương hậu của mình thật nhỏ hiện tại không thể làm gì a.

Giấc ngủ của Mặc Sĩ Phong không sâu, đêm nay hắn tỉnh vài lần, tiểu Kỳ Lân lại hay lộn xộn, làm hắn lo lắng Kỳ Lân lăn xuống mặt đất giống như Kỳ Lân quả ban ngày.

Sáng sớm hôm sau, Dung An phát hiện bốn phía một mảnh hắc ám, sau đó mới biết phía trước không phải một bức tường, mà là lồng ngực vương vĩ đại của bọn họ. Buổi tối ôm sủng vật ngủ gì gì đó, không sợ sủng vật cho một móng vuốt quào hất thành mặt hoa sao, hay đối phương cho rằng mình không dám đuổi móng.

Vươn móng vuốt yên lặng quào một cái, Dung An trừng lớn mắt, vì cái gì đến một điểm hồng cũng không có, hay vì quá mờ a.

“Móng vuốt không đủ sắc bén.” Mặc Sĩ Phong đã thanh tỉnh, ấn một cái nút, đèn sáng, mà bức màn vẫn giữ nguyên như cũ.

Cầm móng vuốt của tiểu Kỳ Lân, Mặc Sĩ Phong bỗng nhiên nghĩ đến mình còn chưa biết tên vương hậu, “Tên.”

‘Gọi ca đi’, Dung An nói ra nói lại biến thành tiếng Kỳ Lân, Mặc Sĩ Phong nghe không hiểu.

“Nghe không hiểu.” Mặc Sĩ Phong nhíu mày, có lẽ mình nên đi học tiếng Kỳ Lân, nhưng cái loại ngôn ngữ này có vẻ rất khó hiểu, đến những chuyên gia cũng không chắc có thể hiểu hết ý Kỳ Lân muốn nói, “Viết chữ.”

Không thể để người khác chiếm được tiện nghi, Dung An quyết định đánh chết cũng không khai tên, viết cái gì nha, chẳng lẽ chờ sau khi biến về hình người lại thuận tiện cho đối phương tìm kiếm? Cũng không biết phụ thân không đáng tin cậy có tới cứu vớt mình hay không, trong đầu hiện lên hình ảnh Dung nhị thiếu tay chống nạnh ‘con ta thật lợi hại, còn là đệ nhất sủng vật của đại đế nha’, đuổi móng vuốt che mặt, thật sự không có mặt mũi gặp người.

Mặc Sĩ Phong xem không hiểu biểu tình của tiểu Kỳ Lân, chỉ thấy đối phương làm động tác che mặt, nghĩ lầm đối phương then thùng, “VẬY không nói, tiểu vương hậu của ta.”

Vị đại đế này đúng là độc thân lâu rồi nên mới thích kêu sủng vật là vương hậu, Dung An xem thường, không muốn cùng uống độc thân câu thông, nga, đơn thuần chỉ là không muốn so đo.

Ôm tiểu Kỳ Lân đến buồng vệ sinh, Mặc Sĩ Phong tự mình giúp Kỳ Lân đánh răng, này còn tốt, nhưng khi rửa mặt không cẩn thận bứt luôn mấy cọng bạch mao của tiểu Kỳ Lân.

‘Đau’, Dung An trực tiếp chụp cái khăn lông, muốn đẩy tay Mặc Sĩ Phong ra, này mà là rửa mặt sao, rõ ràng là muốn nhổ bạch mao của mình cầm đi làm gối đầu. Quá tà ác, mình lại không phải Dương Mị Mị, mao của thú nhân không thể nhổ bậy bạ, cũng không có thú nhân nào dùng mao của một thú nhân khác làm lễ vật đưa cho giống cái.

Chọc bực tiểu Kỳ Lân, Mặc Sĩ Phong cũng không biết mình bứt mao Kỳ Lân, trong mắt hấn về điểm lực độ bứt mao này có thể xem nhẹ, chỉ nghĩ Kỳ Lân không thích hấn rửa mặt giúp, “Bên ngoài có người tới, xác định không rửa?”

Một khi bạch mao ô uế thì nhìn thấy rất rõ ràng, vì thế khi Dung An nghe Mặc Sĩ Phong nói như vậy, đành phải phối hợp với Mặc Sĩ Phong, hạ quyết tâm về sau nhất định phải rời xa đại đế luyện sủng phích.

Đến nay, Dung An vẫn cho rằng Mặc Sĩ Phong không phải thích bản thân cậu, mà đối phương chỉ xem mình như sủng vật.

Sau khi thu thập xong, Mặc Sĩ Phong gọi quản gia mang tiểu Kỳ Lân xuống ăn cơm, mà hấn lại đi gặp Dung lão gia tử. Nếu lúc này tới đây là tiểu bối, hấn có thể làm như không thấy, nhưng không thể bỏ Dung lão gia tử a.

Dung nhị thiếu đứng ở bên cạnh Dung lão gia tử, hấn muốn ngồi xuống, lại bị Dung lão gia tử trừng đến không dám ngồi. Dựa theo ý tứ của Dung lão gia tử chính là: Đến thuộc tính của con trai cũng không phân biệt được rõ ràng, ngồi cái gì mà ngồi, không đem người lưu đây đến Thập Thập Nhị tinh đã không tồi rồi.

Dung lão gia tử không tin đại đế thật sự xem cháu trai bé nhỏ của mình thành sủng vật, mắt đại đế cũng không bị mờ, đến Kỳ Lân cũng không phân rõ, xuất hiện kỳ ba như con thứ hai đã đủ rồi, nếu đại đế cũng như vậy thì tình hệ này của bọn họ cũng không cần nói đến tương lai làm gì cho một người.

Nhưng mà, khi Dung lão gia tử nhìn thấy đại đế đi tới, lại không thấy tiểu Kỳ Lân đâu, trái nhìn vài lần phải nhìn vài lần, phía sau đại đế cũng không có người khác xách giỏ tre đi theo.

“Vương.” Dung lão gia tử đứng dậy hướng Mặc Sĩ Phong hành lễ, “Tiểu.....”

“Kỳ Lân bảo hộ pháp,” Mặc Sĩ Phong lạnh lùng nói, “Về sau để em ấy ngồi bên người ta.”

Dung lão gia tử thông dong, bên kia Đại phu nhân biết đại đế mệnh định cháu trai mình rồi, nhưng hấn cũng mới biết được cháu trai nhỏ là Kỳ Lân, đại đế lại vô tình, không đạo đức mà cướp đoạt quyền giám hộ của mình. Quay đầu hung hăng trừng mắt nhìn Dung nhị thiếu một cái, “Chính là tiểu tử này, mắt mờ, không phân rõ Kỳ Lân, làm hại Tiểu An ăn khổ nhiều năm như vậy, chúng ta cũng mới biết, không có sớm kíp.....”

“Để em ấy ngồi ở hoàng cung!” Tiểu An? Đó là nữ danh của tiểu Kỳ Lân? Mặc Sĩ Phong nghi hoặc, ngay sau đó nghĩ đến lúc trước ở trường học nhìn thấy danh sách học sinh, tên đầy đủ của tiểu Kỳ Lân hấn là Dung An đi.

“Là tôi với phu nhân không phát hiện Tiểu An là Kỳ Lân, ngài có thể cướp đoạt quyền giám hộ của phu chúng ta, nhưng dựa theo quy định, cũng nên do những người ở Dung gia chiếu cố Tiểu An.” Dung nhị thiếu vội đứng ra nói, chỉ sợ chậm một giây đồng hồ, trở về phải bị nhốt trong phòng tối. Đã lớn chừng này, Dung nhị thiếu tỏ vẻ trừ bỏ năm đó bị lão gia tử ném đi tình cầu xa xôi, họ cũng không có gặp thêm chuyện phiền toái đến mức hấn muốn đâm tường.

Mặc Sĩ Phong đã từng suy nghĩ người ngược đãi tiểu Kỳ Lân là người thế nào, cũng nghĩ những người đó nói không chừng là muốn buôn bán Kỳ Lân, nhưng chưa từng nghĩ tới chỉ vì phụ thân với mẹ phụ của Kỳ Lân không biết em ấy là Kỳ Lân, còn xem Kỳ Lân như thú nhân mà dưỡng. Loại hành vi này có thể ghi

vào sử sách, trở thành một chuyện đáng chê cười đệ nhất, vậy mà còn có người của đại gia tộc không phân rõ Kỳ Lân.

Lại một lần bị người khinh bỉ, Dung nhị thiếu thẳng sống lưng, phảng phất như trong lòng không có một chút chột dạ, dù sao sự tình đã phát sinh, hà tất phải khom lưng.

Nhìn thấy bộ dáng Dung nhị thiếu chính trực như thế, khóe miệng Mặc Sĩ Phong cùng Dung lão gia tử hơi hơi co giật một chút.

“Kỳ Lân còn nhỏ, cần được người thân chiếu cố.” Dung lão gia tử cho ra một giải thích hợp lý, “Hoàn cảnh lạ lắm bất lợi với sinh trưởng của Kỳ Lân.”

“Các người có thể tự do ra vào hoàng cung.” Mặc Sĩ Phong vẫn không muốn cho Dung lão gia tử mang tiểu vương hậu của mình đi, Phệ Thiên Mãng cực kì chấp nhất đối với bạn lữ mệnh định của mình, một khi tìm được thì luôn hy vọng mỗi ngày đều nhìn thấy, tốt nhất có thể cột vào trên người. Đặt ở Dung gia, Mặc Sĩ Phong lo lắng tiểu Kỳ Lân lại xảy ra chuyện.

“Ngài cũng có thể tự do ra vào Dung gia.” Không đợi Dung lão gia tử lên tiếng, Dung nhị thiếu đoạt lời đáp lại.

Dung lão gia tử nhìn không được đá Dung nhị thiếu một chân, con trai này thật là ngu ngốc đại đột không thuốc chữa, cứ cho là đại đế cường hãn hơn nữa, nhưng tùy tiện tiện để cho đối phương tiếp xúc với Kỳ Lân nhà mình thật sự được chứ, con thứ hai gật đầu một cái thì não cũng vứt luôn cho rồi.

“Đại bá mẫu của Tiểu An là người nghiên cứu Kỳ Lân.” Dung lão gia tử sắc mặt nghiêm túc, “Từ trước đến giờ Tiểu An luôn xem mình như thú nhân, bây giờ cũng cần có người dạy lại nó.”

Sau khi nghe được lời này, Mặc Sĩ Phong ý thức được vấn đề thật nghiêm trọng, nếu tiểu vương hậu xem mình như anh em, không yêu mình, ngấm đi ngấm lại tâm thật đau, vẫn nên để tiểu Kỳ Lân tiếp xúc với giống cái nhiều hơn, “Vậy tạm thời giao cho các người.”

“Hoan nghênh ngài tùy thời tới xem.” Dung nhị thiếu theo bản năng lại đoạt lời đáp.

Mặt Dung lão gia tử đã đen đến không thể đen hơn, mình sao có thể mang đồng đội ngu xuẩn như thế tới hoàng cung.

Mà Mặc Sĩ Phong đối với câu trả lời của Dung nhị thiếu thật vừa lòng, “Em ấy là hoàng hậu tương lai của ta.”

Lời này vừa ra, Dung nhị thiếu ngây người, hần hoàn toàn không nghĩ tới điểm này. Hai phút sau, hần hoàn hồn, “Là ngài trộm con trai của tôi đi?”

Đã chịu đựng bên ta công kích, huyết lượng từ max giảm xuống không phanh, Dung lão gia tử thật muốn đuổi Dung nhị thiếu ra khỏi hoàng cung, lời này không cần ở trước mặt đại đế nhắc tới được chứ, đại đế sao có thể chạy đến Dung gia trộm cháu trai nhỏ a.

“Phải.” Nhưng mà, Mặc Sĩ Phong thừa nhận.

Dung lão gia tử cái gì cũng không muốn nói nữa, nguyên lai cháu trai bé nhỏ không phải tự mình chạy ra, mà là bị đại đế cuốn chạy. Ha hử, thế giới này thật sốt ruột, chân trước mới phát hiện cháu trai nhỏ là Kỳ Lân, sau lưng liền có đại đế quyền thế ngấp trời theo chân bọn họ đoạt người.

“Đừng dọa Tiểu An.” Dung lão gia tử ho nhẹ, người trẻ tuổi, về sau đừng như vậy, Kỳ Lân không phải của nhà ngài.

Mặc Sĩ Phong sao lại nghe không hiểu Dung ý tứ của lão gia tử, “Đế quốc cần người thừa kế.”

Đại đế tinh hệ muốn theo đuổi một người, tùy tiện tiện là có thể lấy ra một cái lý do đường hoàng như vậy, thân, ta không chỉ vì bản thân ta, càng là vì tương lai của toàn bộ tinh hệ, nếu không cho ta và tiểu Kỳ Lân ở bên nhau sinh tiểu Phệ Thiên Mãng, tinh hệ này một giây sau sẽ phải diệt vong.

Này đã không phải lần đầu tiên Dung lão gia tử nghe Phệ Thiên Mãng hoàng thất nói như thế, những người này luôn thích dùng lý do nghiêm túc như vậy áp bọn họ, trên thực tế, họ chính là muốn nị nị oai oai với

tức phụ. Nếu họ thật sự vì tình hệ suy xét, Phệ Thiên Mãng sẽ không mỗi ngày chờ bạn lữ mệnh định, bạn lữ mệnh định đã chết, họ cũng không tìm người khác làm bạn lữ, làm số lượng Phệ Thiên Mãng trong tương lai càng ngày càng ít, hiện giờ, số lượng Phệ Thiên Mãng so với Kỳ Lân còn ít hơn, đây mới là chân chính muốn tiêu diệt giống loài.

“Lặp lại lần nữa.” Dung lão gia tử muốn đánh người.

“An là vương hậu tương lai, trên người gánh vác trọng trách đế quốc.” Mặc Sĩ Phong nghiêm túc nói, “Phụ phu Phệ Thiên Mãng không yêu nhau rất khó sinh ra hài tử ưu tú.”

Ngày thường không cảm thấy đại đế không biết xấu hổ như vậy, chỉ cảm thấy đại đế rất vĩ đại rất làm người tôn kính, nhưng hiện tại Dung lão gia tử chỉ muốn đem người đánh cho bẹp, cảm giác như mình còn phải nghĩ biện pháp để cháu trai bé bỏng yêu đại đế, cái quỷ gì a.

Dung nhị thiếu đứng ở một bên như đi vào cõi thần tiên, nếu hắn cùng người hoàng thất kết làm thông gia, thì sau này lão gia tử hắn là không tùy tiện đem mình ném tới tình cầu xa xôi, đến trong tiệm mua đồ vật có cũng không bị cắt ngang, gần nhất phụ nhân lại đến cửa hàng, tiền lương của hắn lại đi hơn phân nửa, không gởi ngân hàng được bao nhiêu.

Đúng lúc này, Dung nhị thiếu cảm giác được có cái gì nắm lấy ống quần của mình kéo kéo, theo bản năng vùng chân.

Dung An thật vất vả mới tìm được phụ thân đến cứu vớt mình ra khỏi ma quỷ, còn chưa kịp ôm lấy đùi Dung nhị thiếu, đã bị đá văng, tâm thật đau a

## 10. Chương 9: Mệnh Định

Edit: Dìm Dìm

Lần hai vòng, lung lay ổn định thân hình, Dung An thật muốn nói, phụ thân, ngài không thể liếc xem bên chân một cái sao, một chút ăn ý cũng không có, mình nhất định là phụ thân cùng mỡ phụ nhật về!

Mặc Sĩ Phong mắt sắc nhìn thấy một cục bông trắng trên mặt đất, đứng dậy, lướt qua Dung nhị thiếu, bế tiểu Kỳ Lân có chút đứng không vững lên.

Nhìn thấy tiểu bạch ‘cầu’ trong lòng ngực Mặc Sĩ Phong, tâm tình Dung nhị thiếu thật không tốt, không cần nghĩ, thứ mình vừa mới đá chính là con trai. Con trai cũng thật là, không thể biến thành hình người để nói chuyện sao, nếu không biến về được, cũng đừng đột nhiên kéo ống quần của mình a.

Tuy rằng Dung lão gia tử với Mặc Sĩ Phong không thấy Dung nhị thiếu đá tiểu Kỳ Lân, nhưng dấu chân trên bạch mao làm họ không hẹn mà cùng nhìn về phía Dung nhị thiếu.

“Cái kia..... Nó.....” Con trai là tới hồ mình đi, ánh mắt Dung nhị thiếu hoảng hốt, giải thích thế nào cũng không đúng, đành phải quay đầu nhìn về phía tiểu Kỳ Lân, “Lần sau đừng.....”

“Lần sau chú ý hơn!” Dung lão gia tử trách cứ Dung nhị thiếu, “Đều đã làm phụ thân người ta, chút chuyện này còn không hiểu.”

“Nơi này không phải dã ngoại.” Mặc Sĩ Phong đối với Dung nhị thiếu rất không hài lòng, nếu để tiểu vương hậu trở về, vạn nhất bị bọn họ đá hỏng phải làm sao bây giờ, “Vẫn nên lưu tại hoàng cung.”

Dung An không biết lúc này Mặc Sĩ Phong với người nhà nói cái gì, nhưng cậu có thể khẳng định mình không muốn làm sủng vật của người khác, giãy giụa muốn rời khỏi ôm ấp của Mặc Sĩ Phong.

‘Anh tmd mới là sủng vật’, Dung An bất mãn, ‘Đại đế tà ác’.

“Em ấy đồng ý.” Không đợi Dung lão gia tử với Dung nhị thiếu lên tiếng, Mặc Sĩ Phong lại nói.

$\Sigma(^{\circ} \circ |||)$  , Dung An không nghĩ tới Mặc Sĩ Phong lại nói như vậy, nếu đã nghe không hiểu mình nói chuyện, cũng đừng đoán bừa a.

Dung lão gia tử nhìn cháu trai bé bỏng đột nhiên an tĩnh lại, cho rằng cháu trai tò mò hoàng cung muốn lưu tại hoàng cung chơi đùa, cái này làm cho ông thực buồn rầu.

Sau khi lấy lại tinh thần Dung An hé miệng, cắn lên cánh tay Mặc Sĩ Phong, nhưng mà đối phương da quá dày, Dung An muốn khóc, không cắn thật dị thú trung cấp cao cấp, cắn thú nhân cũng muốn vỡ vụn hàm răng.

“Nghe răng?” Mặc Sĩ Phong phảng phất như không hiểu thâm ý của Dung An.

‘Em gái anh!’ Dung An héo, sau đó lại nghĩ không thể nói chuyện, còn có thể đánh chữ, ánh mắt sáng lên, sau đó mở ra quang não: Tôi phải về nhà!

Đương nhiên Dung An không dám nói cũng không dám làm trò trước mặt Mặc Sĩ Phong nói hần là tên biến thái kêu sủng vật là vương hậu! Nhất định là ghen lâu lắm rồi, còn không có tìm được một nửa khác.

Mặc Sĩ Phong rốt cuộc hiểu được ý tứ của Dung An, ngẩng đầu liếc mắt nhìn Dung nhị thiếu một cái, người này thật sự không đáng tin cậy, lại nhìn tiểu Kỳ Lân nói, “Sẽ bị đá.”

Thấy đại đế nghiêm trang nói với con trai cái này, Dung nhị thiếu tâm can run rẩy, còn không phải vì mình không biết con trai là Kỳ Lân, mới nháo ra mấy việc này sao. Những người này không thể buông tha cho hần sao, Dung nhị thiếu có thể dự kiến được về sau hần sẽ trở thành một quyển giáo trình sống, mọi người sẽ chỉ vào hần hoặc là ảnh chụp của hần nói với tiểu thú nhân: Nhìn, người này đến Kỳ Lân cũng không biết, sau này các con không thể như vậy, cẩn thận tìm không được tức phụ.

Ngẩng đầu nhìn phụ thân, Dung An tỏ vẻ so với việc làm sủng vật nhà người khác, vẫn là bị phụ thân đá đi.

“Vương, Dung An là người Dung gia.” Dung lão gia tử nhắc nhở Mặc Sĩ Phong.

“Mệnh định.” Tiểu vương hậu là của mình, Mặc Sĩ Phong cường điệu, “Vị hôn phu.”

Đang muốn đánh chữ, Dung An nghe thấy chuyện này cả người đều không tốt, một giây không cẩn thận lăn ra khỏi ôm ấp của Mặc Sĩ Phong, không chờ Mặc Sĩ Phong ôm lên, cậu đã sợ tới mức biến thành hình người. -\_-||| thể nhưng ở thời điểm này biến thành hình người, Dung An cũng không biết nên nói mình may mắn, hay là bất hạnh.

Tuy rằng ở trường đã nhìn thấy ảnh chụp của Dung An, nhưng khi nhìn đến Dung An hàng thật giá thật, Mặc Sĩ Phong chỉ cảm thấy trong đầu nổ rộ từng đóa từng đóa hoa kiều diễm, đây là mỹ nhân vương hậu của mình a.

Trên người Dung An còn mặc giáo phục, quyết đoán đứng ở bên cạnh Dung lão gia tử, “Tổ phụ.”

Sau khi biến về hình người, Dung An cảm giác lực lượng trên người mình thật không xong, không chừng một lát nữa lại biến về hình thú, lần trước không nên cùng người kia đánh nhau, sau một trận đó, tiêu hao lực lượng quá nhiều, làm hiện tại không thể ổn định được.

Mặc Sĩ Phong nhìn chằm chằm Dung An một hồi lâu, xem đến mức Dung An muốn tán cho đối phương hai bạt tay, ở đầu có thú nhân xem một thú nhân khác như vậy.

“Tốt.” Dung lão gia tử khó được lộ ra một mặt ôn nhu, đặc ý mà liếc liếc Mặc Sĩ Phong, “Vương, đây là cháu trai nhỏ của ta, Dung An.”

“Vương.” Dung An cung kính hướng Mặc Sĩ Phong khom lưng, giờ phút này Dung An đâu còn là Kỳ Lân ngốc manh, rõ ràng là một tiểu tử hơi mang khăn trương khi nhìn thấy người lãnh đạo tinh hệ.

Rõ ràng vừa mới rồi còn cùng mình thân mật như vậy, hiện tại sao lại xa cách thế này, Mặc Sĩ Phong đau lòng, nhưng vẫn đứng dậy trực tiếp đem người túm kéo ra hộ sau người, nhìn Dung lão gia tử nghiêm túc nói, “Tương lai tinh hệ.”

Dung lão gia tử bị hành vi của Mặc Sĩ Phong chọc tức đến bật cười, Phệ Thiên Mãng là một tộc cường đại nhất, nhưng có đôi khi cũng làm người thấp phần chán ghét, tỷ như giờ khắc này, còn lôi kéo tay cháu trai bé bỏng của mình không buông.

Tựa hồ nhìn thấy ánh mắt sắc bén của Dung lão gia tử, Dung An vội vàng muốn rút tay về, nhưng bị Mặc Sĩ Phong gắt gao nắm lại, cho dù biến thành hình người, sức lực vẫn không lớn bằng người này.

“Đính hôn.” Mặc Sĩ Phong lại phun ra hai chữ, danh phận dù sao cũng phải định ra, vạn nhất tiểu Kỳ Lân tuổi còn trẻ bị mê hoặc coi trọng người khác thì làm sao bây giờ, hoặc là có người muốn hoành đào đoạt ái thì hẳn khóc cho ai nghe.

May mắn Dung lão gia tử không biết trong lòng Mặc Sĩ Phong nghĩ như thế, cháu trai bé bỏng còn nhỏ như vậy, Mặc Sĩ Phong lại muốn gắt gao chộp cháu trai vào lòng bàn tay.

“Có ý tứ gì?” Dung An rớt cuộc nhện không được, “Tôi muốn cưới là giống cái, thú nhân với thú nhân ở cùng nhau không thể sinh em bé, tình hệ sẽ không có tương lai.”

Ba người khác không hẹn cùng quay đầu nhìn về phía Dung An, Dung nhị thiếu chỉ cảm thấy ngực lại trúng hai mũi tên, trái tim sớm đã máu tươi đầm đìa, con trai chí hướng thật sự lớn..... Thật vĩ đại, nhớ năm đó dạy dỗ con trai phải cường đại hơn, sau khi cường đại mới có thể cưới giống cái, con trai quả nhiên chặt chẽ nhớ rõ lời mình nói. Nhưng hẳn hiện tại không muốn con trai nghe lời như vậy, dự cảm được sau này mình sẽ rút thêm thật nhiều hổ, mà còn là do tự mình đào.

“Vương.” Dung lão gia tử không để Dung An giải thích, mà nói tiếp, “Ngài cũng thấy được, vẫn nên để người thân dạy nó, ngài cũng không cần lo lắng ngày sau nó bị lừa.”

“Con.....” Dung An muốn nói chuyện, nhưng thấy Dung nhị thiếu ủy khuất nhìn về phía chính mình, ngại thẹn, câm miệng.

Cuối cùng, Dung lão gia tử vẫn thành công lãnh Dung An về nhà.

Dọc theo đường đi, biểu tình của Dung lão gia tử đối với Dung An đều cực kỳ ôn hòa, còn hòa ái hỏi Dung An thích ăn cái gì, muốn học chuyên nghiệp gì, nếu thích cái gì, vậy thì mua mua mua, đừng lo vấn đề tiền bạc, Dung gia không thiếu tiền.

Dung An yên lặng mà liếc liếc mắt nhìn phụ thân ngồi ở phía trước một cái, sâu kín nói, “Con không làm giải phẫu, thể chất á thú nhân càng không tốt.”

“Đang êm đẹp mà làm giải phẫu cái gì.” Chọc đến Dung lão gia tử lại trừng Dung nhị thiếu, “Lại không phải thú nhân.”

Bởi vì số lượng giống cái không thể thỏa mãn thú nhân, cũng có một bộ phận thú nhân yếu nhược làm phẫu thuật trở thành á thú nhân, á thú nhân tuy rằng có năng lực sinh dục, nhưng năng lực sinh dục không cao, tổ chất thân thể cũng chịu ảnh hưởng, không có khỏe mạnh như giống cái.

“Tổ phụ.” Dung An không rõ chuyện Dung lão gia tử nói.

“Đừng khẩn trương, sau khi về nhà, tổ mẫu lại nói cho con.” Dung lão gia tử thở dài, con thứ hai thật ngu xuẩn, hiện tại cháu trai nhỏ đến cái này cũng không hiểu. Phỏng chừng trước kia con thứ hai chỉ dạy cháu trai phải nỗ lực gia tăng thực lực, như vậy mới có thể cưới được giống cái, còn những cái khác cũng không thêm nói qua. Dung lão gia tử không hổ là lão tử của Dung nhị thiếu, Dung nhị thiếu đúng là không có dạy con trai cái gì ra hồn.

Lúc trước khi Dung An ở tiểu học đặc biệt mê chơi, đối với thế giới này vô cùng tò mò nên không chịu nghiêm túc học tập chương trình học, Dung nhị thiếu còn nói việc này không có gì, người làm đại sự không câu nệ tiểu tiết. Năm đó khi Dung nhị thiếu còn nhỏ, khi học tập về những thứ liên quan đến giống cái thì không đạt được tiêu chuẩn, hẳn cũng không mong chờ con trai cũng đạt tiêu chuẩn, thậm chí cho rằng con trai rất giống mình, không đạt tiêu chuẩn có cái gì, về sau làm theo hẳn tuyệt đối có thể cưới giống cái.

Chờ sau khi về nhà, từ miệng lão phu nhân biết được mình không phải thú nhân, mà là Kỳ Lân, giá trị dựng dục cao, có thể dung hợp gien với cường giả ưu tú, còn có được không gian linh quả của mình. Dung An rớt cuộc mình bạch không gian không phải bàn tay vàng, các Kỳ Lân khác cũng có thể có, duy nhất đáng được

ăn mừng là Kỳ Lân không nhiều lắm, không gian cũng không phải hàng vỉa hè, nhưng mọi người cũng có thể đào tạo linh quả, chính là không có không gian của Kỳ Lân thì không sinh trưởng tốt. Tổng hợp lại lời kể trên, Dung An xác nhận trời cao chơi cậu, không cho cậu dị năng cường hãn, cũng không cho cậu không gian độc nhất vô nhị, hại cậu trước kia không dám cho người khác biết cậu có không gian.

“Không gian kia không có gì để dùng.” Dung An đôi mắt ửng đỏ, bàn tay vàng tốt đẹp gì đâu.

“Sao lại vô dụng, là nơi để con nuôi trồng linh quả.” Dung lão phu nhân vội nói, “Ai, nếu không có cái không gian này, con không thể dựa vào những quả trái cây đó qua ngày.”

Người Dung gia nhất trí cho rằng Dung An sở dĩ không bị đối chết là nhờ vào không gian, khi tiêu hóa không được thịt dị thú Dung nhị thiếu cho thì ăn trái cây lột bụng. Tiểu Kỳ Lân đáng thương nha, người Dung gia nhất trí.

Dung đại phu nhân ngồi ở một bên mảy nhíu lại, hai người kia có phải tính sai trọng điểm hay không, bổ sung, “Tiểu An, con là Kỳ Lân, là giống cái, không phải giống đực thú nhân!”

Bị Dung đại phu nhân mãnh liệt một kích, Dung An yên lặng mà biến thành tiểu Kỳ Lân, tâm thật đau, quay đầu, ai cũng dừng phản ứng cậu.

Ngủ ngủ ngủ đến một cái địa phương khác còn chưa tỉnh, hiện tại lại còn nói cho cậu, cậu không phải giống đực thú nhân, Dung An chỉ muốn phát tay với thế giới này.

Dung lão phu nhân cùng Dung đại phu nhân liếc nhau, cháu trai đã chịu kích thích thật lớn cũng không muốn biến thành hình người, thật muốn ôm ôm cục bông trắng a, kia, nhất định thực mềm.

“Mồ phụ.” Dung đại phu nhân thở dài, liếc mắt nhìn một cục trắng trắng kia, xem ra không định biến thành hình người, “Không bằng để Tiểu An chuyển chuyên ngành đến gieo trồng.....”

“Không cần.” Dung An lại biến thành hình người, kiên quyết không đi làm ruộng, “Liền đi..... Chuyên ngành thực dụng một chút, hệ cơ giáp cũng không tồi.”

“Chơi chơi cơ giáp cũng khá tốt.” Dung lão phu nhân gật đầu, cháu trai bé bỏng muốn học cái gì thì học cái đó, có cho tiền thì những người đó cũng không dám lại động tới cháu trai, “Tổ mồ bồi con đi trường học.”

Một câu chơi chơi, thật sự làm cho những thú nhân nỗ lực ngày đêm cũng không thi đậu hệ cơ giáp của học viện Kha Đức Nhĩ khóc chết, chuyên nghiệp này rất khó đậu a. Tình hệ của bọn họ không cần giống cái lên chiến trường, càng không cần tới Kỳ Lân, ở trong mắt người Dung gia, Dung An đi hệ cơ giáp chính là chơi chơi.

“Tin tức thân phận đã sửa lại.” Dung đại phu nhân tán đồng, cháu trai nhỏ làm thú nhân nhiều năm như vậy, phỏng chừng một chốc cũng không thay đổi được quan niệm, không bằng chậm rãi quá độ.

Dung An hưng phấn, nhưng không hưng phấn được bao lâu, lại biến về Kỳ Lân, chỉ là lúc này không phải cậu muốn biến, mà là không không chế được.

## 11. Chương 10: Đánh Lại

Edit: Dìm Dìm

Lại lần nữa biến thành Kỳ Lân Dung An tâm đau vô cùng, ngược đầu 45° nhìn lên trần nhà, ra vẻ u buồn, nhưng người khác lại nhìn không ra cậu đang u buồn.

Dung lão phu nhân bình tĩnh bế tiểu Kỳ Lân đang ngồi dưới đất lên, mao mềm mại như thế, đừng nói ôm, chỉ cần nhìn thôi cũng thấy thoải mái. Thân thủ xoa xoa đầu tiểu Kỳ Lân, lại xoa xoa đuôi tiểu Kỳ Lân, từ

nay về sau Dung phu nhân có thể ở trước mặt mọi người khoe khoe, nhìn, đây là tiểu Kỳ Lân nhà ta, đáng yêu đi.

Nhìn Kỳ Lân trong lòng ngực lão phu nhân, Dung đại phu nhân cũng muốn ôm ôm, phải biết rằng Dung gia mấy thế hệ rồi mới ra một cái giống cái Kỳ Lân a, các thú nhân chỉ cần đánh đánh rồi quăng ngã là được, không cần bọn họ cần thận chiếu cố, lại nói thú nhân làm sao nhuần nhuyễn như tiểu Kỳ Lân được.

Sau khi gương mặt bị xoa nhẹ n lần, Dung An thật sâu mà hoài nghi những người này có phải chưa từng gặp qua bộ dáng của Kỳ Lân hay không. Đừng hỏi cậu vì cái gì nhanh như vậy đã tiếp thu thân phận giống cái, ha ha, không tiếp thu thì có thể làm gì, chẳng lẽ một khóc hai nháo ba thất cổ là có thể thay đổi thân phận, biến thành giống đực thú nhân sao, này hiển nhiên không có khả năng, nếu không có khả năng, vậy đừng cảm mà tiếp thu tìm đường chết).

Lúc cơm chiều, Dung gia tiểu bối rất cuộc nhìn thấy tiểu Kỳ Lân, bọn họ nhất trí cho rằng tiểu đường đệ biến thành tiểu Kỳ Lân tương đối xinh đẹp. Về sau không cần hâm mộ nhà người khác có đệ đệ giống cái, cũng không cần lo lắng trưởng bối buộc bọn họ sớm thành thân sinh giống cái, tiểu đường đệ trực tiếp giúp bọn hắn giải quyết.

“Nghe nói lúc trước em đánh nhau với thú nhân.” Luôn luôn ít lời Dung Uyên nhìn về phía tiểu kỳ lân, “Ca giúp em đánh lại.”

Trong mắt Dung An không có cảm động, chỉ nghĩ vị đường ca lính đánh thuê này có phải cố ý tìm cơ hội đánh nhau hay không, đừng tùy tiện tiện khi dễ học sinh được chứ.

“Ân, đánh lại.” Dung Khải đã tiến vào quân bộ hẳn là chính nghĩa một phương, Dung An cho rằng hắn sẽ phản đối, lại không nghĩ đến Dung Khải nói như thế.

Làm đại ca phải vì đệ đệ làm một tấm gương tốt, giờ phút này, Dung Khải không cho rằng giúp đi đánh người thì có gì không đúng, thú nhân khi dễ giống cái vốn dĩ nên nhập tội, đánh đối phương mấy quyền đã rất tiện nghi cho đối phương rồi. Hơn nữa người Dung gia cực kỳ bênh vực người của mình, đặc biệt là bảo hộ giống cái.

Đại đường ca ưu nhã mau trở lại, Dung An phát hiện phong cách của mọi người đã đột biến, mình cũng chỉ ngủ mấy giấc thôi mà.

“Để giá trị may mắn của bọn họ rơi bớt cũng không tồi.” Dung Duệ vuốt cằm vui cười, “Bọn họ chắc có chơi trò chơi đi.”

Để bọn họ đi đánh trang bị gì cũng không được, còn có những thứ tốt khác cũng không được tới tay. Trong đầu Dung Duệ đã phát thảo xong mấy thứ, cho những người khi dễ đệ đệ nhà mình một ít nhan sắc a.

“Không sai biệt lắm là được.” Dung lão gia tử gật đầu, “Nhưng học trưởng chỉ đạo học đệ hẳn là chuyện đương nhiên, nằm trên giường nửa tháng hay một tháng cũng khá tốt.”

Dung An đang nằm trong lòng ngực Dung lão phu nhân đánh một cái lạnh run, nói đến là nghiêm túc nói đến là chân thành, mọi người như vậy thật sự không thành vấn đề sao.

“Uống không ngon?” Dung lão phu nhân thấy Dung An chậm chạp không hé miệng thì hoài nghi canh buổi tối hôm nay có phải không hầm tốt hay không, “Ngày mai đổi một đầu bếp khác.”

Dung nhị thiếu ngồi ở một bên nỗ lực giảm bớt cảm giác tồn tại của mình, từ khi phát hiện con trai là Kỳ Lân thì những người này cũng điên rồi. Phòng cho con trai ở so với phòng của mình với phu nhân ở còn lớn hơn, bố trí bên trong đều là thứ tốt nhất trong nhà, ngay cả phòng lão gia tử cũng không bố trí đến như vậy. Đó là con trai của mình a, Dung nhị thiếu dám cam đoan, nếu hắn dám nói một câu không, lập tức bị ném ra khỏi Dung gia.

“Kỳ thật đồ ăn con làm hẳn là còn.....”

“Ân?” Dung lão phu nhân mắt lé liếc Dung nhị phu nhân, bỗng nhiên vẻ mặt đưa đám, “Nha, răng của tiểu Kỳ Lân cũng sắp vỡ vụn.”

Dung nhị phu nhân không còn gì để nói, bản thân cũng chỉ có thể nấu chút thịt dị thú, cũng không hiểu cách làm thức ăn cho Kỳ Lân, những đồ ăn thô ráp đó vẫn nên để lại cho trượng phu ăn đi.

Kéo kéo quần áo thô tử, Dung nhị thiếu ý bảo đối phương không cần nói nữa, không nhìn thấy tất cả mọi người đều không tin nhiệm họ sao, đem Kỳ Lân coi như thú nhân dưỡng gần hai mươi năm, những người này đã không còn ôm hy vọng với họ. Dung nhị thiếu muốn giải thích mình biết sai rồi, cũng không phải không thích con trai, nhưng mà những người này lựa chọn xem nhẹ lời hắn nói, hắn còn không hiểu họ sao, chính là không muốn cho bọn hắn cơ hội ôm Kỳ Lân.

“Phải bỏ bỏ.” Dung đại phu nhân gật đầu, lão phu nhân là muốn đưa tiểu Kỳ Lân giao cho mình chiếu cố, “Giao cho con đi.”

“Hôm nào để Dung Khải đưa Tiểu An đi học.” Dung đại thiếu đã về nhà cũng lên tiếng phát biểu ý kiến của mình, lão gia tử để đại phòng bọn họ dưỡng tiểu Kỳ Lân thì về sau tiểu Kỳ Lân là của bọn họ. Cứ cho tiểu Kỳ Lân là con trai ruột của Nhị đệ thì có ích lợi gì, cuối cùng cũng về tay họ thôi.

Dung nhị thiếu tâm đau, nhìn nhìn, đây là cái gọi là thân huynh đệ, a uy, trực tiếp đoạt chức phụ thân của mình là chuyện nên làm sao. Nhưng mà không đợi hắn lên tiếng, hắn đã bị ca ca, đệ đệ, phụ thân trừng, ừm, hắn vẫn nên tiếp tục giảm nhỏ cảm giác tồn tại của mình thôi. Ở nhà không thể làm gì, nhưng hắn vẫn có thể đi đánh thú nhân khi để con trai kia, xem đối phương còn dám dùng bằng hệ dị năng đối phó con trai hay không.

Sau khi lãnh đạo nhà trường biết được Dung An không phải thú nhân, mà là một con Kỳ Lân trân quý, cả người họ đều không tốt, họ nhớ rất rõ mấy ngày hôm trước có một thú nhân vì trên người Dung An có hơi thở của Kỳ Lân quả cao cấp nên cùng Dung An làm một trận, cuối cùng trường học còn mời phụ huynh đến. Ngay từ đầu họ cho rằng thú nhân kia nghe sai rồi, hiện tại xem ra người không đáng tin cậy không phải học sinh của họ, mà là Dung nhị thiếu, làm gì có phụ thân tính sai thuộc tính của con trai mình a.

Vì thể hình tượng Dung nhị thiếu không đáng tin cậy càng thêm thâm nhập nhân tâm, cùng lúc đó lòng yêu thương con của hắn cũng thâm nhập nhân tâm, bởi vì Dung nhị thiếu hơn nửa đêm chạy đến trường lôi thú nhân kia đánh cho hai quyền. Đánh thì cứ đánh đi, cũng không hiểu nên bí mật che dấu thân phận của mình một chút, còn lớn mật mà nói cho người ta biết mình là ai.

Vừa vặn buổi tối ngày đó vị thú nhân kia với người nhà gã còn không biết Dung An là giống cái, còn ác khí nuốt không trôi hai quyền bị Dung nhị thiếu đánh. Buổi sáng ngày hôm sau, vị thú nhân này cùng với phụ thân đến trường học, mãnh liệt yêu cầu trường học xử lý vấn đề này, nếu sau này phụ huynh đều có thể tùy tiện đến trường học đánh người vậy còn có để hài tử an tâm đi học không.

Chủ nhiệm giáo vụ đã biết Dung An là Kỳ Lân nên đối mặt với lửa giận của La phụ hiển nhiên không để ý lắm, vì sao hả, Kỳ Lân người ta đang tốt đẹp thì bị con trai thú nhân nhà gã đánh đến độ hình thái không ổn định được, không đánh gã thì đánh ai!

“Nói xong rồi sao?” Chờ La phụ nổi giận dùng dùng phê bình lên án xong, chủ nhiệm giáo vụ mới thản nhiên bưng lên ly trà uống một ngụm, “Cho con trai ngài nghỉ hai ngày, trở về nghỉ ngơi đi.”

“Không cần.” Roger hai mắt đều mang quầng thâm mắt vội nói, “Chút thương này.....”

“Trên đường cẩn thận một chút.” Chủ nhiệm giáo vụ đánh gãy Roger nói, “Thú nhân sao, bị đánh có mấy quyền thôi mà. Hơn nữa em đến Kỳ Lân cũng đánh, lão sư tin tưởng em nhất định có thể kiên cường mà tồn tại, Thập Thập Nhĩ tinh rất hoang vắng nha.”

“Kỳ Lân?” Roger choáng váng, gã từ trước đến nay chỉ biết là dùng nắm đấm nói chuyện, nào có biết bên người có Kỳ Lân, nếu có Kỳ Lân, gã còn đánh nhau làm gì, chạy nhanh đuổi theo Kỳ Lân a.

La phụ đứng ở một bên nghe nói như thế, lửa giận vừa mới diệt lại cọ cọ mà bùng lên, quay đầu quăng cho con trai một cái tát, “Người cái đồ bất hiếu, đến Kỳ Lân cũng dám đánh.”

La phụ không thể tưởng tượng được con trai lại đánh Kỳ Lân, giáo dục từ nhỏ đến lớn đều nhét cho gã mấy câu thân là thú nhân không thể đánh giống cái không thể đánh Kỳ Lân, ngay cả á thú nhân cũng không thể tùy tiện đánh chửi, giờ thì tốt rồi con trai trực tiếp đánh giống cái cao cấp nhất, La gia còn muốn mặt mũi hay không, con trai còn muốn cưới vợ hay không.

Roger cảm thấy mình rất ủy khuất, bản thân gã cũng không biết mình đánh Kỳ Lân khi nào, còn chưa suy nghĩ cẩn thận đã bị phụ thân tát một cái, không cho người ta cơ hội giải thích.

Có lẽ là đánh con trai một cái tát, La phụ cảm thấy tốt hơn một chút, trong chốc lát cũng mặc kệ Dung nhị thiếu vì sao đánh con trai, chỉ muốn biết con trai đánh Kỳ Lân nhà ai, y lập tức xách con trai đi thỉnh tội.

“Nga, chính là Dung An.” Chủ nhiệm giáo vụ bình tĩnh xem sắc mặt phụ tử Roger hết trắng lại đen, nhìn, không chỉ có mình bị dọa, hai người kia bị dọa còn thảm hại hơn, “Trước kia nó sinh trưởng ở tỉnh cầu xa xôi, cho rằng mình là thú nhân, trái cây trong không gian cũng chỉ là hoa quả bình thường.”

Nói đến đây, La phụ liền hiểu mọi chuyện, bởi vì hắn đã sớm nghe nói Dung nhị thiếu không đáng tin cậy như thế nào, Dung nhị thiếu có thể dưỡng ra một đứa con trai là Kỳ Lân lại tự nhận mình là thú nhân cũng không có gì kỳ quái. Chính là Dung nhị thiếu đào cái hố này có chút lớn mà cũng có thật nhiều người bị chôn xuống.

“Kỳ Lân quả là của cậu ấy!” Roger chỉ minh bạch điểm này, “Em đây sẽ phụ trách, cưới cậu ta!”

Chủ nhiệm giáo dục thiếu chút nữa sặc nước trà mà chết, người này đầu óc có phải có vấn đề hay không.

“Đến phiên con phụ trách sao!” La phụ xác thật hy vọng con trai có thể cưới được Kỳ Lân, nhưng đánh Kỳ Lân người ta, còn muốn cưới về, ai nói cho con trai trên đời này có chuyện tốt đẹp như vậy, người của hiệp hội bảo hộ Kỳ Lân không đem con trai kéo đi dạo phố thị chúng đã không tồi rồi, “Lập tức qua đó nói.....”

“Về nhà dưỡng hai ngày.” Chủ Nhiệm Giáo Vụ kiến nghị, “Dung gia này mấy thế hệ rồi mới ra được một con Kỳ Lân như vậy.”

Không muốn bị đánh, thì trốn mấy ngày, đây là chủ nhiệm giáo dục cho ra kiến nghị thiện ý.

La phụ lập tức hiểu được Dung nhị thiếu vì sao không phải ở ngày hải tử đánh nhau mà tính sổ với con trai mình, phỏng chừng Dung nhị thiếu cũng là lúc sau mới biết được Dung An là Kỳ Lân. La phụ lại không thể nói may mắn do con trai nhà mình đánh một cháu này để người Dung gia biết được Dung An không phải thú nhân, nhưng lời này mà nói ra, chắc chắn sẽ bị nước miếng dìm cho chết đuối.

Không chờ phụ tử Roger rời khỏi văn phòng giáo vụ thì Dung lão phu nhân đã ôm tiểu Kỳ Lân đi vào.

“Chuyên nghiệp chuyển xong rồi sao?” Dung lão phu nhân đắc ý mà nhìn về phía tiểu Kỳ Lân, “Là của Dung gia chúng ta.”

Đúng, đó là của nhà các ngài, chủ nhiệm giáo dục làm sao còn không rõ, Dung lão phu nhân ôm tiểu Kỳ Lân đến cho họ xác nhận, đồng thời cũng là đem khoe. Dung gia này mấy thế hệ đều không xuất hiện giống cái nên cái gia tộc này muốn giống cái, muốn đến điên rồi, mọi người tốt nhất đừng trêu chọc bọn họ.

Mà ở một bên, Roger ngơ ngác nhìn tiểu Kỳ Lân trong lòng ngực Dung lão phu nhân, thật nhỏ, thật đáng yêu.

Thoáng nhìn Roger, Dung An theo bản năng đem đầu vùi vào lòng ngực Dung lão phu nhân, chê cười, đều bị người đánh đến không ổn định được hình thái, thật xấu hổ, mặt đều ném đi hết.

Dung An hiển nhiên không biết, sau khi lấy lại tinh thần Roger cảm thấy gã mới là người ném hết mặt mũi, thú nhân đánh Kỳ Lân, không chỉ có vấn đề tìm được tức phụ hay không, mà còn bị toàn bộ người tinh hệ khinh bỉ, mất mặt muốn chết.

## 12. Chương 11: Nhanh Lớn Lên

Edit: Dìm Dìm

Bởi vì mấy ngày nay biến thân không ổn định nên hôm nay Dung An cũng không dám biến thành hình người, chỉ sợ đi hai cái đùi vào, bò bốn móng vuốt ra ngoài.

Dung An oa trong lòng Dung lão phu nhân một chữ cũng không thể nói, tổ mỡ không thể chờ sau khi mình ổn định hình thái mới mang mình tới đây sao.

“Hệ cơ giáp.” Dung lão phu nhân kiên định nói.

Vừa mới rảo bước tiến vào phòng giáo vụ, Dung Khải nghe được thanh âm của Dung lão phu nhân. Không cần phải nói, chuyên nghiệp này nhất định là tiểu đường đệ tự mình lựa chọn. Mà hệ cách đấu lúc trước là do nhị thúc chọn, Dung Khải thật sự không muốn tiếp tục đánh giá độ không đáng tin cậy của Dung nhị thiếu.

“Này.....” Chủ nhiệm giáo vụ đã nhận được tin Dung gia phát tới xin chuyển chuyên nghiệp, nhưng làm một con Kỳ Lân hi hữu cùng trân quý lại đến hệ cơ giáp thật sự được chứ, xác định sẽ không bị những cái thú nhân thô ráp kia khi dễ sao, đương nhiên những cái thú nhân đó không dám khi dễ giống cái, nhưng nhất định sẽ lén lút theo đuổi Kỳ Lân.

Ở phương diện này, trường học rất vui mừng tiếp nhận học sinh Kỳ Lân, không nói đến mức độ nổi tiếng của trường học, chỉ cần có Kỳ Lân là có thể hấp dẫn không ít thú nhân thực lực mạnh mẽ đến trường học tập. Nhưng Kỳ Lân không phải nên ở hệ gieo trồng không có lý tưởng sao, nga, không, là được mọi người kính ngưỡng, thế nào lại muốn chạy đến hệ cơ giáp.

‘Chính là hệ cơ giáp!’ Dung An lo lắng bị chuyển chuyên nghiệp, vươn móng vuốt muốn trảo bàn, nhưng mà tài liệu chế tác bàn khá cứng, móng vuốt Dung An lại nhỏ nên trảo không ra một tia dấu vết. Yên lặng nhìn thoáng qua mặt bàn bóng loáng như lúc ban đầu, Dung An quyết định về sau không thêm làm mấy loại động tác này nữa, tự mình làm mình mất mặt.

Chủ nhiệm giáo vụ nhìn thấy bộ dáng đuổi trảo của tiểu Kỳ Lân, cảm lòng không được thân thủ nắm lấy móng vuốt tiểu Kỳ Lân. Sau đó, y ngênh đón ánh nhìn căm tức của hai vị người Dung gia, đành phải thu hồi tay, móng vuốt tiểu Kỳ Lân quả nhiên so với móng vuốt khi thú nhân biến thành hình thú mềm hơn rất nhiều, khó trách nhiều thú nhân muốn cưới Kỳ Lân như vậy.

“Ý tứ của bản nhân Dung An?” Chủ nhiệm giáo vụ xác định lại, lần trước là Dung nhị thiếu chỉ định chỉ Dung An học tập ở hệ cách đấu, hy vọng lần này không phải người không đáng tin cậy nào khác của Dung gia yêu cầu cái chuyên nghiệp này.

Tựa hồ sợ chuyên ngành tốt bị ngâm nước nóng, Dung An thông dong từ lòng ngực lão phu nhân nhảy xuống mặt đất.

“Cẩn thận.” Dung lão phu nhân bị động tác của Dung An làm cho khiếp sợ, chỉ sợ độ cao không đến năm mươi centimet này nếu tiểu Kỳ Lân mà ngã sẽ bị thương.

Chạy xuống mặt đất Dung An muốn biến về hình người, nhưng mà nỗ lực vài lần cũng không thể biến được, thật muốn héo.

Dung Khải bế Dung An lên, bình tĩnh nói, “Quang nào.”

La thị phụ tử còn đứng ở một bên nhìn, bọn họ rất muốn hỏi vì sao người Dung gia cứ ôm Kỳ Lân mãi, không thể đặt lên bàn sao, có để bọn họ thoải mái hào phóng mà xem ké không chứ.

Nghe được hai chữ quang nào, Dung An thiếu chút nữa lại đuổi móng vuốt ra che mặt, cậu đã rất lâu không gặp phải chuyện không khống chế được thân hình, trong lúc nhất thời lại không kịp phản ứng. Quang nào mới không thể hoạt động dựa vào tiềm trảo sắc bén, chỉ có thể dựa vào đệm thịt mềm mềm, mỗi khi Dung An đánh chữ đều cảm thấy mệt mỏi quá chừng, muốn đánh ra một chữ thật sự rất phiền toái.

Hai phút sau, chủ nhiệm giáo vụ rút cuộc nhìn thấy chữ tiểu Kỳ Lân đánh: Em muốn đi hệ cơ giáp!

Chủ nhiệm giáo vụ cúi đầu nhìn về phía tiểu Kỳ Lân đang ngạo kiều nâng đầu, khóe miệng co rút, dừng hỏi y làm sao xem hiểu biểu tình lúc này của tiểu Kỳ Lân, bầu không khí này rõ ràng như vậy, nếu y không cảm giác được vậy không cần làm giống cái.

“Đi, đi, đi.” Dung lão phu nhân cười nói, “Tiểu An muốn đi chuyên ngành gì thì đi chuyên ngành đó!”

Các ngài đều nói như vậy thì trường học còn có thể làm sao bây giờ, chủ nhiệm giáo vụ chỉ có thể câm nín mà đóng dấu, lại thông tri phụ đạo viên lần này của hệ cơ giáp, Kỳ Lân tới, thỉnh chú ý tiếp thu.

Sau đó, Dung Khải xoay người chuẩn bị ôm tiểu Kỳ Lân đi, nhưng Dung lão phu nhân lại nhanh chóng bước đến trước mặt hắn, nhanh chóng từ trong tay đối phương ôm lấy Kỳ Lân. Dung Khải nhìn lòng ngực trống rỗng, đành phải rũ tay xuống, ở bên ngoài còn có thể ôm tiểu đường đệ một chút, trở về thì tranh không được cơ hội ôm Kỳ Lân.

Đừng nhìn thú nhân ngày thường cỡ nào nghiêm túc, cỡ nào lãnh tình, kỳ thật bọn họ đều cực kỳ thích Kỳ Lân.

“Kỳ Lân đều được ôm đi, còn nhìn cái gì mà nhìn?!” La phụ lại hung hăng gõ đầu Roger, con trai cũng thật có bản lĩnh, đánh nhau với Kỳ Lân, mình chạy đến trường học một chuyến, hiện giờ bị lão ba của Kỳ Lân đánh, mình lại đến một chuyến, La phụ không muốn lại chạy đến phòng giáo vụ nữa, còn tiếp tục như vậy, tất cả mọi người đều biết mình dạy dỗ ra một đứa con trai ngu xuẩn.

Lúc trước La phụ còn muốn cho Dung gia nan kham, hiện tại chỉ cảm thấy con trai là cái thú nhân vô dụng, tâm thật mệt, chuyện duy nhất đáng được ăn mừng là mình không có chạy đến Dung gia náo loạn.

Sau khi đổi chuyên nghiệp xong, Dung lão phu nhân cùng Dung Khải mang theo tiểu Kỳ Lân đi gặp phụ đạo viên, không thu phục mấy người này thì bọn họ không yên tâm để kỳ lân trong nhà đến học tập cơ giáp.

Dung An chỉ có thể yên lặng bị bọn họ ôm đi tới ôm đi lui, cậu thật sự không muốn tin tưởng lý do của tổ mẫu bọn họ, không lãng phí thời gian, tranh thủ mau chóng xử lý tốt những việc này. Nhưng cậu vẫn cảm thấy có điểm quỷ dị, không biết thế nào mà cậu luôn có cảm giác họ đang mang mình ra khoe, nhìn, đây là Kỳ Lân nhà ta.

Nằm nằm bò bò, Dung An liền ngủ rồi, chờ khi cậu tỉnh lại, lại phát hiện mình không ở Dung gia, mà là ở hoàng cung.

Ta sát, Dung An thật sự không biết tại sao lại như vậy, mỗi lần tỉnh lại đều phát hiện bản thân bị người dời tới địa điểm khác.

“Phải bỏ bỏ nhiều hơn.” Tiểu Kỳ Lân trong lòng ngực khá nhẹ, Mặc Sĩ Phong rõ ràng hy vọng Kỳ Lân béo lên, quan trọng nhất là tiểu Kỳ Lân nhìn đáng yêu thì đáng yêu thật, nhưng không thể thấy được hình người của tiểu vương hậu, đến lúc đó bọn họ làm sao vui sướng mà sinh bảo bảo đây.

Ngửi được mùi thịt Thảm Thì thú, Dung An quay đầu nhìn về phía bàn ăn, lúc này mới phát hiện mình bị Mặc Sĩ Phong ôm. Mấy ngày nay luôn bị người ôm, ôm ôm miết cũng thành thói quen, Dung An chỉ có thể an ủi mình như thế.

Thấy tiểu Kỳ Lân muốn bò lên trên bàn, Mặc Sĩ Phong nhú mày một cái, lúc này mới đem Kỳ Lân đặt lên mặt bàn, vì sao tiểu vương hậu không muốn mình ôm, lực hấp dẫn của đồ ăn còn lớn hơn so với mình sao, mình cũng không thể làm bản thân phát ra hương khí đồ ăn.

Trên bàn bày chén nhỏ chuyên dụng dành cho Kỳ Lân, Dung An trực tiếp chạy chậm qua, liếm!

o(

“Thật chậm!” Không phải Mặc Sĩ Phong muốn đả kích Dung An, mà hắn chỉ theo bản năng nhỏ giọng nói ra câu này, nguyên bản còn lo lắng tiểu Kỳ Lân không cao hứng, lại phát hiện đối phương căn bản không thèm nhìn mình chỉ lo vui đầu ăn cơm. Bất đắc dĩ lắc đầu, hắn hiện tại xem như minh bạch vì sao người Dung gia sẵn khoải đáp ứng việc hắn đem Kỳ Lân ôm đến hoàng cung ăn cơm chiều, họ nhất định đã tính đến việc Dung An còn chưa biến về hình người, như vậy thì hai người bọn họ không có biện pháp câu thông, hắn cũng luyện tiếu tiểu vương hậu luôn phải dùng đệm thịt nhỏ đánh chữ, việc đó rất mệt à.

Cho nên hiện tại trừ bỏ xem vương hậu tương lai của mình ăn cơm, cũng chỉ có thể nhìn đối phương ôm cái đuôi ngủ. Mặc Sĩ Phong tâm đau, nhưng có thể liếc mắt nhìn một cái đã không tội rồi, nếu tiểu Kỳ Lân không nói lời nào thì tự mình nói đi.

Vì thế sau khi hai người cơm nước xong, Mặc Sĩ Phong ôm tiểu Kỳ Lân ra ngoài tản bộ, dọc theo đường đi hẳn lại nói về công tích vĩ đại của mình, đã từng ở đâu, tình cầu nào đánh bại người ngoại tinh, lại thì đấu với ai linh tinh.

Dung An xác thật thích mấy chuyện xưa nhiệt huyết này, nhưng mà Dung An gần đây đã chịu đả kích có chút lớn, lam\* max của cậu giờ đã thấy đấy, hiện tại không có tâm tư nghe mấy chuyện này, vì nghe vào sẽ làm cậu cảm thấy mình vô dụng, tại sao không thể mạnh hơn một chút, tại sao chưa từng xưng bá tinh hệ.

(\*) Lam ( ) = Một thuật ngữ game = MP (Magic Point hoặc Mana Point), tức nội lực, thanh điểm dùng để sử dụng kỹ năng, mình hay gọi là mana, vì thanh này thường có màu xanh lam nên gọi là lam = Ý của câu này là em nó hết sức rồi không muốn nghe mấy thứ đả kích nữa:v

“Đáng tiếc đêm nay phải đưa em trở về.” Mặc Sĩ Phong rất không vui khi phải đưa vương hậu tương lai về Dung gia, tiểu Kỳ Lân hẳn nên ngủ ở bên cạnh mình mới phải. Từ trong không gian lấy ra một cái vòng cổ hình hoa tai đá quý màu lam, loại đá quý này cực kỳ khó có được, có tiền cũng không nhất định mua được, khối bảo thạch này là Mặc Sĩ Phong ngẫu nhiên lấy được, tự mình mang lên cho Dung An, “Trời định rồi.”

Nhìn bộ dáng của Kỳ lân, trên cổ lại mang cái gọi là vòng cổ, trong đầu Dung An hiện lên hình ảnh sừng vật trên cổ đeo lục lạc ở hiện đại, cảm giác quen thuộc thật mạnh à, vội lắc lắc đầu, mình không phải sừng vật, tuyệt đối không phải sừng vật.

“Xem ra em thực thích.” Đại đế luôn thích vận vẹo ý tứ của tiểu Kỳ Lân, cứ cho rằng đối phương lắc đầu là muốn thử cảm giác mang vòng cổ, nghe một chút thanh âm đá quý lay động.

‘Cả nhà anh đều thích!’/(ToT)/~~, bi thương của Dung An đã chảy thành sông, vì sao những cái tên thú nhân kia sau khi biến thành hình thú còn có thể câu thông lẫn nhau, mà Kỳ Lân lại không thể! Trời cao vì sao phải đặt ra cái giả thiết này, khi dễ cậu đến từ địa cầu à.

“Về sau không nên dùng sức lắc đầu, sẽ vận đau cổ.” Tiểu Kỳ Lân thật sự rất yếu, Mặc Sĩ Phong cảm thán, “Không có em, ta cũng chỉ có thể một mình cô đơn cả đời, tinh hệ này cũng xong đời rồi.”

Vì sao cứ có cảm giác khi đối phương nói ‘một người cô đơn cả đời’ ngữ khí so với câu cuối cùng càng thêm nghiêm túc à, giống như tinh hệ xong đời hay không xong đời so ra còn kém hạnh phúc sinh hoạt cá nhân của đại đế. Dung An chớp đôi mắt nhìn Mặc Sĩ Phong, đáng tiếc hiện tại hẳn không biết Kỳ Lân chớp mắt rồi cuộc là thế nào, hôm nào phải tìm hiểu thêm.

“Buổi tối về ngủ thì vào không gian đi.” Mặc Sĩ Phong nghĩ nghĩ, “Như vậy họ sẽ không thể ôm em.”

‘Không gian không có phòng ở, ngủ lộ thiên à?’ Dung An vươn móng vuốt khoa tay múa chân vài cái, Dung An không có học qua thủ ngữ, hiển nhiên không biết phải làm sao thể hiện ý tứ của mình.

“Có phải nên nhanh ký kết khế ước hay không.” Mặc Sĩ Phong suy nghĩ sâu xa, “Bằng không không thể vào không gian tìm em.”

Sau khi thú nhân với Kỳ Lân ký kết khế ước, thú nhân làm trợ thủ có thể tiến vào không gian của thê tử, khế ước này không chỉ là khế ước bạn hữu, mà còn là khế ước sinh tử, hai bên không được phản bội lẫn nhau, nếu thú nhân phản bội Kỳ Lân thì dị năng của thú nhân sẽ chậm rãi yếu đi cũng nhanh chóng già đi, bản thân Kỳ Lân không có việc gì; không tồn tại tình huống Kỳ Lân phản bội thú nhân, vì họ đối tình yêu thập phần trung trinh.

Mà trước mắt Dung An không biết khế ước kia là cái gì, nhưng nghe đến có thể đi vào không gian của mình, cậu liền muốn co thành một đoàn, mấy tên xấu xa không được tiến vào không gian của cậu, bằng không sau này cậu muốn chạy trốn thì chạy đi đâu.

Nhận thấy được động tác của tiểu Kỳ Lân, Mặc Sĩ Phong trong lòng biết Vương Hậu còn nhỏ, còn phải chờ.

“Nhanh lớn lên đi.” Mặc Sĩ Phong ôm tiểu Kỳ Lân, ôm càng chặt, “Về sau uống ít dinh dưỡng tề, không có lợi với thân thể.”

Lúc trước có chuyên nghiệp cho rằng mọi người có thể không cần ăn đồ ăn khác, chỉ uống dinh dưỡng tề là đủ rồi, sau này sự thật chứng minh chỉ uống dinh dưỡng tề sẽ làm tổ chất thân thể mọi người yếu dần đi, vẫn nên ăn thêm đồ ăn khác.

Mặc Sĩ Phong trước kia đã từng học ở trường học nên biết rõ có một bộ phận học sinh vì tiết kiệm thời gian nên chỉ uống dinh dưỡng tề, hẳn không muốn vương hậu của mình cũng như vậy.

Nói đến cùng, đại đế vĩ đại chỉ có một nguyện vọng, để tiểu vương hậu nhanh lớn lên, bằng không tiểu vương hậu co thành một đoàn cũng vô dụng, không lớn lên, vậy không thể bắt đầu ăn.

Dung An giả chết, cậu hiện tại là món đồ chơi mao nhưng, đừng quấy rầy cậu.

## 13. Chương 12: Lăn Về Đi

Edit: Dìm Dìm

Chọc chọc đầu tiểu Kỳ Lân, thấy Kỳ Lân vẫn không nhúc nhích, cũng không có nửa điểm phản ứng, chỉ là sau khi mao bị áp xuống sẽ chậm rãi xoã tung lên. Mặc Sĩ Phong lại dùng ngón tay nhẹ nhàng mà nhấc chân trước của tiểu Kỳ Lân lên, buông ra, rồi nhấc lên, lại buông, mà tiểu Kỳ Lân cũng không thèm ngẩng đầu, trông mắt không nhúc nhích.

Vì làm một món đồ chơi mao nhưng đủ tư cách, Dung An cũng là liều mạng, nếu có thể ghen lại không hô hấp, tin tưởng cậu nhất định sẽ ghen.

Cảm giác của Mặc Sĩ Phong đối với việc này là tiểu vương hậu nhà mình đang chơi đùa với mình, vậy thì mình phải phối hợp.

Thời gian trôi qua thật mau, mắt thấy sắp 8 giờ, Mặc Sĩ Phong thập phần luyện tiếc tiểu Kỳ Lân, nhưng vẫn phải đưa Tiểu vương hậu về Dung gia. Không đợi hẳn hành động đã nghe người ta bấm báo, Dung Khải đã tới hoàng cung đón người.

Biểu tình Mặc Sĩ Phong cứng lại, hẳn đâu phải không đưa tiểu Kỳ Lân về, có nhất định phải nhìn chăm chăm như thế không. Hẳn không muốn để ý tới tất cả mà trực tiếp lướt qua Dung Khải đem người đưa về, nhưng nghĩ đến Dung An là người Dung gia, nếu đắc tội Dung Khải, về sau bọn họ cho mình mang giày nhỏ, ở thời điểm mình truy tiểu vương hậu làm mình ngột ngạt thì biết sao bây giờ.

Vì thế Mặc Sĩ Phong đen mặt đi đến trước mặt Dung Khải, “Đi.”

Không có đưa tiểu Kỳ Lân cho Dung Khải ôm, Mặc Sĩ Phong chuẩn bị tự mình đi Dung gia.

“Giao cho tôi đi.” Dung Khải với Mặc Sĩ Phong là người cùng thế hệ, cả hai cũng coi như là bạn bè, bởi vậy, hẳn liền muốn từ trong tay đối phương ôm tiểu đường đệ qua.

Mặc Sĩ Phong nghiêng người, cất bước rời khỏi phòng khách hướng về xe huyền phù, muốn ôm cũng là tự mình ôm về.

Tuy rằng không ôm được tiểu đường đệ, nhưng Dung Khải vẫn nhìn thấy bộ dáng Dung An giả chết, xa xa nhìn qua thật giống như con rối Kỳ Lân treo trong tủ kính. Tiểu đường đệ ở phương diện này kỹ thuật diễn thật cao, nghĩ đến đã thấy thấp sáng mãn cấp.

“Từ từ.” Dung Khải gọi lại Mặc Sĩ Phong, “Ngài không đem tiểu đường đệ đổi thành con rối đi?”

Nói trực tiếp như thế làm Mặc Sĩ Phong mãnh liệt chịu một kích, tại sao hẳn không nghĩ tới điểm này, dùng con rối thay thế tiểu vương hậu, đem tiểu vương hậu lưu lại trong cung, đưa con rối cho Dung gia.

Thấy Mặc Sĩ Phong dừng lại, Dung Khải cảm thấy hoài nghi liền nhấc chân chạy đến trước mặt Mặc Sĩ Phong chọc chọc đầu tiểu Kỳ Lân, không phản ứng? Lại chọc, sau đó hẳn bị Kỳ Lân cắn tay.

MD, còn chọc, lại chọc nữa chắc phải biến ngọc, vốn dĩ chỉ số thông minh đã không đủ dùng rồi. Dung An cảm thấy không vui liền hung hăng cắn thêm vài cái, nhưng mà điểm lực độ này ở trước mặt thú nhân có thể xem nhẹ.

Hàm răng thật nhỏ, thật độn, đây là ý nghĩ của Dung Khải, khó trách Kỳ Lân đều muốn ăn đồ ăn mềm, còn muốn hầm tới nát.

“Răng sẽ vỡ vụn.” Một bàn tay khác của Dung Khải xoa xoa đầu tiểu Kỳ Lân.

o( )o, Dung An đành phải buông miệng, cậu rất muốn đi diện bích, làm cái gì cũng đều có hại cho mình.

Mặc Sĩ Phong trực tiếp ném tay Dung Khải ra, “Xoa hư.”

Ánh mắt Dung Khải hơi lóe, giờ phút này đại đế không nghiêm túc, càng có nhân khí.

“Dung gia!” Dung Khải cường điệu.

Dung gia, đây là lời nói hai ngày nay người Dung gia thích nhất, Dung Khải cũng không ngoại lệ, Kỳ Lân là của nhà bọn họ, bọn họ sẽ bảo vệ tốt, không cần người khác nhắc nhở.

Mặc Sĩ Phong nghẹn khuất, Dung An xác thật là người Dung gia, nhưng cũng là tiểu vương hậu của mình. Bọn họ không cần cường điệu sự thật đã định trước người khác được không, bọn họ không nghĩ tới mình còn chưa cùng Dung An đính hôn chính là chuyện đại sự quan hệ đến toàn tinh hệ sao.

Không được, tối nay phải liên hệ với hội trưởng lão, sớm định ra rồi thông cáo cho toàn tinh hệ, có lẽ còn có thể đem tiểu vương hậu tới bên người. Mặc Sĩ Phong còn nghĩ thêm nếu không thể đem tiểu vương hậu đưa tới hoàng cung thì chính mình đi đến Dung gia cũng rất tốt.

Ôm chặt tiểu Kỳ Lân, Mặc Sĩ Phong lúc này mới đi tiếp, hiện tại cứ cho người Dung gia nói thêm hai câu đi, Kỳ Lân sớm hay muộn cũng là của mình.

Nhìn thấy động tác biệt nữ của Mặc Sĩ Phong, khoe miệng Dung Khải co rút, trước kia ngẫu nhiên nghe tổ phụ nói khi Phệ Thiên Mãng truy thê thì da mặt dày như thế nào, không biết xấu hổ như thế nào, Dung Khải còn chưa tin, rốt cuộc Phệ Thiên Mãng cũng là người thống trị tinh hệ, bên ngoài luôn biểu hiện đến phi thường thông dong đại khí, hoàn toàn không giống một người lòng dạ hẹp hòi. Trước kia Dung Khải còn cho rằng Mặc Sĩ Phong là một minh quân, vì nước cố sức lo lắng, hiện giờ, đại đế vẫn là đại đế, rồi lại có điểm bất đồng.

Dọc theo đường đi, tiểu Kỳ Lân đều ngốc trong lòng ngực Mặc Sĩ Phong, Dung An đã thỏa hiệp, chỉ cần mình làm bộ như con rối thì đại đế nhiều lắm chỉ xoa xoa đầu mình, nâng nâng chân trước của mình, sẽ không lắm bầm bầm bầm những cái quá khứ huy hoàng kia. Khi đại đế gặp đại đường ca thì vô cùng ít lời, Dung An rất hy vọng khi đại đế đơn độc đối mặt với mình cũng như vậy.

Cho dù tài xế chạy xe huyền phù chạy đến chậm rì rì, thì nửa giờ chờ sau vẫn đến Dung gia.

“Phiền toái ngài.....” Dung Khải vốn định nói đối phương đưa đến cửa cũng nên trở về, không nghĩ tới đối phương không biết xấu hổ xuống xe vào nhà.

Cuối cùng Mặc Sĩ Phong ôm Dung An vào phòng, nhưng mà này còn chưa kết thúc, “Đến tẩy rửa một cái.”

Dung Khải phát hiện chính mình lại lần nữa bị xem nhẹ, đại đế nhanh như vậy đã ôm tiểu Kỳ Lân đến phòng tắm, chưa cho bọn họ thời gian phản ứng, đã giúp tiểu Kỳ Lân tắm rửa. Sao lại thế này, việc này xem như khinh bạc tiểu đường đệ đi, đại đế thật không biết xấu hổ.

Không muốn để tiểu đường đệ bị khinh bạc, vậy đi ngăn cản đi, nhưng mà khi đi vào phòng tắm, Dung Khải phát hiện đại đế thập phần nghiêm túc mà tắm rửa cho tiểu Kỳ Lân, động tác mềm nhẹ kia làm hắn há hốc mồm. Sau đó nghĩ đến tiểu đường đệ là giống cái Kỳ Lân, thân là giống đực thú nhân chính mình cũng không thích hợp ngốc ở nơi này, cho dù đường đệ đang ở hình thái Kỳ Lân xem hay không xem cũng không có vấn đề.

Dung nhị thiếu biết con trai đã được đưa về nên vội lại đây, hắn muốn cùng con trai tâm sự cho mọi người thấy hắn là một người phụ thân tốt, chỉ trùng hợp không phát hiện con trai là Kỳ Lân mà thôi.

Khi Dung nhị thiếu hưng phấn vọt tới phòng con trai, hắn liền nhìn thấy Dung lão phu nhân không vui ngồi ở đó.

“Mồ phụ.” Dung nhị thiếu hấp tấp nháy mắt khép lại hai chân, không dám phát ra tiếng vang lớn, cho dù phụ thân không ở đây, nhưng mồ phụ cũng không phải một người dễ lừa gạt, đặc biệt là từ khi mồ phụ biết được con trai của mình là Kỳ Lâm thì thái độ đối đãi với mình liền kém đến không muốn nhìn.

“Làm cái gì?” Dung lão phu nhân xụ mặt, lúc lại đây liền thấy đại để giúp cháu trai bé bỏng tắm rửa, tâm đầu đến không thể đau hơn, đó chính là tiểu Kỳ Lâm của mình à, còn chưa có gả cho đại để đâu, “Người đã lớn thế rồi còn như vậy, một chút lễ phép cũng không hiểu.”

Dung nhị thiếu rất muốn nói Dung An là con trai của con, không cần chú ý lễ nghi. Giữa người thân, không phải là nên xóa bớt những cái nghi thức xã giao đó sao, còn có này cùng lễ phép có nửa mao tiền quan hệ sao.

“Tiểu An nó.....”

“Nha, nhớ tới con trai rồi.” Dung lão phu nhân âm dương quái khí nói, “Nhìn cái dạng ngu ngốc kia của con xem, Tiểu An thế nào lại là con của con, nếu là của lão đại thì thật tốt, nhất định vừa sáng sớm đã nhận ra Tiểu An là Kỳ Lâm, cũng sẽ không ăn khổ nhiều như vậy.”

“Không phải đã giao cho đại tẩu chiếu cố sao.” Dung nhị thiếu nhỏ giọng nói thầm, trong tâm đã đổ đầy máu, toàn bộ đều do con a.

Dung nhị thiếu bỗng nhiên nhớ tới, lúc trước tại sao không chụp ảnh con trai rồi gửi cho phụ thân cùng mồ phụ xem, tại sao ngây ngốc đến mức chỉ hiểu chụp hình người, mà không chụp hình thái Kỳ Lâm. Lại nhớ trước đây không phải sợ họ ghét bỏ con trai có khuyết tật sao, con trai cũng không muốn cho người khác nhìn thấy một mặt kia nên mình mới không có gửi cho phụ thân xem hình thái Kỳ Lâm. Dung nhị thiếu không có giải thích, sau khi giải thích, nhất định lại bị bọn họ khinh bỉ.

“Bất mãn?” Dung lão phu nhân nghe được Dung nhị thiếu nói thầm, rất không hài lòng, “Lại cho các con chiếu cố, ngày nào đó tiểu Kỳ Lâm bị bắt cóc, các con cũng không biết.”

Vươn ra ngón tay chỉ thẳng vào phòng tắm, Dung lão phu nhân chính là không cao hứng động tác của Mặc Sĩ Phong, nhưng lại không thể ngăn cản. Nima, mình chỉ nói một câu, đối phương liền nói này quan hệ đến tương lai toàn tinh hệ, câu nói đầu tiên đã giải quyết xong.

Dung nhị thiếu xem như minh bạch, Dung lão phu nhân bất mãn với đại để, nhưng khó mà nói ra, vì thế liền trút lên người mình, đúng là nằm cũng trúng đạn.

Sau khi giúp tiểu Kỳ Lâm tắm rửa xong, Mặc Sĩ Phong còn chưa đi, mà ngồi trên sofa cầm khăn lông giúp tiểu Kỳ Lâm sát mao, dùng đồ điện hong khô gì đó đối với thân thể không tốt.

Dung lão phu nhân cùng Dung nhị thiếu an vị ở một bên nhìn Mặc Sĩ Phong giúp tiểu Kỳ Lâm sát mao, Dung An híp mắt lại, tuy rằng vị này đại để có điểm lông gà, nhưng vẫn có đủ tư cách Kỳ Lâm nô.

Mấy người không nói một lời, nhưng Dung nhị thiếu thấy Mặc Sĩ Phong giúp đỡ con trai lau khô mao xong còn chưa chịu rời đi, hẩn nổi giận, “Ngài có thể lăn!”

Mặc Sĩ Phong nhướng mày, liếc liếc mắt nhìn Dung nhị thiếu một cái. Dung nhị thiếu mặc danh chột dạ, rõ ràng mình là phụ thân Dung An, nói lời này rất bình thường, vì sao còn có loại cảm giác này, nhất định là vì khí thế của người đại để thượng vị này quá cường.

“Vương hậu còn chưa ngủ.” Mặc Sĩ Phong bình tĩnh nói.

Vương hậu a sợi len\* a, Dung nhị thiếu mở to hai mắt trừng Mặc Sĩ Phong, đại để thật đúng là không biết xấu hổ còn dám ở trước mặt mình nói câu này, con trai của mình còn chưa có cùng bất luận kẻ nào đính hôn. Dung nhị thiếu tuyệt đối sẽ không nói cho những người này, lúc trước chính mình còn muốn giới thiệu giống cái cho con trai, chuẩn bị cho con trai cùng tức phụ tương lai sớm một chút bồi dưỡng cảm tình.

(\*) Nguyên văn “mao tuyến” = một câu chửi bên TQ

“Vương, hai người không thân.” Dung lão phu nhân ho nhẹ, “Tiểu An khẩn trương sẽ ngủ không được, giấc ngủ không tốt, bất lợi với sinh trưởng của Kỳ Lâm.”

Sinh trưởng không tốt, ngài cũng không cần nghĩ đến chuyện lăn giường, đây là lời nguyền của Dung lão phu nhân.

Dung An đang giả chết ánh mắt bỗng sáng lên, hết sức tán thưởng tổ mẫu, còn lời nguyền gì đó, cậu cũng không phát hiện.

“Tiểu vương hậu, ngủ ngon.” Mặc Sĩ Phong cầm móng vuốt tiểu Kỳ Lân, “Gặp trong mộng.”

Không phải nên là ngày mai gặp sao, Dung An căn bản không biết tộc Phệ Thiên Mãng có được kỹ năng đặc thù mơ thấy bạn lữ mệnh định.

Dung An không biết, không đại biểu Dung lão phu nhân không hiểu, “Vương, vì tương lai tình hệ, ngài vẫn nên trở về nghỉ ngơi sớm một chút, ngày mai dậy sớm xử lý công vụ.”

Mặc Sĩ Phong gật đầu, công vụ gì đó tạm thời có thể xem nhẹ, ngày mai sau khi thức dậy thì rất nhanh lại có thể ôm tiểu vương hậu.

“Vương, tôi tiễn ngài.” Dung nhị thiếu đi đến trước mặt Mặc Sĩ Phong, còn không chịu đi thì hẳn liền thỉnh đi.

Quay đầu không tha mà nhìn thoáng qua tiểu Kỳ Lân, Mặc Sĩ Phong mới cất bước rời đi, trước khi rời khỏi Dung gia còn không quên nói cho Dung nhị thiếu, “Ngày mai ta sẽ lại đây đón người.”

Đón cái gì mà đón! Dung nhị thiếu rất muốn giấu con trai đi, dù là ai cũng không chuẩn cho liếc nhìn con trai của mình. Chờ khi Dung nhị thiếu trở về chuẩn bị cùng con trai bé nhỏ nói chuyện, hẳn lại lần nữa gặp được Dung lão phu nhân.

“Lăn về phòng đi.” Đây là đáp án Dung lão phu nhân cho Dung nhị thiếu.

Dung nhị thiếu ghen khuất, vì không quấy rầy tiểu Kỳ Lân nghỉ ngơi, vẫn nên trở về đi.

## 14. Chương 13: Đoạt Người

Edit: Dìm Dìm

Sáng sớm hôm sau, Dung An đã biến lại thành hình người, đồng thời cũng cảm giác lực lượng trong cơ thể khôi phục không sai biệt lắm, không cần tiếp tục duy trì trạng thái Kỳ Lân.

Trên thực tế, Dung An rất nhiều lần ở trong lòng hò hét, một chút cũng không thích bị người xoa đầu, cũng không thích bị người ôm vào trong ngực. Nhưng xuống lầu, thấy Dung lão phu nhân phát tay với mình, đành phải đi qua.

Chỗ ngồi ăn cơm của Dung gia luôn có thứ tự, nguyên bản bên người Dung lão phu nhân là Dung đại phu nhân, lần này, chỗ đó lại chưa không ra một vị trí. Dung An sau đó liền biết ý của Dung lão phu nhân, để mình ngồi ở bên người ông.

“Ngồi.” Dung lão phu nhân cười kéo Dung An ngồi xuống, “Giáo phục này rất thích hợp.”

Ngày hôm qua khi từ trường trở về, Dung An cũng lãnh giáo phục mới, không giống với giáo phục của thú nhân, đó là Kỳ Lân, kiểu dáng giống như đồ giống cái cùng á thú nhân mặc.

Đồ ăn trước mặt cũng không phải là thịt dị thú trung cấp cao cấp cần không dứt, mà là khối thịt nhỏ tươi mới nhiều nước. Dung An đối với việc này cũng không biết nên nói gì, dù đã xuyên qua đến thế giới này gần hai mươi năm, nhưng cậu vẫn không có thói quen mới sáng sớm đã ăn đồ ăn dầu mỡ như vậy. Chỉ là thú nhân không thịt không vui, cũng yêu cầu có thịt dị thú bổ sung năng lượng.

“Dung Khải.” Dung lão gia tử điểm danh tên cháu trai lớn, “Chờ một lát đưa Tiểu An đến trường.”

Sáng sớm Dung Khải cũng đã nghe những người này bàn bạc vài tình huống có thể xảy ra, một đám đều như đang sợ Dung An tìm không được trường học, vào khoảng thời gian trước, tiểu đường đệ còn không phải tự mình đến trường sao. Đương nhiên sự thật cũng không phải họ sợ tiểu đường đệ lạc đường, mà là sợ những tên thú nhân khác dụ dỗ tiểu đường đệ.

Khi há mồm ăn bữa sáng, Dung An nhin không được nhìn thoáng qua Dung nhị thiếu cùng Dung nhị phụ nhân, cậu vẫn không thay đổi được phản ứng theo bản năng.

“Không cần phải nhìn bọn họ.” Dung lão phu nhân bưng một ly sữa bò đưa cho Dung An, “Bọn họ đã lớn như vậy rồi, biết tự mình ăn cơm.”

Phu thê Dung nhị thiếu đã tập thành thói quen, mấy ngày nay, Dung lão phu nhân luôn thích nhắc mãi ‘bọn họ đã lớn như vậy’, họ chỉ cần yên lặng đem mũi tên trên ngực rút ra là tốt rồi.

Yên lặng mà ăn cơm, Dung An tỏ vẻ mình không phải cố ý làm phụ thân bị tổ mỗ lạnh mặt.

“Quân bộ còn có không ít chuyện đi, không cần Dung Khải đưa Tiểu An đi, con.....”

“Không phiền toái.” Dung Khải đánh gãy lời Dung nhị thiếu, “Tiện đường.”

Dung nhị thiếu trừng mắt nhìn Dung Khải một cái, cháu trai lớn, có hiểu tôn trọng trưởng bối hay không. Hơn nữa cái gọi là tiện đường của cháu là vòng lại gần nửa vòng mới đến quân bộ đi!

“Xác thật tiện đường.” Dung đại thiếu gật đầu, Đế Tinh là hình tròn, đi đâu cũng có thể tới được quân bộ.

Nhìn tất cả mọi người đều trợn mắt nói nói dối, Dung nhị thiếu cạn lời, những người này rất quan tâm con trai của mình nga, mình còn có thể nói cái gì nữa. Lại nói nếu mình nói không tiện đường, thêm thê tử nữa cũng chỉ có hai người, những người khác đang ngồi ở đây nhất định đều sẽ nói tiện đường, sổ phiếu cũng không cao.

Chờ Dung An đi tới cửa, cặp sách gì đó sớm đã bị cậu đặt vào không gian, chỉ là cậu không đợi được Dung Khải ra, lại chờ được Mặc Sĩ Phong đến.

Mặc Sĩ Phong tỏ vẻ hần không đến Dung gia bởi tiểu vương hậu đã không tới rồi, nên thê tử tương lai tự nhiên phải do mình đưa đến trường học. Đồng thời cũng có thể cảnh cáo những cái tên thú nhân khác, đừng ỷ vào tuổi trẻ mà động tay động chân với tức phụ của mình, vương hậu là bọn họ có khả năng động vào sao.

Thấy đại đế tinh hệ, biểu tình Dung An chính là lãnh, thanh lãnh. Hoàn toàn không biết làm thế nào để đối mặt với Mặc Sĩ Phong, có thể nói chính mình một chút cũng không thích ở trước mặt những người khác duy trì hình thái Kỳ Lân sao. Nhưng mà Mặc Sĩ Phong không chỉ nhìn thấy một mặt chặt vật của mình, còn giúp tắm rửa sát mao, cảm giác này rất kỳ quái. Muốn tránh lại trốn không thoát, chỉ có thể ngênh diện, lại có chút thấp thỏm, sợ đối phương há mồm liền cười nhạo mình, em thật yếu.

Dung Khải lái xe huyền phù lại đây thì nhìn thấy Dung An ngơ ngác hai mắt vô thần đứng đó, hần dứt khoát xuống xe. Lại nhìn qua Mặc Sĩ Phong, mày nhíu lại, “Nơi này không phải hoàng cung.”

“Tiểu vương hậu ở chỗ này!” Mặc Sĩ Phong kiên định nói, còn một phen kéo Dung An như đi vào cõi thần tiên qua, “Em ấy, giao cho ta.”

Đại đế bỗng nhiên chuyển biến phong cách, bá đạo đế vương, cùng với sự lãnh ngạnh lúc trước có khác biệt rất lớn nha.

Dung Khải đối diện với đôi mắt của Mặc Sĩ Phong, “Tiểu An, lại đây.”

Dung An vẫn đang ở trạng thái đi vào cõi thần tiên nên không ý thức được Dung Khải gọi cậu, chờ lấy lại tinh thần lại nói, “Các anh vội, tôi tự mình đến trường cũng được.”

Cũng không phải con nít ba tuổi, ai mà muốn người khác đưa mình đi học, Dung An còn tưởng rằng Mặc Sĩ Phong là tới tìm Dung Khải.

“Không vội.” Mặc Sĩ Phong ngay sau đó minh bạch Dung An cho rằng mình tới tìm Dung Khải, mình sao có thể mới sáng sớm đã lại đây chỉ vì tìm một tên giống đực thú nhân, cứ cho là ở thời khắc chiến loạn, cũng nên đến bảo vệ bạn lũ mệnh định cho tốt.

Tinh hệ này các thú nhân có một tín niệm rất kiên định, chiến loạn bùng nổ, bảo vệ tốt bạn lữ mệnh định của vương; thời đại hoà bình, bảo vệ tốt bạn lữ mệnh định của vương; vô luận khi nào, đều phải bảo vệ tốt bạn lữ mệnh định của vương. Chê cười, nếu bạn lữ mệnh định của vương xảy ra chuyện, vương lại không chịu lưu lại hậu đại, không có thú nhân Phệ Thiên Mãng thì thế giới này sớm hay muộn cũng xong đời. Còn vương sao, bọn họ tin tưởng vững chắc vương nhất định có thể bảo vệ tốt chính mình.

Khỏe miệng Dung Khải co rút, toàn bộ tinh hệ mỗi ngày đều phát sinh cả đám chuyện lớn lớn bé bé, vương sao có thể không vội. Vương rõ ràng là đem những chuyện đó ném cho người khác xử lý, rồi muốn đeo dính tiểu đường đệ.

Ngây ngốc trong chốc lát, Dung An rất muốn lặng lẽ trốn đi, nhưng mà tay lại bị Mặc Sĩ Phong bắt lấy, cậu không thể động đậy.

“Hết thấy đều là vì tinh hệ.” Mặc Sĩ Phong dùng ánh mắt sắc bén nhìn Dung Khải nói, “Người là quân nhân.”

Lời nói của đại đế thật dễ nghe, hết thấy đều là vì tinh hệ, vì vậy mà đại đế với vương hậu phải sớm sinh hạ Phệ Thiên Mãng, Dung Khải không muốn nhiều lời thêm nữa, chỉ nói, “Tiểu An còn chưa được hai mươi tuổi.”

Cho nên ngài muốn đón đưa thì đón đưa, cứ cho là các ngài hiện tại bồi dưỡng cảm tình thâm hậu thì sao nào, các ngài cũng không thể tiến hành tiếp xúc thân mật đâu. Dung Khải là cố ý, đại đế muốn cùng tiểu đường đệ ngốc, thì cứ ngốc đi, không cần thiết tìm cái lý do đường hoàng như vậy.

Sau đó, Dung An đã bị Mặc Sĩ Phong mang đi. Dung An rất muốn đuổi traỏ, đại đường ca, đừng ném em cho đại đế như vậy, người kia chính là đại đế, là người đứng ở đỉnh cao nhất toàn tinh hệ a.

Mà người đứng ở đỉnh kia đang chăm chú nhìn sườn mặt của Dung An, sườn mặt này cũng rất hoàn mỹ, non nớt ngây ngô, vẫn chưa thành thực, cũng không thể bắt đầu ăn. Mỗi ngày đều nghĩ làm thế nào mới có thể sớm sớm ăn tiểu vương hậu đại đế đã chịu một kích, dù sao ở tuổi này cũng đã là độ tuổi bẻ trên rồi, dục tốc bất đạt, chờ xem.

Dung An cũng không biết Mặc Sĩ Phong tâm đau thắt, chỉ cảm thấy vị đại đế này cứ nhìn chăm chăm người khác như vậy thật sự được chứ, hay là đối phương ghen ghét mình lớn lên soái khí hơn đối phương? Ân, tuyệt đối không phải so lớn lên xinh đẹp hơn đối phương. Còn tiểu vương hậu gì gì đó, sớm đã bị Dung An xem nhẹ, cậu tình nguyện tin tưởng đối phương đặt tên vương hậu cho sủng vật.

Một đường không nói chuyện, chờ sau khi đến trường, Dung An cho rằng đại đế sẽ quay về. Nhưng mà đối phương lại cứ đi ở bên cạnh cậu, Dung An nhịn không được, “Đại đế, ngài nên.....”

“Phong, hoặc là Phong ca ca.” Mặc Sĩ Phong cắt ngang lời Dung An nói, “Vẫn là kêu Phong ca ca, tương đối dễ nghe.”

MD, anh rốt cuộc có nghe tôi nói chuyện hay không! Dung An muốn rít gào, gọi Phong ca ca cái gì, cậu không phải là kẻ điên.

“Phong ca ca xác thật cũng không tốt, người khác có thể cho rằng em là đệ đệ của ta.” Mặc Sĩ Phong nhỏ giọng nói, tiếp theo lại nói, “Đổi lại gọi Phong đi.”

Dung An tỏ vẻ mình còn không nói được hai câu, đại đế đã quyết định xong, “Ngài là.....” Nhưng sau khi nhìn Mặc Sĩ Phong ưng mắt, Dung An ngược lại gọi, “Phong ca.”

Bắt Dung An gọi đối phương là Phong, cậu vẫn không có cách nào tiếp thu, hai người không thân, lại bị đối phương nhìn thấy lịch sử đen tối của mình, ở chung với nhau vẫn có chút quái dị.

Mặc Sĩ Phong thấy vậy chỉ cho là giống cái rụt rè, chờ một lát vào mạng soát một chút, làm thế nào để giống cái buông tâm phòng bị, tốt nhất là có thể oa ở trong ngực mình làm nũng. Tuy rằng khuôn mặt thanh lãnh của tiểu vương hậu cũng rất đáng yêu, nhưng bộ dáng ra vẻ thành thực luôn có chút biệt扭 nhỏ, làm người ta rất muốn đưa tay xoa bóp gương mặt đối phương, mà chỉ đụng chạm vài cái, tâm mình lại dễ dàng bị ngứa, rất muốn đem tiểu vương hậu áp vào lòng ngực của mình, cuồng hôn một hồi.

“Lưu số quang não của ta, về sau có việc thì tìm ta, không cần phiền toái người khác.” Mặc Sĩ Phong ho nhẹ, “Dung Khải rất vội.”

Người khác? Dung Khải? Dung An ngẩng đầu nhìn Mặc Sĩ Phong, đại đế thân cao lại nghiêng áp mình, này xem như là nguyên nhân thứ hai mình muốn tránh tránh đối phương.

Giờ khắc này, Dung An lại xem nhẹ chỗ trọng điểm, sau đó nhỏ giọng nói thầm, “Về sau nhất định có thể cao lên.” Nhất định khi lớn lên có thể cao như đại đường ca bọn họ vậy, mình còn trẻ, không cần nóng nảy, tại thế giới thú nhân, hai mươi tuổi tuổi chỉ là vị thành niên.

Sau khi Mặc Sĩ Phong nghe được lời nói thầm của Dung An, hần phát hiện tiểu vương hậu tựa hồ luôn thích xem nhẹ chính mình, cùng không thêm nghe mình nói.

“Lưu số quang não!” Mặc Sĩ Phong lại một lần nữa cường điệu.

Giờ phút này, bọn họ đang đứng trước cửa trường học nên dẫn đến không ít người vây xem. Họ không phải ai cũng nhận thức Dung An, nhưng họ lại biết đại đế lớn lên là bộ dáng gì. Làm nhân dân ở thế giới thú nhân, họ đều hiểu đại đế là thuộc về vương hậu, mà vương hậu chính là bạn hữu mệnh định của đại đế, chia rẽ đại đế cùng vương hậu là chuyện ác liệt nhất toàn tinh hệ, so với việc bạo phá một cái tinh cầu thích hợp cho thú nhân cư trú còn ác liệt hơn, cho nên giống cái không ghen ghét Dung An, còn giống đức thú nhân nghĩ bên cạnh đại đế chính là bạn hữu mệnh định của đại đế, hoặc là thân thích, nếu là thân thích, họ còn có thể truy truy.

Cảm nhận được ánh mắt người chung quanh, Dung An căng da đầu mở ra quang não lưu số quang não của Mặc Sĩ Phong, “Sắp vào học.”

“Ân, đưa em.” Đưa đến cửa trường học còn chưa tính đã thành công cách ly mấy cái tên thú nhân khác, còn phải tự mình đưa đến phòng học, Mặc Sĩ Phong quyết tâm muốn cho càng nhiều người nhìn thấy hần với tiểu vương hậu ở bên nhau.

Dắt tay! Đây là tiếng lòng của mọi người, bất luận vị giống cái kia cùng đại đế là cái quan hệ gì, đều là người đáng giá kết giao.

Dung An không biết nhanh như vậy đã bị Mặc Sĩ Phong đánh ký hiệu, làm một cái linh hồn đến từ địa cầu lại ở tinh cầu xa xôi gây người nhiều năm, cậu còn chưa biết mình cả đời này đã bị người ta trói định, không có cách nào giải giữa.

Nếu Dung An biết điều này, cậu nhất định sẽ tự sa ngã mà nghĩ, hoàng cung thật tốt a, quần áo tới nâng tay cơm tới há mồm, về sau là có thể làm một trạch nam. /(ToT)/~~, chỉ là lúc không biết, thì giấy giữa một chút, muốn cứu vớt một chút.

Nghe Mặc Sĩ Phong muốn đưa mình đến phòng học, Dung An cũng không phản bác, đối phương là đại đế, mình có thể phản bác sao, có thể sao, vạn nhất đối phương không cao hứng, làm khó dễ mình thì phải làm sao, ra khỏi tinh hệ đều thành nan đề.

## 15. Chương 14: Một Đám Đi Đánh Lại

Edit: Dìm Dìm

Hệ cơ giáp với hệ cách đấu có thể nói là hai hệ cách vách nhau, học sinh hai bên cũng thường lui tới chặt chẽ. Tỷ như vị học sinh ở hệ cách đấu cách vách nào lại đánh lộn, hoặc là xx coi trọng vị giống cái nào, nên bọn họ tất nhiên cũng biết được vị thú nhân vô cùng xinh đẹp hệ cách đấu kia bị đánh, còn có người đem ảnh chụp đưa lên mạng của trường.

Nhưng khi bọn y nhìn thấy vị thú nhân xinh đẹp trong lời đồn ăn mặc giáo phục của giống cái, và khi nhìn thấy đại đế Mặc Sĩ Phong đi bên cạnh đối phương thì biểu tình bọn họ giống như thấy quỷ. Có thể nói trước kia bọn họ còn nghĩ thú nhân xinh đẹp nhu nhược như thế sao không đi làm giải phẫu biến thành á thú nhân, kết quả mới chưa qua mấy ngày, thú nhân kia đã ăn mặc giáo phục giống cái yếu điệu mà đến.

Không ai tiến lên nói họ đi nhằm phòng học, đại đế sao có thể đi nhằm được!

“Đã thông tri đi lão sư.” Mặc Sĩ Phong nhẹ xoa đầu tóc Dung An, khi tiểu vương hậu ở hình thái Kỳ Lân cơ hồ toàn thân đều thuần trắng, lúc này biến thành hình người, tóc vẫn là màu đen. Đại đế tỏ vẻ như này cũng không tồi, có thể bảo trì cảm giác mới mẻ lâu dài.

Bị xem như con nít mà xoa đầu, Dung An không muốn nói thêm cái gì, tâm đau ghê, từ khi phát hiện mình không phải bạch ‘cẩu’, cậu đã bị đối đãi như thế, tất cả mọi người đều xem cậu là con nít ba tuổi.

Thấy Dung An trầm mặc không nói, Mặc Sĩ Phong chỉ nghĩ đây là tiểu hài tử giận dỗi, tạm thời không quen người khác tới gần cậu như thế. Không quan hệ, thân cận nhiều hơn sẽ thành thân mật, đại đế không có khả năng từ bỏ quyền lợi hợp pháp của mình, hơn nữa còn có pháp luật chuyên môn bảo hộ vương cùng bạn lữ mệnh định, đây cũng là nguyên nhân vì sao Mặc Sĩ Phong luôn có thể mỗi lần đều đường hoàng nói những lời đó với người Dung gia.

Mắt lạnh quét qua chung quanh, đại đế không thích có người si ngốc nhìn chằm chằm tiểu vương hậu của mình, thú nhân vốn dĩ có dự chiếm hữu với bạn lữ của mình rất mạnh, Phệ Thiên Mãng càng hơn thế. Giống như một con rắn độc ngủ đông, ai dám lộn xộn, liền cắn chết.

Những người khác trong phòng học thấy vậy vội vàng quay đầu đi, nên làm cái gì thì làm cái đó, chỉ là tâm tư còn đặt trên người đại đế cùng vị xinh đẹp không biết rốt cuộc là thú nhân hay là giống cái kia, bọn họ không có cách nào từ hơi thở mà phân biệt được. Vì hơi thở Kỳ Lân vốn dĩ rất khó ngửi ra, đây cũng là nguyên nhân dẫn tới chuyện đã từng có người giống như Dung nhị thiếu xem Kỳ Lân thành thú nhân.

“Tùy thời đều có thể liên hệ ta.” Mặc Sĩ Phong nhìn thấy những người trẻ tuổi vẫn có điểm áp lực, tiểu vương hậu là bạn lữ mệnh định của mình đúng là không sai, nhưng mình cũng không có cách ngăn cản bạn lữ mệnh định của mình coi trọng người khác.

Dung An từ câu nói xuôi tai của Mặc Sĩ Phong nghe ra sự quan tâm, đồng thời cũng nghe ra một tầng ý tứ khác của đối phương, thân, hoan nghênh em tùy thời mách lẻo.

Cúi đầu, Dung An phát hiện tay mình còn ở trong tay đại đế, vội vàng muốn rút tay, lại bị đại đế gắt gao bắt lấy.

“Cái kia.....” Dung An gian nan ngẩng đầu, muốn nói đối phương buông tay, nhưng mỗi khi đối diện với đôi mắt của đối phương, cậu cũng không dám nói. Chỉ sợ đối phương biến thành hình thú, không cần dị năng, một giây đã nhào tới nghiền áp mình, “Lão sư sắp tới.”

Đừng nói cậu không có khí thế, khí thế thứ đồ kia lại không thể ăn!

Ước muốn hiện tại của Dung An chính là hoa quả trong không gian của mình chỉ là trái cây bình thường, ăn, từ sau khi cậu biết mình là Kỳ Lân, thì mới biết những trái cây trong không gian đều là linh quả mà thú nhân có thể dùng để tinh luyện năng lượng. Vào những năm tháng trẻ trâu trước kia, cậu luôn cho rằng những trái cây đó vô dụng với mình, nhiều lắm là lấp đầy bụng, cũng cho rằng những trái đó là trái cây bình thường chỉ ăn ngon một chút, ai có thể nghĩ tới thuộc tính của mình vốn đã không đúng, những trái cây kia với mình thì vô dụng, nhưng đối với thú nhân lại có chỗ dùng.

Trước kia vào một giây bị thú nhân nọ nghiền áp, Dung An liền nghĩ vào học hệ cơ giáp, tuy có linh quả, nhưng mà cậu không thích cho người khác. , cậu muốn báo thù xã hội.

Mặc Sĩ Phong không biết Dung An đang suy nghĩ cái gì, chỉ biết là thời gian qua thật mau, lại đến lúc phải tạm thời tách ra, lần trước không nên đồng ý để Dung gia mang tiểu vương hậu về. Nhìn bộ dáng Dung An, cũng không phải loại hình không hiểu chuyện, cũng không nhát gan như những giống cái khác, nếu tiểu vương hậu đồng ý thì mình hẳn là có thể đem người mang về hoàng cung.

Buông tay Dung An ra, Mặc Sĩ Phong lại lần nữa cường điệu, “Buổi chiều kia tan học, lại đến đón em.”

Không đợi Dung An nói thêm gì khác, tỷ như cự tuyệt, Mặc Sĩ Phong bước nhanh rời đi.

Đại đế vừa đi, không có cường chế đè nặng họ, mọi người nháy mắt nhẹ nhàng hơn rất nhiều. Họ đối với thuộc tính của Dung An tương đối hứng thú, chưa từng nghe qua thú nhân mặc giáo phục giống cái đi học, họ cũng không cho rằng chỉ trong thời gian ngắn ngủn không đến một tuần, Dung An đã làm xong giải phẫu biến thành á thú nhân.

Người hệ cách đấu cách vách tại sao lại chạy đến hệ cơ giáp, các đồng học đang ngồi ở đây có rất nhiều vấn đề muốn hỏi Dung An. Nhưng mà họ còn chưa kịp mở miệng, lão sư giảng bài đã đi tới cửa, họ đành phải tạm thời buông lòng hiếu kỳ.

“Dung An.” Vị lão sư này vốn là người luôn luôn nghiêm khắc, các thú nhân ở hệ cơ giáp bị hấn huấn đến mức không muốn sống nữa, mà hiện giờ hắn lại mỉm cười hướng Dung An vẫy tay, “Lại đây.”

Ngọa tào, lão sư ác ma khi nào đối với người khác ôn nhu như vậy, Dung An kia rốt cuộc sử dụng thủ đoạn gì thế, họ hiện tại vẫn còn buồn bực thuộc tính của Dung An.

Dung An mặt vô biểu tình đi đến bên cạnh lão sư, “Lão sư hảo.”

“Từ hôm nay trở đi, Dung An chính là đồng học của các em.” Lão sư ho nhẹ, tiểu Kỳ Lân nhất định là vì không quen với hoàn cảnh lạ lẫm mới lạnh mặt, “Đừng học cách vách khi dễ Kỳ Lân.”

Những đồng học kia đôi mắt đều đã thẳng tắp, họ phảng phất như nhìn thấy một viên viên linh quả, Kỳ Lân chính là con trai cưng của trời cao, không giống giống cái, á thú nhân khác không có không gian, trong không gian của Kỳ Lân chẳng những có Kỳ Lân quả, còn có một ít linh quả khác. Quả thực là bảo tàng tùy thân mang theo, mà không gian lớn hay nhỏ cùng với phẩm chất linh quả đều có quan hệ với tinh thần lực của Kỳ Lân.

Dung An có thể cảm giác được những ánh mắt kia biến hóa, hai mắt đều phát sáng rồi kìa.

“Lão sư yên tâm, chúng em nhất định sẽ không để Dung đồng học chịu chút khi dễ nào.” Lão sư đều đã nói như vậy, thì Dung An nhất định là Kỳ Lân, còn việc trước kia Dung An vì cái gì bị xem thành thú nhân, việc này không phải chuyện bọn họ muốn quan tâm, nhưng bọn họ sẽ phụ trách và khiển trách vị đồng học không yêu quý đồng học kia.

Các học sinh khác cũng sôi nổi tỏ vẻ bọn họ nhất định sẽ chiếu cố Dung An thật tốt, nội tâm lại chọc chọc rục rịch mà nghĩ chờ một lát tan học sẽ đi đem cái vị cách vách kia đánh cho một trận, ở trước mặt Kỳ Lân hảo hảo biểu hiện một phen. Nga, các anh bảo Kỳ Lân không thuộc về bọn họ sao, không có việc gì, Kỳ Lân luôn luôn thiện lương, nhất định sẽ đứng lúc đưa cho bọn họ một chút linh quả. Cứ cho rằng không có bất luận cái thù lao gì thì cũng phải che chở chứ, toàn tinh hệ cũng chỉ có mấy con Kỳ Lân thôi đó, một đám còn nghĩ đến Dung An nếu biến về hình thái Kỳ Lân chắc chắn là một cục thực đáng yêu.

Đi về chỗ ngồi, Dung An không có biết những người khác đều đã xem cậu như món đồ chơi mao nhưng mà xoa xoa, càng không biết mấy tên đồng học này phiếm, lạm, tình!

Sau khi tan học, các vị hệ cơ giáp đối diện nhau vài lần, ngay sau đó liền hiểu ý nhau. Hôm nay trước phái ra một người học sinh mạnh một chút đi đem vị cách vách kia đánh cho một trận, nhân tiện thử xem thực lực, nếu một người đánh không lại, kia lần sau liền phái hai người qua.

Roger ở hệ cách đấu nghe nói có người tìm gã, gã liền đi ra, căn bản không nghĩ tới đối phương muốn đánh mình. Hệ cách đấu dù thể lực hay năng lực đều cực cao, nhưng hệ cơ giáp cũng không kém, bọn họ đều là người xuất sắc trong trường học, hơn nữa hệ cơ giáp cũng sẽ không cùng hệ cách đấu chú ý cái gì quy tắc cách đấu, dị năng cũng dùng, vũ khí cũng dùng nốt, có thể đánh ngã đối phương là được.

Roger bị đánh mà không biết vì sao bị đánh, hỏi đối phương, đối phương chỉ nói đây là giao lưu hữu hảo giữa thú nhân. Có người giao lưu hữu hảo mà chỉ chăm chăm đánh vào mắt sao, lại nghe người bên cạnh nói người này ở hệ cơ giáp cách vách, Roger bỗng nhiên nhớ tới chủ nhiệm giáo vụ hỏi mình có muốn trở về nghỉ ngơi hai ngày hay không, lại liên hệ tới việc Dung An chuyển tới hệ cơ giáp. Ta thảo, người này là muốn báo thù cho Kỳ Lân đi, cũng đang biểu hiện đi.

Chờ Roger phục hồi tinh thần, người nọ đã về hệ cơ giáp, Roger vốn định vọt tới hệ cơ giáp cách vách, nhưng nghĩ đến Dung An đã đến trường đi học. Nếu hiện tại mình chạy qua, không chừng sẽ bị vây công, thú nhân lấy lòng Kỳ Lân gì đó quả thực không muốn sống.

Nhưng mà Dung An cũng không biết Roger bị đánh, cậu chỉ biết là lúc trước mình bị Roger đang nổi giận dùng đòn bắt được, sau đó không địch lại nên bị đánh.

Khi cơm trưa, Dung An đang tính toán đi nhà ăn giải quyết, lại thấy người Dung gia tới, đó là nhị đường ca của cậu Dung Duệ.

“Nột thân giáo phục này nhìn rất đẹp.” Khó trách trước kia mình luôn cảm thấy Dung An có gì đó không đúng, Dung Duệ vui cười, quả nhiên là thuộc tính có vấn đề, một khuôn mặt xinh đẹp như vậy, quả nhiên là dễ bị áp, “Đi, chúng ta đi ăn cơm.”

Dung Duệ mang theo Dung An đi đến trước một đồng biệt thự nhỏ, Dung An nghi hoặc, “Không đi nhà ăn?”

“Nơi này không tồi đi, sau này em có thể ở bên này nghỉ trưa, không có người khác.” Dung Duệ cường điệu, “Em hiện tại còn ở giai đoạn phát triển thân thể, không cần đi nhà ăn, nhìn, ca mang đến cho em cái gì.”

Thời điểm vừa mới tới Đế Tinh, vài vị đường ca đều không thân với mình, còn thường xuyên nghe được bọn họ khuyến khích, thú nhân Dung gia nên rèn luyện nhiều, tăng cường thực lực. Hiện giờ, những người này không chê mình yếu, ngược lại còn cho rằng mình muốn hưởng thụ như thế nào liền hưởng thụ như thế ấy. Dung An bỗng nhiên nhớ tới một câu ở địa cầu thường nói, nữ nhi nên phú dưỡng, bọn họ hiện tại là xem mình như bé gái mà dưỡng đi!

Dung Duệ từ nút không gian lấy ra hộp cơm, Dung An ngửi ngửi, thật thơm. Đang chuẩn bị chén no nê, lại thấy Dung Duệ ngồi ở một bên nhìn mình, “Anh không ăn?”

“Xem em ăn.” Dung Duệ cười nói, “Nếu không em biến thành Kỳ Lân, anh uy em?”

Khóe miệng Dung An co rút, “Duệ ca!”

“Biến thành Kỳ Lân khá tốt, có người uy, có người ôm.” Dung Duệ đếm kỹ chỗ tốt khi biến thành Kỳ Lân, “Đương nhiên chỉ có thể ở trước mặt người thân cận, tỷ như anh, tiểu đường đệ, thế nào, biến đi.”

Biến cái sợi len, Dung An bình tĩnh bắt đầu ăn, đồ ngốc mới phối hợp đối phương biến thành Kỳ Lân, sau đó bị đối phương ôm vào trong ngực xoa xoa các loại.

Thấy Dung An bình tĩnh ăn cơm, Dung Duệ không buông tay, “Gần nhất được vài cọng cây non linh quả, không bằng đưa em đặt vào không gian trồng xen thử.”

“Kia cũng không có khả năng tùy tiện chơi..... Kỳ Lân.” Thiếu chút nữa đã nói thành món đồ chơi, Dung An không biết vì cái gì người trong nhà đối với Kỳ Lân ham thích như vậy, là bởi vì mấy thế hệ qua không có xuất hiện giống cái sao.

Tuổi còn nhỏ đã diện một khuôn mặt lãnh đạm, Dung Duệ cười cười, ngay sau đó thân thủ niết mặt Dung An, “Vẫn là khi em vừa mới tới Đế Tinh tương đối thú vị, giống y như mèo con, đối với Đế Tinh rất hiếu kỳ, ló đầu ra lại lùi về, lùi về lại dò ra.”

o( )o, Dung An tỏ vẻ đó không phải vì mình chưa từng tới Đế Tinh sao, cầu không đề cập tới lịch sử đen tối.

## 16. Chương 15: Chỉ Có Thể Nhìn, Không Thể Ôm

Edit: Dìm Dìm

Dung Duệ buồn cười nhìn Dung An, rõ ràng nội tâm phi thường, nhưng mặt ngoài lại làm ra biểu tình nghiêm túc, tuổi còn trẻ học lão thành cái gì, chẳng ra cái gì cả, ngốc manh ngốc manh. Cũng may tiểu đường đệ là Kỳ Lân, nếu thật sự là thú nhân, phỏng chừng chỉ có bị đánh.

“Tự nhiên điểm, đừng banh mặt.” Nói, Dung Duệ lại tiếp tục niết mặt Dung An.

“Buông..... Buông ra.” Dung An bắt lấy tay Dung Duệ, cậu tình nguyện nhóm đường ca giống với khi mình vừa tới Đế Tinh, lãnh đạm và nghiêm khắc, hiện giờ sau khi biết được mình là Kỳ Lân, họ chỉ trong một đêm liền thay đổi, giống y như kẻ điên.

“Buông ra làm cái gì.” Dung Duệ còn không đem điểm lực độ này của Dung An đặt ở trong mắt, “Làn da thật không sai, àn, Kỳ Lân đều là dạng này sao? Ca của em còn chưa chạm qua Kỳ Lân.”

Bởi vì chưa chạm qua, cho nên hiện tại phải niết mặt mình sao, này là cái lý do thiếu muối gì vậy hả. Dung An xem thường, “Lại niết sẽ rút hư, phải bồi thường tiền!”

“Tiền?” Dung Duệ rõ ràng không nghĩ tới Dung An sẽ nói như vậy, ôm bụng cười to, Dung gia khi nào thiếu tiền na.

Dung An bị Dung Duệ cười đến càng thêm ngốc lăng, mình chưa nói sai cái gì nha, Dung Duệ không phải thương nhân sao, trên tay nhất định có không ít điểm thông dụng, coi như để đối phương trả mình phí tổn thất tế bào da mặt cũng có gì sai đâu.

“Ăn cơm!” Không có tiền thì không có tiền, Dung An tỏ vẻ mình không có khả năng cùng đường ca tính toán chi li.

Một đồng biệt thự này cũng không tồi, không có những người khác ở, bên trong còn có người máy bảo mẫu. Đây chính là tiết tấu nhân sinh người thẳng, Dung An sao có thể cô phụ cảnh đẹp này nha.

Khi Dung An ăn cơm, Dung Duệ còn quang minh chính đại chụp ảnh Dung An, sau khi biên tập thì bóp cò đưa đi. Đương nhiên không phải gửi cho người nhà, mà là gửi cho người hiện tại đang ở hoàng cung cô đơn một mình ăn cơm trưa đại để Mặc Sĩ Phong.

Mặc Sĩ Phong vốn tưởng là tiểu vương hậu gửi tin đến, buổi sáng hắn đã cho Dung An số quang não của mình, còn cố ý nói cho đối phương tùy thời đều có thể liên hệ với hắn. Nhưng mà đợi một buổi sáng, cũng chưa thấy đối phương liên hệ với mình. Hắn chỉ có thể tự an ủi, đó là vì buổi sáng Dung An phải đi học, hiện tại đã tan học, Mặc Sĩ Phong nghĩ tiểu vương hậu hắn là liên hệ với mình đi.

Mở ra quang não lại nhìn thấy ảnh chụp Dung An đang ăn cơm, góc độ này hiển nhiên không phải tự chụp, mà người gửi đi ‘Dung Duệ’ hai chữ cũng chói lọi nói cho hắn, kia không phải tiểu vương hậu của mình. Mặc Sĩ Phong chua xót, lúc tiểu vương hậu ăn cơm thật giống sóc con, nhớ lại ngày đó một con tiểu Kỳ Lân dùng móng vuốt đẩy Kỳ Lân quả bất động, rồi thêm bộ dáng dùng cái đuôi quét Kỳ Lân quả. Chính là bạch mao có điểm dài, nhìn không ra biểu tình của Kỳ Lân, nhưng Mặc Sĩ Phong có thể khẳng định tiểu Kỳ Lân nhất định tức giận banh quai hàm nhìn chằm chằm Kỳ Lân quả, muốn ném trái cây xuống đất.

Buông chén đĩa, Mặc Sĩ Phong có một cổ xúc động, thật muốn chạy đến bên người tiểu vương hậu.

Chụp đến xinh đẹp, đây là Mặc Sĩ Phong trả lời cho Dung Duệ.

Chỉ có thể nhìn, không thể ôm! Dung Duệ hí mắt lại, lại phát một cái tin như vậy, còn cố ý gửi ảnh mình chụp chung với Dung An.

Dung An hoàn toàn không thèm để ý tới Dung Duệ động kinh, tiếp tục chụp ảnh cũng không thể chụp ra một đoá hoa. Đối phương cũng không có khả năng đem ảnh chụp của mình ra ngoài bán lấy tiền, thế giới này mọi người một đám đều lớn lên cực kỳ không tồi, làm sao có khả năng tiêu tiền đi mua mấy thứ ảnh chụp này.

Khi Mặc Sĩ Phong nhìn thấy tin nhắn như đang khiêu khích kia của Dung Duệ, sắc mặt lạnh xuống mấy phần, đường ca của tiểu vương hậu gì gì đó thật chán ghét, một đám đều đang khiêu chiến với quyền lực của mình. Tiểu vương hậu là người mà bọn họ có thể tùy tiện đung vào sao. Dám đại để quyết định tự mình đi nhìn một cái, trời sập xuống cũng không lớn bằng vấn đề bạn lữ của mình bị người khác ôm vào trong ngực.

Quần gia yên lặng nhìn đại đế ném chén đĩa xuống rồi bước nhanh ra cửa, lắc lắc đầu, lại gật gật đầu, đại đế tìm được bạn lữ mệnh định chính là không giống như trước.

Chờ khi Mặc Sĩ Phong đi đến biệt thự, Dung An đã cơm nước xong, còn được Dung Duệ gọi đi nghỉ ngơi, vì vậy, hiện tại Dung An còn đang ngủ trưa.

“Tiểu An ngủ.” Dung Duệ đã sớm dự cảm được Mặc Sĩ Phong sẽ đến, tuy rằng Mặc Sĩ Phong cùng đại ca là bạn bè, nhưng bọn hắn quan hệ cũng không kém, “Kỳ Lân nghỉ ngơi không tốt, có khả năng sẽ lùi lại thời kỳ thành niên.”

Đại đế đang cất bước đi lên thang lầu sau khi nghe câu đó, dừng một chút, lại bước thêm một bước.

“Giấc ngủ của Tiểu An thường không sâu.” Dung Duệ lại nói.

Lúc này, Mặc Sĩ Phong đã khẳng định Dung Duệ là cố ý phát những tấm ảnh chụp đó, rồi chờ mình tới, Dung An lại đang nghỉ ngơi. Đại đế rối rắm giữa việc tiếp tục đi lên hay là không đi lên, hắn cũng chỉ đứng ở bên cạnh nhìn xem thôi, chắc không có vấn đề lớn gì đi. Vạn nhất tiểu vương hậu thật sự lùi lại thời kỳ thành niên, điều đó đồng nghĩa với việc mình lại phải đợi lâu một chút.

Dung Duệ khẳng định hiện tại đại đế mặt than nhất định đang rối rắm giữa việc nên đi tìm bạn lữ mệnh định hay không, “Cơm trưa đã đưa xong, ta đây liền đi về trước, nhớ rõ nhắc Tiểu An buổi chiều đúng giờ đi đi học.”

Đúng giờ hay không cũng không trọng yếu, không phải còn có người máy bảo mẫu nhắc nhở sao, căn bản không cần đại đế đi gọi người. Dung Duệ bất quá là đang tìm cho đại đế một cái cớ, đại đế hẳn là hiểu được nên làm như thế nào.

Dung Duệ đi rồi, Mặc Sĩ Phong thật đúng là đi lên lầu, phòng có mấy gian, nhưng hắn liếc mắt một cái liền nhìn ra Dung An ngủ ở gian phòng nào. Mật mã khóa cửa phòng biệt thự trong trường học đối với hắn không phải là vấn đề, mở ra quyền hạn, thì có thể nhẹ nhàng tiến vào phòng.

Vốn tưởng rằng đẩy cửa ra sẽ nhìn thấy một con tiểu Kỳ Lân ôm cái đuôi co người lại ngủ, lại không nghĩ tới nhìn thấy vẫn là hình người của Dung An. Mặc Sĩ Phong có điểm kích động nhỏ, hắn lúc trước vẫn chưa nhìn thấy bộ dáng khi ngủ ở hình người của tiểu vương hậu.

Thả nhẹ bước chân để không đánh thức Dung An, Mặc Sĩ Phong phát hiện gian phòng này bài trí cực kỳ đơn giản, hắn trước kia cũng từng trọ ở trường, tự nhiên biết trường học chỉ cung cấp nơi dừng chân cơ bản, Kỳ Lân cùng thú nhân không giống nhau, thú nhân yêu cầu tích phân mới có thể đổi lấy ký túc xá tốt, mà điều kiện nơi ở của Kỳ Lân lại là nơi tốt nhất trong trường, nhưng trường học cũng sẽ không tùy tiện vì học sinh bố trí phòng ngủ, đỡ phải bị học sinh bắt nạt.

Nhìn gương mặt khi ngủ của Dung An, Mặc Sĩ Phong cười khế, biểu tình hiện tại của tiểu vương hậu ngoan ngoãn rất nhiều, cũng không có ra vẻ thanh lãnh. Rốt cuộc vẫn là một học sinh trẻ tuổi, dùng biểu tình thanh lãnh đối mặt với mình, phỏng chừng cũng là vì thân phận đại đế tình hệ của mình đi.

Ngủ một giấc tỉnh lại liền nhìn thấy đại đế, Dung An khiếp sợ, thiếu chút nữa cho rằng mình vẫn còn trong mộng, chưa kịp thanh tỉnh.

“Ngài..... Đại đế.” Dung An theo bản năng co lại khuôn mặt, làm một trạch nam, Dung An tỏ vẻ muốn bảo trì một bộ biểu tình như vậy thật sự rất khó.

“Cái gì?” Mặc Sĩ Phong rõ ràng không thích nghe tiểu vương hậu gọi mình như vậy.

“Phong ca.” Dung An nghĩ đến chuyện buổi sáng đối phương nói với mình, lập tức sửa miệng, “Tôi trước đi thay quần áo?”

“Đi thôi.” Mặc Sĩ Phong thấy Dung An đi vào phòng tắm thay quần áo, tâm có chút đau, tiểu vương hậu không phải nên ở trước mặt mình thay quần áo sao.

Sau khi đổi xong quần áo, Dung An thấy Mặc Sĩ Phong còn ngồi ở phòng ngủ, biểu tình của cậu có chút vì diệu, cầu đại đế không cần luôn đột nhiên xuất hiện ở trước mặt mình, làm mình sợ tới mức chỉ nghĩ đến việc trốn vào không gian.

“Đi học?” Tiểu vương hậu mặc một thân giáo phục này vẫn rất có khí chất, chính là khuôn mặt kia lớn lên quá mức xinh đẹp, có điểm yêu, Mặc Sĩ Phong gật đầu, dù sao mình lại không phải thích phong cách tiểu tươi mát cho lắm, mà khi tiểu vương hậu biến thành tiểu Kỳ Lân cũng đã đủ tươi mát rồi.

“Đúng.” Dung An nhìn thoáng qua ngoài cửa sổ, lại nhìn nhìn thời gian trên quang não, “Ngài có phải hay không.....”

“Đi.” Mặc Sĩ Phong tự nhiên mà kéo tay Dung An, “Tiện đường!”

Lại tiện đường, Dung An không biết bọn họ đến khi nào mới không tiện đường.

Học sinh hệ cơ giáp lại gặp được đại đế đưa Dung An tới phòng học, cũng không còn khiếp sợ như buổi sáng nữa. Từ sau khi lão sư nói Dung An là Kỳ Lân, bọn họ liền ản ản cảm giác Dung An có khả năng đã bị đại đế nhìn trúng, lần đầu tiên không xác định, lần thứ hai cũng nên xác định rồi. Tự giác rời xa bọn họ vài bước, cho bọn họ một khoảng không gian.

Nhìn đồng học nhích nhích ra bên ngoài, Dung An cầm nín, những người này đều làm sao vậy, chẳng lẽ là sợ hãi đại đế, cũng giống với mình không muốn cùng Mặc Sĩ Phong dựa vào quá thân cận? Nhất định là như vậy! Dung An không nghĩ tới tất cả mọi người đều cho rằng bọn họ là một đôi, còn lén lút mà nghĩ có nên thúc đẩy bọn họ một phen hay không nữa kia.

“Buổi tối, chờ ta.” Mặc Sĩ Phong trước khi rời đi cũng không quên cường điệu, “Đừng đi cùng những người khác.”

Vài vị đường ca kia của tiểu vương hậu không chừng lại muốn cùng mình đoạt người, Mặc Sĩ Phong cho rằng vẫn nên cùng Dung An cường điệu một tiếng, đỡ phải để đối phương cùng những người khác rời khỏi, kia mình tới đón không khí sao.

“Chờ ngài.” Dung An khóc không ra nước mắt, người xung quanh lớp lớp nhiều như vậy, đại đế nói lời này làm cái gì, một giây đã làm người khác hiểu lầm.

Tất cả mọi người đều biết bọn họ không phải người cùng dòng họ, lớn lên không giống nhau, không thể suy đoán là huynh đệ, vậy chỉ có thể đoán là tình lữ. Dung An không muốn bị mọi người hiểu lầm, cậu không có ý nghĩ muốn leo lên đại đế.

Vì thế chờ Mặc Sĩ Phong đi khỏi, Dung An sắc mặt lãnh đạm nói với mọi người, “Đại đường ca Dung Khải cùng đại đế là bạn bè.”

Nếu không phải sợ mang tội danh bôi nhọ hoàng tộc, Dung An thật muốn nói đại đường ca cùng đại đế trúc mã trúc mã vốn là một đôi, đại đế chỉ là yêu ai yêu cả đường đi mà thôi.

Các vị ở hệ cơ giáp ‘nga’ một tiếng, bọn họ tin tưởng Dung Khải cùng đại đế là bạn bè, nhưng bọn họ cũng cho rằng giữa Dung An và đại đế nhất định có quan hệ không thể nói.

Giải thích chính là che dấu, Dung An cho rằng mình không cần thiết giải thích quá nhiều, thời gian lâu rồi, tất cả mọi người đều minh bạch. Cậu cũng không nghĩ tới thời gian lâu rồi, cậu cũng đã bị đại đế a ô một ngụm ăn hết.

Cơ giáp đối với người điều khiển yêu cầu tinh thần lực tương đối cao, tinh thần lực càng cao thì độ dung hợp cùng cơ giáp cũng càng tốt, cũng có thể điều khiển cơ giáp càng cao cấp. Bản thân Kỳ Lân có tinh thần lực tương đối cao, nhưng ở tình hình chung, không có Kỳ Lân tới học cơ giáp, có không gian là bàn tay vàng lớn như vậy để dựa vào, ngồi ở trong nhà chơi cũng có thể rồi.

Hệ có vài giống cái, họ đều tương đối cường thế, cũng không xem mình là giống cái, thậm chí còn cùng những thú nhân đối chiến cơ giáp. Đây cũng là lý do làm các thú nhân hệ cơ giáp nói hệ cơ giáp không có giống cái, những giống cái hung mãnh đó so với thú nhân còn thú nhân hơn.

Dung An trước kia vẫn luôn xem mình như thú nhân, muốn cậu hiện tại lập tức thân cận những giống cái đó là việc tương đối khó, nhưng thật ra có vài giống cái đã đến trước mặt Dung An.

Nội tâm mỗi cái giống cái đều có một tiểu Kỳ Lân, luôn thích xem Kỳ Lân bên người như con trai / đệ đệ mà chiều cổ.

Mà vài giống cái này lại đang từ ái nhìn Dung An, đây là Kỳ Lân đệ đệ mà trời cao đưa cho bọn họ, bọn họ nhất định sẽ phi thường quan ái vị đệ đệ này, quyết không cho phép những người khác khi dễ đệ đệ, hôm nào lại tìm bạn bè / ca ca đi đem cái tên thú nhân cách vách không biết xấu hổ kia đánh cho một trận đi.

## 17. Chương 16: Sờ Sờ

Edit: Dìm Dìm

Tiếp thu sự thật mình là Kỳ Lân, cùng với việc được người khác đồng tình là hai chuyện hoàn toàn khác nhau. Đặc biệt là khi được vài vị giống cái quan ái, Dung An còn tưởng mình chưa tỉnh ngủ.

“Tiểu An.” Một vị giống cái đồng học đưa tay sờ soạn gương mặt Dung An, ánh mắt sáng lên, “Làn da Kỳ Lân quả nhiên rất tốt.”

Có một người động tay mở đầu liền có vị giống cái thứ hai noi theo, Dung An tỏ vẻ mặt mình đều bị sờ cho biến hình, mình làm mặt lạnh cũng vô dụng, chẳng lẽ những người này nhìn ra mình đang giả vờ?

Dung An không biết chính là vài vị giống cái ở hệ cơ giáp này tương đối thô, bọn họ không cho rằng Dung An lạnh nhạt, mà ngược lại cho rằng Dung An tuổi còn nhỏ đã cố ý xụ mặt, ra vẻ đứng đắn, bọn họ càng muốn sờ sờ Dung An, chụp được cái tay đang sờ loạn mặt mình, như thế mà còn nhịn được thì còn có gì không nhịn được nữa, Dung An không muốn để người ta xem mình là bánh bao.

“Không được sờ loạn.” Sờ cái gì mà sờ, tất cả mọi người đều là nam nhân, hành động như vậy thập phần kỳ quái, Dung An tình nguyện xem mình là nam nhân địa cầu, cũng không muốn làm giống cái, làm Kỳ Lân, “Luyện tập cơ giáp.”

“Chúng ta hiện tại cũng chỉ học một chút tri thức lý luận, không cần gấp.” Một giống cái diện mạo thanh tú vỗ nhẹ bả vai Dung An, ánh mắt đầu tiên của Lâm Hoa Nam nhìn thấy Dung An, liền cho rằng đây là một thú nhân có diện mạo cực kỳ xinh đẹp, đáng tiếc thực lực quá yếu. Hiện giờ biết Dung An là Kỳ Lân, chỉ cảm thấy không biết tên nào đầu óc không rõ ràng mà xem Dung An thành thú nhân, còn an bài đến hệ cách đấu.

Liếc nhìn các thú nhân đang luyện tập cơ giáp, lại nhìn giống cái bên người, Dung An cho rằng câu này không đáng tin cậy lắm.

“Không có việc gì, chúng ta sớm hay muộn cũng có thể đuổi theo bọn họ.” Lâm Hoa Nam khinh thường mà liếc liếc mắt qua những thú nhân đó, “Bọn họ chỉ là tứ chi phát đạt một chút thôi.”

Giống cái trước kia Dung An thấy đều tương đối nhu, nói chuyện cũng tương đối nhẹ, nhưng mà mấy vị bên người này rõ ràng không phải cùng một loại hình. Không phải trong lòng giống cái đều có một thú nhân sao, như thế nào cảm thấy lực độ bàn tay của họ so với mình còn mạnh hơn một phần.

“Nghe nói Kỳ Lân các cậu có không gian, trong không gian có linh quả, như thế nào, bán anh em mấy cái?” Lâm Hoa Nam tương đối trực tiếp, cũng không muốn làm tốt quan hệ với đối phương, lại từ từ mà mưu tính.

Đang định tìm thời gian xử lý linh quả trong không gian, Dung An còn chưa có chuẩn bị gì đã nghe Lâm Hoa Nam nói như vậy, có chút không biết phản ứng như thế nào. Chẳng lẽ cứ như vậy đem linh quả bán cho đối phương? Tuy rằng nói quả trong không gian của Kỳ Lân rất ít, nhưng mấy thứ trái cây khác cũng tương đối nhiều, nhưng nếu bán quá nhiều, về sau mình đi đâu tìm trái cây miễn phí lấp đầy bụng.

“Còn chưa có giám định.” Dung An khẽ nhú mày, bỗng nhiên nhớ tới còn chưa được cơ cấu chuyên môn kiểm nghiệm. Tù tù tiện tiện bán trái cây cũng không tốt, giá cao, vậy không có khách hàng quen; giá quá thấp, lại có hại.

“Vậy chờ sau khi cậu giám định.” Lâm Hoa Nam rất muốn trực tiếp lôi kéo Dung An đi cơ cấu tương quan giám định Kỳ Lân quả, nhưng nghĩ đến thân phận Dung An, y đành phải buông ra tay đang lôi kéo Dung An. Người Dung gia không phải dễ chọc, huống chi bên người Dung An còn có một đại đế tinh hệ, “Nếu có trung cấp, cũng chính là cấp 3-5, bán tôi mấy viên.”

“Cậu không phải thú nhân.” Linh quả đối với giống cái vô dụng, Dung An hiện tại cũng không muốn cho giống cái với á thú nhân khác ăn linh quả.

“Không phải còn có người nhà sao.” Lâm Hoa Nam trợn trắng mắt, đối với Kỳ Lân Dung An này cảm thấy rất hứng thú, “Hôm nào đến nhà của tôi ngồi ngồi.”

Tuy rằng bọn họ là đồng học, nhưng Dung An vẫn không khỏi hắc tuyến, bọn họ mới nhận thức bao lâu, đối phương lại biểu hiện ra bộ dáng bọn họ rất thân thiết. Tuy các giống cái khác không có biểu hiện thân thiện với mình như vậy, nhưng cũng chẳng có xa lạ gì đâu.

Còn có giống cái không có không gian vậy mà không ghen ghét mình có được không gian, Dung An không thể không thừa nhận mình nghĩ quá nhiều, kỳ thật tất cả mọi người đều rất hữu hảo, con người sinh ra không phải ai cũng ghen ghét tới ghen ghét lui, véo đến chết đi sống lại.

Dựa vào thính lực cực tốt của mình thú nhân không phải không nghe được lời Lâm Hoa Nam nói với Dung An, bọn họ cũng muốn linh quả, nhưng Kỳ Lân vị thành niên có thể có bao nhiêu linh quả trung cấp cao cấp a, phỏng chừng Lâm Hoa Nam cũng chỉ là muốn tạo quan hệ với Dung An, nhân công vẫn là có thể nuôi trồng ra không ít linh quả trung cấp, bởi vậy, thú nhân thiếu nhất vẫn là linh quả cao cấp.

Buổi chiều chương trình học tương đối đơn giản, học tập đến thao tác các nút liên quan đến cơ giáp, thời điểm lão sư dạy bọn họ tri thức lý luận cũng nhân tiện để cho bọn họ đụng chạm cơ giáp vài cái. Khi người khác ngồi lên thì còn tốt, chờ lúc Dung An chuẩn bị ngồi lên, mấy chục đôi mắt chung quanh đều nhìn chăm chăm cậu, giống như sợ cậu xảy ra chuyện.

o( )o, Dung An không nghĩ tới hiện tại mình lại được mọi người chú ý, đồng thời tâm cũng rất đau, cái cảm giác mình biến thành gốm sứ tùy tiện chạm một cái là có thể vỡ vụn này a.

Sau khi tan học, giống cái đồng học nhiệt tình mời Dung An qua nhà ngồi ngồi, nhưng mà lúc thấy Mặc Sĩ Phong, họ yên lặng hướng Dung An phát phát tay, sau đó, không có sau đó. Ai muốn tìm đường chết mà dám cùng đại đế đoạt người, điều này làm cho bọn họ càng thêm xác định Dung An chính là bạn lữ mệnh định của đại đế, người toàn tinh hệ đều biết đại đế độc thân n năm, lại tiếp tục độc thân, họ đều nên lo lắng tinh hệ này có thể trong một giây bị người ngoại tinh tiêu diệt hay không.

Mặc Sĩ Phong hướng Dung An vẫy tay, ý bảo Dung An đừng phản ứng những giống cái ngu xuẩn đó, nhanh nhanh trở lại ôm ấp của mình.

“Buổi trưa đều ở hoàng cung, ân, phê văn kiện, mở họp.” Sau khi đem Dung An nhét vào xe, Mặc Sĩ Phong liền nói, sau khi nói xong liền chờ Dung An trả lời.

Dung An gật đầu, lên tiếng, “Ân.”

Mặc Sĩ Phong không nói gì, còn tưởng tiểu vương hậu nhất định còn có chuyện khác muốn nói, cho dù bọn họ còn chưa ở bên nhau, nhưng làm một trưởng phụ đủ tư cách phải tôn trọng ý kiến của phụ nhân.

Đợi một hồi lâu, Mặc Sĩ Phong cũng chưa nghe Dung An nói thêm lời nào khác, có chút thất vọng, “Buổi chiều lão sư dạy các em cái gì?”

“Một ít tri thức lý luận.” Nghĩ nghĩ, lại cảm thấy lời này quá đơn giản, Dung An thêm một câu, “Còn nhìn thấy cơ giáp chân chính.”

Trước kia mình cũng từng tiếp xúc gần gũi, nhưng chưa được điều khiển qua, Dung An đối với điểm này vẫn rất để ý. Tình hình chung, trưởng bối trong nhà đều sẽ dạy thú nhân hài tử học tập điều khiển cơ giáp, mà không phải chờ đến thời điểm vào đại học mới bắt đầu học tập. Mất công phụ thân trước kia xem mình thành thú nhân, đáng tiếc không có dạy mình tri thức ở phương diện này. Làm mình giống y như người từ trong thâm sơn cùng cốc vừa ra ngoài, phụ thân không đáng tin cậy nhất định phải cảnh giới.

“Hôm nào đưa em đi làm một cái.” Mặc Sĩ Phong tỏ vẻ tiểu vương hậu muốn học tập cơ giáp, vậy thì học thôi, nhưng cơ giáp này vẫn phải nghiên cứu một chút, không phải cái cơ giáp nào cũng thích hợp cho Kỳ Lân nhu nhược điều khiển.

Trong đầu xuất hiện một hình ảnh phi thường bi thảm, khi Dung An điều khiển cơ giáp không cẩn thận biến thành Kỳ Lân, không có cách nào điều khiển cơ giáp, chiếc cơ giáp kia đung phẩy núi lớn, nháy mắt tổn hại, mảnh nhỏ văng ra, pháo hoa tràn ngập. Mặc Sĩ Phong nghĩ vậy, thân thể run lên, tuyệt đối không thể để chuyện như vậy phát sinh.

Dung An không biết Mặc Sĩ Phong nghĩ gì, chỉ là nghe được đối phương muốn đưa mình cơ giáp, ánh mắt sáng lên, nhưng lại nghĩ đến việc hai người không thân cũng chẳng quen, vô công bắt thụ lộc, “Không cần, tôi tìm Duệ ca.....”

“Dung Duệ chỉ biết làm buôn bán, làm sao hiểu được chế tác cơ giáp.” Cứ cho rằng Dung Duệ kia là người thân của tiểu vương hậu, kia cũng không thể cướp đoạt cơ hội biểu hiện của mình, Mặc Sĩ Phong mới từ trên mạng đọc được cách truy bắt trai là phải mua lễ vật thích hợp với đối tượng theo đuổi, không thể keo kiệt, thời điểm nên ra tay rộng rãi phải hào khí, thú nhân keo kiệt đuổi không được tức phụ, “Kỳ Lân với giống cái, á thú nhân, thú nhân đều là bình đẳng, mặt khác nếu ba người kia đều có cơ giáp tương quan thích hợp, như vậy Kỳ Lân cũng nên có, chờ một lát nói người bang nghiên cứu ở viện nghiên cứu khoa học kia, không thể kỳ thị Kỳ Lân.”

Đối phương nói rất có đạo lý, Dung An không thể phản bác, thuộc tính của cơ giáp với người điều khiển có quan hệ nhất định, trước mắt trên thị trường cơ giáp tựa hồ không có loại thích hợp cho Kỳ Lân điều khiển. Đây cũng là nguyên nhân khi đi học buổi chiều, lão sư của bọn họ nhắc cậu phải cẩn thận, sau đó còn nhìn chăm chăm, sợ mắc phải lỗi. Kỳ Lân ở phương diện thể lực rất cuộc cũng không bằng thú nhân, nếu ở trên đường điều khiển biến thành hình thái Kỳ Lân, chuyện này có chút không xong rồi.

“Tình hệ Kỳ Lân rất ít.” Thiếu đến hai tay đều có thể đếm hết, Dung An nghi hoặc chuyên môn thiết kế cơ giáp cho Kỳ Lân có phải quá lãng phí hay không, “Dùng cơ giáp khác cũng có thể.”

“Đính chế cơ giáp.” Mặc Sĩ Phong rất muốn đưa tay xoa xoa tóc đen của tiểu vương hậu, trên thực tế, hẳn cũng làm như vậy, “Bọn đường ca của em cũng có đính chế, căn cứ điều kiện cá nhân riêng mà đính chế.”

Nghe đối phương nói như vậy, Dung An nhưng thật ra cảm thấy này cũng được, nhiều lắm là dùng nhiều tiền một chút, “Đến lúc đó đem giấy tờ đưa cho tôi đi.”

Tuy rằng đối phương là đại đế tinh hệ, nhưng Dung An vẫn tận lực bình thường hoá thái độ của mình, đây là cái xã hội dân chủ, cho dù có quý tộc tồn tại, nhưng so với xã hội phong kiến cổ đại vẫn có khác biệt rất lớn. Không cần thiết sợ đại đế như vậy, Dung An xây dựng tâm lý cho mình, đại đế chính là đại ca ca nhà bên, không phải sợ, không cần khẩn trương.

Lần đầu tiên đưa lễ vật cho tiểu vương hậu, hơn nữa lễ vật này còn chưa có đưa ra, tiểu vương hậu liền nói muốn giấy tờ, đây là cái tiết tấu muốn trả tiền cho mình sao. Mặc Sĩ Phong nắm tay lại, “Kỳ Lân khi sinh ra liền được quốc gia trợ cấp, cái này xem như là trợ cấp hai mươi năm trước của em.”

Nguyên lai còn có trợ cấp, Dung An tỏ vẻ mình không biết điểm này, “Cơ giáp hao phí tiền tương đối nhiều.”

“Không đủ thì để cho ca em lót!” Mặc Sĩ Phong nhịn không được nói, lo lắng nhiều như vậy làm cái gì! Lời vừa nói ra miệng, thấy Dung An ngốc lăng, kia biểu tình rõ ràng là bị mình dọa, Mặc Sĩ Phong hoảng loạn, “Không phải, ta..... Ta là nói bản thân em tồn tại chính là cống hiến đối với tinh hệ, không, không phải, ta là bạn của ca em, đưa em cái lễ vật cũng không có gì, này không quý.”

Dung An cũng không bị dọa, chỉ đang nghĩ muốn cho đường ca bọn họ lót tiền là chuyện có thể hay không thôi, lại không nghĩ rằng đại đế sẽ nói những lời này. Chính mình không phải tên ngốc, bình thường cơ giáp xác thật đã quý rồi, mà đính chế cơ giáp còn quý hơn, ít nhất là học sinh thì mình mua không nổi.

“Này..... Cảm ơn.” Thấy đại đế lại chuẩn bị mở miệng, Dung An căng thẳng, vội nói, “Ca của tôi họ nhất định sẽ nỗ lực nguyện trung thành vì tinh hệ.”

Trực tiếp xem nhẹ đại đế ‘bản thân em tồn tại chính là cống hiến đối với tinh hệ’, mà phía trước đại đế còn nói qua vương hậu linh tinh gì đó, Dung An theo bản năng không để ý tới.

Rõ ràng tiểu vương hậu tiếp thu lễ vật của mình, không hề cự tuyệt, nhưng chính mình vì cái gì vẫn cảm thấy tâm thật đau, Mặc Sĩ Phong không khỏi nghĩ nhất định là vì tiểu vương hậu có quá nhiều ca ca.

## 18. Chương 17: Hết Thảy Đều Là Vì Tình Hệ

Edit: Dìm Dìm

Chờ sau khi tới hoàng cung, Dung An mới nghĩ mình không phải nên về Dung gia sao, như thế nào lại đến hoàng cung, việc này không đúng nha. Mà quần gia còn trưng ra vẻ mặt vui mừng nhìn mình, Dung An nghiêm trọng hoài nghi đối phương có phải đang muốn rơi lệ hay không.

Mặc Sĩ Phong là một đế vương đủ tư cách, nhưng lại không biết làm thế nào để theo đuổi giống cái. Chỉ đơn giản tham khảo các tin tức liên quan từ trên mạng, chính là sủng người trong lòng, vẫn là sủng người trong lòng, đem người trong lòng sủng thành hư, như vậy thì không có người nào cùng mình tranh, bởi vì không có người nào chịu được tính khí của người trong lòng mình nữa rồi.

Nhìn Dung An cẩn thận dò xét khắp nơi xung quanh, Mặc Sĩ Phong tự hỏi mình phải làm như thế nào đem đối phương sủng thành hư, mua quần áo sang quý cho đối phương? Các loại hàng xa xỉ? Nhưng Dung An có vẻ không phải người như vậy, kia từng chút từng chút dần đối phương sa đọa? Phi, dẫn đối phương vào trong lòng ngực của mình.

Dung An không biết Mặc Sĩ Phong suy nghĩ cái gì, chỉ cảm thấy biểu tình đối phương rất nghiêm túc, có lẽ có người ngoại tình xâm lấn tình hệ của bọn họ cũng không chừng. Sau khi đi vào thế giới này, cậu cũng nghe qua mấy chuyện không ít lần người ngoại tình đến xâm lấn, các thú nhân cũng không phải ăn chay, mỗi lần đều đem họ đánh cho tơi bời phải rút về.

Hiện giờ, mấy người ở tình hệ lớn đều đã ký kết hiệp nghị hoà bình, Dung An không lo lắng đột nhiên tiến vào kỷ loạn thế, khoa học kỹ thuật càng phát triển thì càng khó phát sinh chiến tranh, hai bên đều lo lắng đối phương chỉ cần dùng một giây đã diệt xong tình cầu của họ, cùng lắm thì hai bên đồng thời cùng bị diệt sạch.

Người ngoại tình lên chiến trường đều là kẻ điên, thú nhân cũng vậy, Dung An luôn cho rằng người địa cầu kỷ thực rất ôn nhu, bởi vì không ai muốn diệt tình cầu của người ta, hủy nơi cư trú của người ta.

Cơm chiều đã ăn bài xong, quần gia thấy đại đế chậm chạp không mang theo tiểu vương hậu lại đây, dứt khoát đến phòng khách nhắc nhở hai vị. Quần gia là một vị quần gia tốt, không nói nhiều, chỉ nhắc nhở bọn họ một câu liền thôi lui.

Mặc Sĩ Phong ho nhẹ một tiếng, “Ăn cơm trước.”

Đại đế thật sự rất kỳ quái, hết đưa đến trường học, lại đón mình đến hoàng cung ăn cơm, Dung An rất khó để cho rằng đối phương cũng chỉ xem mình là em trai của một người bạn. Không khỏi nghĩ đến đối phương đã từng kêu mình là vương hậu, sau khi gian nan cơm nước xong, Dung An mới nói, “Tôi cần phải về.”

“Ngồi thêm chút nữa.” Gấp gáp trở về làm gì, không hiểu nên ở chung với bạn lữ mệnh định như thế nào Mặc Sĩ Phong chỉ có thể lôi kéo người gốc lại trong hoàng cung, “Đã quen với Đế Tinh chưa?”

“Tạm tạm.” Hai chữ này dễ dàng giải quyết vấn đề, Dung An không chuẩn bị cùng đại đế nói chuyện nhiều.

“Ở chung với đồng học tốt không?” Mặc Sĩ Phong lại hỏi.

“Tạm tạm.” Như cũ vẫn là hai chữ này, Dung An bình tĩnh.

“.....” Mặc Sĩ Phong phát hiện tiểu vương hậu tương lai nói chuyện thật sự rất ngắn gọn, dựa theo trên tư liệu ghi chép tiểu vương hậu cũng không phải là người ít lời, ngược lại rất hoạt bát.

“Nếu ngài không có việc gì, tôi cần phải về.” Dung An thiết tình không muốn ngốc lại trong hoàng cung, phỏng chừng cũng không có người thường nào nguyện ý luôn luôn đối mặt với người lãnh đạo tinh hệ, cũng không phải gặp đại sự gì, “Cám ơn ngài chiêu đãi, phụ thân cũng không hy vọng tôi ở bên ngoài quá lâu.”

Tim không được cố, liền cầm phụ thân ra nói chuyện, Dung An nghĩ dù sao phụ thân cũng nói không ít lời, còn nói qua một ít quy củ chủ tước Dung gia, tuy rằng mình không có nhớ kỹ, nhưng ngẫu nhiên lấy ra làm có vẫn có thể đó.

Thần sắc Mặc Sĩ Phong biến đổi, Dung nhị thiếu kia rất thích nói bậy, làm việc cũng không đáng tin cậy. Nhưng Dung nhị thiếu vẫn là phụ thân của Dung An, mà mình lại không thể nói trường bối không phải.

“Ngày mai gọi cho Khải ca tới là được.” Dung An ở sau khi Mặc Sĩ Phong chịu một kích, lại bổ sung, “Tôi vừa tới Đế Tinh không lâu, nên cùng người thân ngốc cùng nhau để bồi dưỡng cảm tình.”

Trong chốc lát này, Dung An nói ra cũng thật nhiều, nhưng nội dung rõ ràng không phải mong muốn của Mặc Sĩ Phong. Các em muốn bồi dưỡng cảm tình, chẳng lẽ chúng ta không cần bồi dưỡng cảm tình sao?

Trong đầu Mặc Sĩ Phong thoáng hiện lên hiệp nghị trước hôn nhân đã xem được trên mạng, mình vốn còn tính toán nghiên cứu một chút, giống cái, á thú nhân vì sao lại thích viết hiệp nghị trước hôn nhân. Yên lặng mở ra quang não, chỉnh sửa một chút hiệp nghị trước hôn nhân, sau đó Mặc Sĩ Phong đem văn kiện gửi cho Dung An.

Trong ánh nhìn chăm chú của Mặc Sĩ Phong, Dung An mở ra quang não, phát hiện đối phương gửi cho mình là hiệp nghị trước hôn nhân, khiếp sợ, “Ngài có phải truyền sai rồi hay không?”

“Vì tinh hệ, xin kết hôn với ta.” Mặc Sĩ Phong nói, “Bởi vì em mới hai mươi tuổi, vẫn chưa đến độ tuổi thành niên, chúng ta có thể đính hôn trước.”

Đầu ngón tay của Dung An run rẩy, bởi vì cậu nhìn thấy trong nội dung hiệp nghị trước hôn nhân, mỗi một cái đều rất có lợi với mình, tỷ như con trai của mình có thể đạp Mặc Sĩ Phong xuống rồi lên thượng vị, tỷ như mình có thể được phân hơn phân nửa tài sản của đối phương, lại tỷ như đối phương mỗi năm đều sẽ mang mình ra ngoài du lịch, hưởng thụ các loại phúc lợi.

Chỉ là hiệp nghị trước hôn nhân này thấy thế nào cũng thực quý dị, đại để sẽ không sợ mình sinh con trai cho hắn, sau đó thật sự đạp đối phương xuống, rồi làm thái hậu sao! Đương nhiên cái này không phải quan trọng nhất, quan trọng là mình vì sao lại phải kết hôn với đối phương, mình lại không thiếu tiền, cũng không muốn làm thái hậu. Gì mà vì tinh hệ, ha ha, đó là cái quỷ gì.

“Phệ Thiên Mãng chỉ có thể cùng bạn lữ mệnh định ở bên nhau.” Mặc Sĩ Phong nhìn chăm chăm Dung An, phảng phất như đối phương nếu dám cự tuyệt mình, hắn lập tức nhào lên đem đối phương buộc chặt lại, “Trước mắt tinh hệ này Phệ Thiên Mãng đồng lứa cũng chỉ có ta kế thừa vương vị, có lẽ còn có người khác, nhưng hiện tại không có thấy chút bóng dáng.”

“Ngài đã thành niên, có thể tìm người kết hôn tương ứng.” Sắp một trăm tuổi rồi nha đại để so với mình lớn hơn không ít, nếu đặt ở hiện đại, độ tuổi này không những có thể làm gia gia của mình, không chừng còn có thể làm thái gia gia luôn đó, không phải Dung An ghét bỏ đối phương tuổi tác lớn, mà là thấy thế nào bọn họ cũng không đáng đối\*.

(\*) Đây đủ là môn đẳng hộ đối

Đây là muốn đem mình quăng cho người khác? Khóe môi Mặc Sĩ Phong co rút, hướng tới quần gia vẫn luôn yên lặng đứng ở một bên không hề có cảm giác tồn tại liếc mắt một cái.

Ước chừng năm phút đồng hồ sau, quần gia cầm một quyển sách không dày nhưng cũng mỏng chạy lại đây.

Mặc Sĩ Phong gọi quần gia đem đưa cho Dung An, “Mở ra trang thứ 63, trên đó ghi lại tin tức quan trọng liên quan đến tồn vong của tinh hệ.”

Trang thứ 63 cũng chỉ có mấy chữ, không giống với mấy trang khác, mấy chữ này là bản phóng đại. Dung An nghĩ người hoàng thất là lo lắng người khác cận thị thấy không rõ, hay là cho rằng cái này rất quan trọng, nên mới muốn phóng đại?

Dung An nhìn kỹ, đại thể ý tứ trong đây chính là Phệ Thiên Mãng cần thiết cùng bạn lữ mệnh định ở bên nhau, nếu không sẽ cô đơn cả đời, cũng không có hậu đại, mà một ngày Phệ Thiên Mãng biến mất kia, chính là một ngày tinh hệ của bọn họ diệt vong.

Nhìn thoáng qua trang sách, lại nhìn thoáng qua Mặc Sĩ Phong, Dung An không cho rằng việc này cùng mình có cái quan hệ gì, sẽ không phải là bạn lữ mệnh định của Mặc Sĩ Phong là mình đi.

“Không có cảm tình phu phu Phệ Thiên Mãng không sinh được hậu đại ưu tú.” Mặc Sĩ Phong ho nhẹ, tiểu vương hậu hiện giờ đều nghĩ không vào hoàng cung không thấy mình, nếu không áp dụng một chút thủ đoạn cường ngạnh, kia làm thế nào mới có thể mỗi ngày đều thấy vương hậu.

“Ông nghiệm trẻ con a.” Dung An nghĩ thầm, cũng nói ra miệng.

“Gien quá bá đạo.” Mặc Sĩ Phong sắc mặt nghiêm túc, “Không thành công.”

Đã từng có người nghiên cứu giúp cho hoàng tộc, bởi vì lúc ấy Phệ Thiên Mãng cũng chỉ có hai con, trong đó một cái là bạn lữ mệnh định Định đã qua đời, một cái còn chưa thành niên, những người đó lo lắng Phệ Thiên Mãng bị diệt sạch, vì thế để cho Phệ Thiên Mãng thành niên kia cung cấp tinh tử, ý đồ làm ông nghiệm trẻ con, kết quả thất bại, thực nghiệm bao nhiêu lần thất bại bấy nhiêu lần. Những người đó không thể không cảm thán Phệ Thiên Mãng bá đạo cùng chuyên nhất, thế cho nên những người ở hội trưởng lão một khi biết được bạn lữ mệnh định của Phệ Thiên Mãng là ai, họ liền muốn trực tiếp đem người nọ trói đến trước mặt Phệ Thiên Mãng, từ đây quân vương bắt tảo triều cũng không có vấn đề gì, chỉ cần sinh ra tiểu Phệ Thiên Mãng cho bọn họ là được.

Dung An bỗng nhiên cảm thấy biểu tình đại đế thật ủy khuất, nima, này là do mình phá sao a, “Ngài thọ mệnh còn có rất dài.”

“Bồi dưỡng cảm tình cần có thời gian, sinh hạ Phệ Thiên Mãng, còn phải bồi dưỡng nó thành tài.” Mặc Sĩ Phong nhíu mày, “Tính tính cái này, ít nhất cũng cần thời gian một hai trăm năm. Dung An, em nên biết gần nhất mấy năm nay không yên ổn, người ngoại tinh thường thường tấn công tinh hệ ta, nếu như cần thiết, ta cũng phải lên chiến trường.”

Vậy lên a, không ai ngăn cản anh không được lên chiến trường, Dung An tỏ vẻ thú nhân sao, phải có nhiệt huyết.

“Nếu ta xảy ra chuyện, tinh hệ sẽ không có người thừa kế!” Mặc Sĩ Phong ho nhẹ, lại một lần chỉ ra, “Tinh hệ sẽ gặp phải tai ương ngập đầu.”

Dung An chớp chớp mắt, kia thì trách tôi à.

“Em chính là bạn lữ mệnh định của ta!” Không trực tiếp nói cho đối phương, đối phương liền tính toán giả ngu, Mặc Sĩ Phong cũng mặc kệ Dung An có phải vị thành niên hay không, cũng đã hai mươi tuổi, sao có thể nghe không hiểu mình đang nói cái gì.

“Còn chưa có trưởng thành.” Sau nhiều lần đối phương trả lời như vậy, Dung An tỏ vẻ mình nếu không biết đối phương nói vậy là có ý tứ gì thì mình thật sự rất ngu.

Mặc Sĩ Phong có thể xác định Dung An hiểu được ý tứ của mình, chỉ là biểu tình bình tĩnh kia so với trong tưởng tượng của mình khác biệt rất lớn, “Ký tên!”

“Ngài hẳn là nên tìm người giám hộ tôi.” Để nam nhân địa cầu giúp những người khác sinh con thật sự là một chuyện cực kỳ tàn nhẫn, nhưng Dung An biết Mặc Sĩ Phong một khi đã nói như vậy, vậy không tính toán cho mình cơ hội cự tuyệt, vạn phần may mắn thời gian thành niên của người ở thế giới thú nhân với người ở địa cầu không giống nhau.

Tâm thật là đau, rõ ràng đã cùng bản nhân nói qua, hiện tại vẫn phải đến tìm đám người Dung gia kia. Mặc Sĩ Phong phát hiện cho dù tiểu vương hậu của mình còn nhỏ, nhưng rất thông minh, về sau con của bọn họ nhất định cũng sẽ rất thông tuệ.

Thấy Mặc Sĩ Phong không có nói gì khác, Dung An cũng không thêm nói chuyện, mà chỉ nhìn về phía bản quán gia đang đảm đương bối cảnh. Vị quán gia này chắc không phải là người máy đầu ha, nhưng lại làm người ta cảm giác y so với người máy còn người máy hơn.

Quản gia thấy Dung An nhìn y, chỉ là cung kính gật đầu mỉm cười, sau đó tiếp tục đứng.

Không ngồi bao lâu, Dung Khải đến hoàng cung, hân tời đón Dung An.

Khi Mặc Sĩ Phong thấy Dung Khải thì thập phần khó chịu, như thế nào lại tới hoàng cung, không phải nói mình sẽ đưa tiểu vương hậu về sao, lo lắng như vậy làm như mình không tiễn người trở về!

Dung Khải đối với ánh mắt không vui Mặc Sĩ Phong, không có nửa phần sợ hãi, nghiêm túc nói, “Tiểu An cần phải trở về.”

“Hảo hảo suy xét một chút.” Mặc Sĩ Phong vẫn cảm thấy điều kiện mình viết trong hiệp nghị trước hôn nhân đối với tiểu vương hậu cực kỳ tốt, tiểu vương hậu như thế nào lại không ký tên.

“Một khi đã như vậy, kìa ngài cũng phải cho Tiểu An thời gian suy xét, không cần đến đưa nó.” Dung Khải nói tiếp, “Có ta là được.”

Đầu ngón chân đau quá, Mặc Sĩ Phong cho rằng mình đang rất cần thiết tìm bạn tốt nói chuyện, nhưng không phải hôm nay. Đêm nay tạm thời không tiễn tiểu vương hậu, hôm nào làm Dung Khải không cơ hội đón, tiểu vương hậu là của mình, vì tình hệ, họ nên đem tiểu vương hậu giao cho mình. Mặc Sĩ Phong vạn phần khẳng định, việc này không chỉ vì tư tâm của mình, càng là vì tình hệ, ngầm biết tư tâm mình càng nặng là đủ rồi, những người khác không cần thiết phải biết.

Nhưng mà tất cả mọi người đều biết mục đích của đại đế, tư tâm của đại đế thật sự rất nặng rất nặng.

## 19. Chương 18: Ăn Một Mình

Edit: Dìm Dìm

Sau khi ra khỏi hoàng cung ngồi trên xe, Dung Khải cái gì cũng không nói, làm Dung An tâm sinh hoang mang.

Đại đường ca thiết tình không có chuyện muốn hỏi mình? Dung Khải không mở miệng, Dung An lại nhin không được, làm một cái linh hồn đến từ địa cầu, cậu khó có thể lý giải cái gọi là bạn lữ mệnh định, càng không rõ không phải chỉ là đổi một bạn lữ thôi sao, vì sao lại không được, mà chuyện này còn làm tình hệ bị diệt sạch, dung lượng não của cậu không đủ lớn.

Lúc ở hoàng cung, Dung An cũng chỉ làm ra vẻ trấn định, không hỏi nhiều, biểu tình tận lực lãnh một chút. ( ), như vậy đại đế nhất định sẽ không hỏi nhiều, như vậy mình cũng sẽ không biểu hiện ra sự vô tri, không biết là ai nói gì, nếu đã không hiểu, vậy thì giả cao lãnh đi.

Sau khi xuyên qua thời không, Dung An chặt chẽ nhớ kỹ, không hiểu thì cứ giả cao lãnh, giả bình tĩnh, cứ việc người khác hỏi thì cao ngạo liếc liếc mắt một cái, những người đó sẽ không hỏi nhiều nữa. Chỉ là điều này đối với thú nhân tương đối hữu dụng, còn đối với những giống cái ở hệ cơ giáp lại bị xem nhẹ.

“Phệ Thiên Mãng với các thú nhân khác có gì khác nhau?” Sau khi Dung An đi vào thế giới này, cậu xác thật nghiêm túc học tập, nề hà đối với những cái tri thức lý luận buồn tẻ đó cậu không có một định kiến nào, cho nên một chút tri thức về Phệ Thiên Mãng đã từng học không lâu trước kia đã trả hết cho lão sư, còn dư lại một chút ấn tượng chính là Phệ Thiên Mãng là hoàng tộc, cũng là thú nhân sắp bị diệt sạch.

“Hắn nói với em?” Dung Khải nhíu mày, đại đế đối với điểm này đúng là không có kiên nhẫn, “Hiện tại còn sớm.”

A uy, mình hỏi không phải chuyện hôn nhân, Dung An dám cam đoan chuyện đại đường ca đang nghĩ nhất định là chuyện bạn lữ với không bạn lữ, phỏng chừng đại đế đã nói qua với Dung gia.

“Cái kia..... Kỳ thật.....” Dung An ho nhẹ, “Khải ca, thực lực của anh so với đại đế không yếu hơn bao nhiêu đi?”

Dung An nghĩ nếu Phệ Thiên Mãng cùng việc tinh hệ hủy diệt có quan hệ, kia hẳn là vì Phệ Thiên Mãng thực lực tương đối cường hân. Nhưng lực lượng của mọi người gộp lại so với lực lượng của một người chắc chắn lớn hơn đi, hơn nữa cậu cũng không cảm thấy đại đường ca cùng đại đế chênh lệch bao nhiêu, cho dù cậu chưa thấy qua bọn họ tỷ thí.

“Em bây giờ còn nhỏ, về sau sẽ biết những chuyện đó.” Dung Khải nghe Dung An nói như vậy, lập tức liền minh bạch Dung An suy nghĩ cái gì, “Phệ Thiên Mãng luôn luôn chuyên tình, cho dù bạn lữ mệnh định chết đi, bọn họ cũng sẽ cô độc sống quãng đời còn lại.”

“Thọ mệnh dài như vậy, chắc là.....”

“Không cần để ý mấy thứ đó.” Dung Khải sờ sờ đầu Dung An, “Nếu hấn đưa em lễ vật, liền cảm.”

“Này không tốt đi.” Tùy tùy tiện tiện tiếp nhận lễ vật của người khác thật sự thích hợp sao, đây là chiếm tiện nghi a, người địa cầu Dung An luôn có tư tưởng chủ đạo, thân là một người nam nhân thế nào lại có thể lấy không đồ vật của người khác, thực mất mặt, “Đại đế hôm nay nói muốn đưa cơ giáp cho em!”

Hơn nữa mình cũng nhận rồi, lại không có phản bác, cũng không biết phải đợi khi nào đối phương mới đưa cơ giáp chân chính cho mình. Nói miệng, cũng không có ghi âm, Dung An nghĩ thầm đại đế ngày mai tỉnh lại sẽ không quên luôn việc này đi. Nếu tự mình đi đính chế, cũng không đủ điểm thông dụng, hơn nữa dù có cộng thêm điểm thông dụng lần trước đại đường ca cho mình, cậu vẫn không mua nổi cơ giáp cao cấp, càng đừng nói đính chế.

Nhìn thấy Dung An nhú mày, khoe miệng Dung Khải cong lên, “Hấn không dám quên! Nếu hấn quên, em liền không thích hấn.”

Nói y như mình thích đại đế vậy, Dung An cảm nín, mọi người luôn cho rằng cậu cùng đại đế là một đôi phải làm như thế nào đây.

“Hoàng tộc so với trong tưởng tượng của em còn nhiều tiền hơn, không cần khách khí.” Dung Khải dừng một chút lại nói, “Hấn là của em, em vẫn là em.”

Dung An kinh ngạc, đại đường ca nói nói như vậy thật sự không sợ bị ném vào ngục giam sao, thật sự là đại nghịch bất đạo. Nếu đổi lại ở xã hội phong kiến địa cầu, câu này vừa ra một giây sau đã bị kéo ra ngoài chém đầu. Mọi người ở thế giới thú nhân thiện tình không giống nhân loại ở địa cầu, mà mình cũng không dám đi tưởng nhớ tài sản của đại đế, “Cái này.....”

“Nếu không ca giúp em nói với hấn để quang nã của em trối định tài khoản của hấn?” Dung Khải nói đến lời lẽ chính đáng, “Bất quá tạm thời vẫn không cần.”

Một khi trối định, còn không phải để đại đế cho rằng tiểu đường đệ đã là vật trong bàn tay của hấn sao, Dung Khải cho rằng liền tính tiểu đường đệ là bạn lữ mệnh định của đại đế, việc này vẫn nên quan sát nhiều một chút. Hấn vốn đang tính toán giúp tiểu đường đệ nhìn xem bạn lữ tương lai, kết quả bị đại đế định rồi, cũng không cần đi chọn lựa người khác. Cái này làm tâm muốn tra tấn các thú nhân khác của hấn lạnh đi không ít, vô pháp vì tiểu đường đệ trấn cửa ải.

“Ân, không cần.” Dung An thiếu chút nữa vỡ ngực, mình với đại đế còn không có ở bên nhau, trối định tài khoản gì đó vẫn là không cần. Cũng không biết đại đường ca như thế nào lại nghĩ vậy, MD, đây là tiết tấu nhận định mình phải cùng đại đế ở bên nhau đi, “Khải ca, nếu em tìm.....”

“Không thể.” Không đợi Dung An nói xong, Dung Khải trực tiếp phản đối, “Việc này liên quan đến tương lai tinh hệ, trừ bỏ đại đế, các thú nhân khác cũng không dám cùng em ở bên nhau.”

Tâm thật đau, không có mối tình đầu, mối tình đầu cũng đã bị định, Dung An héo, cậu cũng không cần vọng tưởng cùng người khác ở bên nhau nữa, lại nói cậu cũng không thích người khác. Chính là thế giới này sao mà quỷ dị quá, trời cao quả nhiên thích khi dễ linh hồn đến từ địa cầu. Trong đầu hiện lên khuôn mặt Mặc Sĩ Phong, nói thật, đối phương vẫn tương đối soái khí, thế mà so với mình lớn lên còn soái hơn,

cái này làm cho nội tâm cậu cực kỳ chua xót, gương mặt kia thế nào lại không phải của mình, mình cũng có thể đổi với đại đế.

“Có chút loạn.” Chờ một lát lên mạng xem xét giá cả linh quả, ngày mai liền đi bán linh quả, kiếm của hồi môn, nga, không, kiếm tiền chạy trốn, Dung An bình tĩnh mà nghĩ. Nghĩ nghĩ, đột nhiên biến thành hình thái Kỳ Lân.

Dung An luôn luôn trở về phòng rất sớm, đây cũng là nguyên nhân trước kia ở tinh cầu xa xôi, cơ hồ không có người ngoài nhìn thấy hình thái Kỳ Lân của cậu. Ở phòng ngủ biến thành hình thái Kỳ Lân xong, sau khi ngủ rồi tỉnh lại sẽ đổi qua địa phương khác. Cậu cũng đã tập thành thói quen, hiện tại ở bên ngoài ngủ đến 9 giờ mới trở về, như vậy biến thành hình thái Kỳ Lân cũng bình thường, cậu đã không thèm nghĩ vì sao mình không thể duy trì hình người.

Sau khi đi vào Đế Tinh, một đoạn thời gian trước còn về phòng tương đối sớm, nhưng từ khi bị đánh, dẫn đến việc không ổn định được hình thái, Dung An phát hiện mỗi khi biến đổi thành Kỳ Lân xong, sau khi ngủ rồi tỉnh lại sẽ đổi qua địa phương khác. Cậu cũng đã tập thành thói quen, hiện tại ở bên ngoài ngủ đến 9 giờ mới trở về, như vậy biến thành hình thái Kỳ Lân cũng bình thường, cậu đã không thèm nghĩ vì sao mình không thể duy trì hình người.

Nhìn thấy tiểu đường để lại biến thành hình thái Kỳ Lân, Dung Khải bình tĩnh từ nút không gian lấy ra một cái giỏ tre nhỏ, lại thật cẩn thận mà đem tiểu Kỳ Lân đặt vào giỏ tre, đắp chăn nhỏ lên, “Đêm mai về nhà sớm một chút.”

‘Ngày mai không đi!’ Dung An kêu hai tiếng, nề hà Dung Khải nghe không hiểu, lại dùng móng vuốt khoa tay múa chân hai cái.

“Vậy 7 giờ đến đón em.” Dung Khải không hiểu Dung An khoa tay múa chân là có ý gì, cho rằng đối phương muốn nói thời gian đến đón cậu.

‘Thỉnh không cần xuyên tạc ý tứ của em.’ Dung An đang muốn nhảy ra giỏ tre biến trở về hình người, lại bị Dung Khải đè lại.

“Không cần đổi tới đổi lui.” Dung Khải khẽ nhún mày, “Bất lợi với trưởng thành.”

Làm lão đại đồng lứa, Dung Khải hai ngày này cố ý hướng mỡ phụ hấn thỉnh giáo tri thức về phương diện Kỳ Lân, tuy hiểu biết không nhiều lắm, nhưng cũng đủ dùng. Kỳ Lân vị thành niên tốt nhất mỗi ngày khi ngủ đều duy trì hình thái Kỳ Lân, việc này chẳng những có lợi cho Kỳ Lân sinh trưởng thân thể, cũng có lợi cho không gian phát triển, không gian giảm bớt thì tinh thần lực Kỳ Lân sẽ bị tiêu hao.

Thần sắc nghiêm trang của Dung Khải làm Dung An đánh mất ý niệm biến thành hình người, cậu cũng không muốn sau khi bò ra khỏi đây biến về hình người, rồi lại duy trì không được vài phút, không cần mất mặt tuyệt đối như vậy.

Chờ khi về đến Dung gia, Dung An đã ghé vào bên trong giỏ tre ngủ say, trước khi ngủ còn nghĩ họ vì sao luôn dùng giỏ tre, tại sao không đổi một cái khác. Giỏ tre cùng rễ hoa quả không sai biệt lắm, làm cậu còn cho rằng họ muốn đem mình bỏ vào giỏ tre rồi đem đưa cho người khác.

Dung nhị thiếu ngồi ở phòng khách, tính toán chờ sau khi con trai bé bỏng về, sẽ cùng con trai tâm sự. Kết quả con trai bé bỏng lại ngủ, hiển nhiên lại không thể hàn huyên. Không nhìn thấy Dung lão phu nhân cười cười trực tiếp mang con trai đi sao, Dung nhị thiếu dám cam đoan nếu mình dám bước lên đánh thức con trai, một giây sau Dung lão gia tử nhất định cầm gậy trúc đuổi theo đánh mình.

“Nhị thúc.” Dung Khải gật gật đầu với Dung nhị thiếu.

“Sao sớm như vậy đã ngủ.” Dung nhị thiếu nói chuyện lại không suy nghĩ sâu xa, chọc đến Dung lão gia tử lại trừng mắt liếc hần một cái.

“Kỳ Lân phải ngủ đủ giấc.” Dung Khải không nỡ nhìn thẳng Dung nhị thiếu, nhị thúc vẫn không thích xem những cái tri thức đó, cho dù những thứ đó đều chỉ là vấn đề mang tính thường thức, “Hiện tại gần 10 giờ.”

“Ai, Tiểu An trước kia rất ít khi ngủ sớm như vậy.” Dung nhị thiếu cảm thán, “Trước kia ở.....”

“Trước kia Tiểu An đều ngủ rất muộn?” Dung lão gia tử sắc mặt bình tĩnh mà nhìn Dung nhị thiếu.

Dung nhị thiếu tâm căng thẳng, hần nhìn thấy là bình yên trước sóng gió mãnh liệt đó, “Cũng không phải rất khuya, chính là nó tương đối thích ngủ ở trong phòng, kỳ thật chúng con cũng không biết, ha ha.”

“Cho nên mới đem Tiểu An giao cho tẩu tử của con trông coi.” Dung lão gia tử lại lần nữa cho rằng quyết định của mình cực kỳ chính xác, con thứ hai đã không đáng tin cậy đến cảnh giới nhất định.

Yên lặng mà đem mũi tên cắm vào ngực rút ra, Dung nhị thiếu đã tập thành thói quen, còn may lão gia tử không để con trai của mình gọi người khác là phụ thân.

Dung Khải ngủ trong phòng khách không lâu, sau đó quay đầu về phòng. Chỉ là hần vừa mới đi đến cửa phòng, liền thấy Dung Duệ đang dựa ở ven tường.

“Tiểu An lại ở trước mặt anh biến thành Kỳ Lân.” Dung Duệ ganh tỵ, rõ ràng biểu tình của mình so với Dung Khải ôn hòa hơn rất nhiều, tiểu đường đệ nghĩ thế nào lại không ở trước mặt mình biến thành tiểu Kỳ Lân, Dung Khải đã ôm qua Kỳ Lân, mà mình còn chưa có ôm qua đâu, “Thật không công bình.”

“Đi nghỉ ngơi.” Dung Khải mở cửa.

“Ôm không được Kỳ Lân, ngủ không được.” Dung Duệ đi theo Dung Khải vào phòng, “Khải ca, anh cũng không thể ăn mảnh!”

Dung Khải nhú mày, đột nhiên muốn đem cái đệ đệ này chụp quăng đến góc tường, cái gì gọi là ăn mảnh, nói y như mình đang tìm Kỳ Lân làm tức phụ, “Trở về nghỉ ngơi!”

“Ừ, em chính là buồn trăm triệu đơn hàng trong tay lại đây với anh.” Dung Duệ làm lơ sao trời bên ngoài, “Đừng.....”

Không đợi Dung Duệ nói xong, Dung Khải trực tiếp xoay người, vài cái liền quăng Dung Duệ ra khỏi phòng, chỉ kém không dùng chân đá.

Đứng ở ngoài cửa Dung Duệ nhìn cửa phòng đóng lại, than một tiếng, nhún vai, mình sớm hay muộn có biện pháp làm tiểu đường đệ ở trước mặt mình biến thành Kỳ Lân, hôm nào cho người chiếu theo hình thái Kỳ Lân của tiểu đường đệ làm vật phẩm trang sức, sau đó mỗi ngày mang theo!

*Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/trong-sinh-vi-lai-chi-vuong-dich-ky-lan>*